XXXI. ÉVFOLYAM, 34. SZÁM · Ára: 1,80 Ft · 1975. AUGUSZTUS 21.

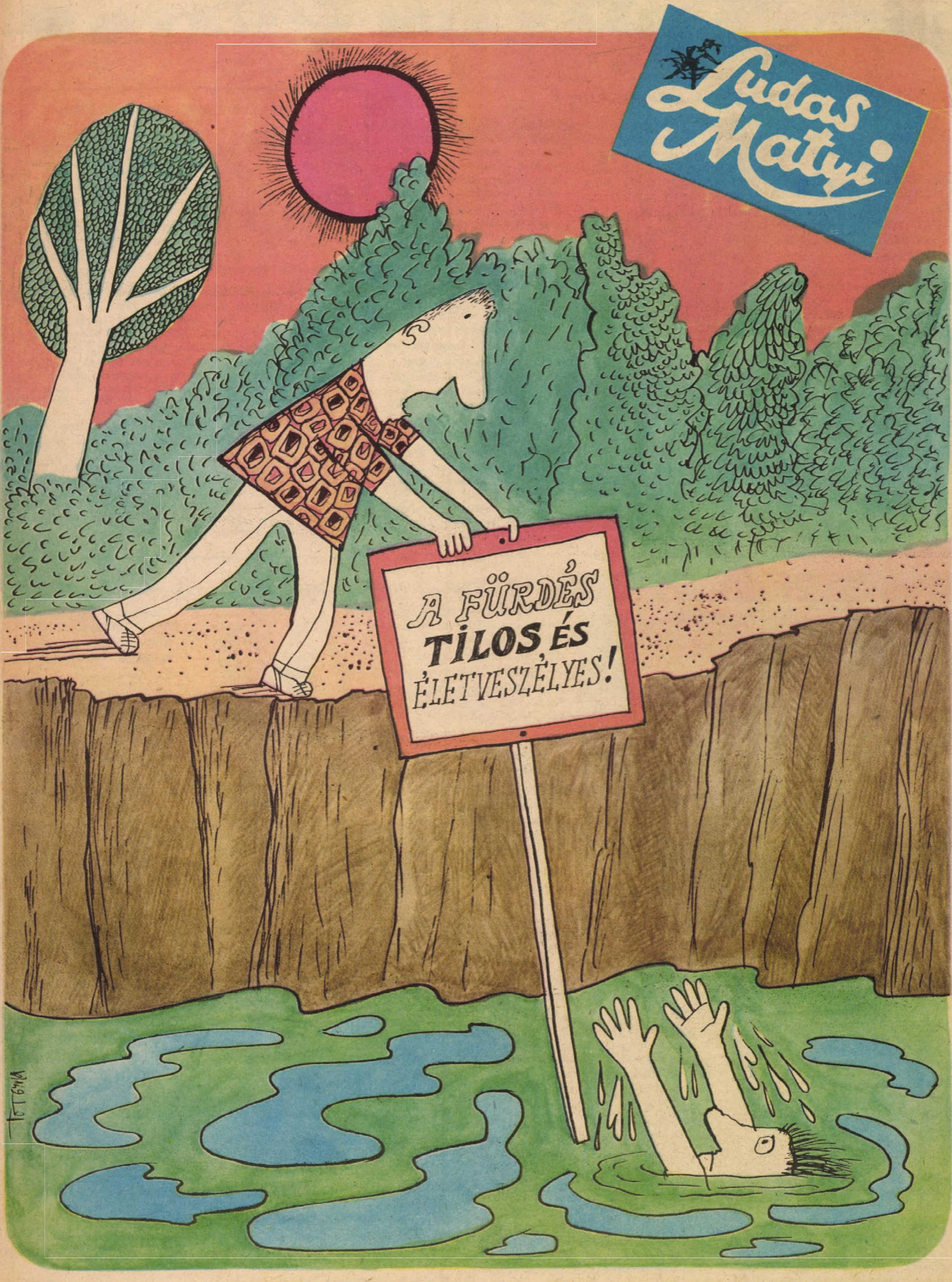
Ludas Matyi
A FÜRDÉS
TILOS, ÉS
ÉLETVESZÉLYES!
TÓT GYULA

– Kapaszkodjon bele! Még szerencse, hogy itt volt ez a tábla!

Tót Gyula rajza

KEDVES LUDAS!

MIKOR VÁR A BAGOLYVÁR?

Négy borsodi téesz összetanakodék, a Bagolyvárat hogy megépítették...

A tanakodás hat éve kezdődött, nagy reményekkel és nagy igényekkel. Úgy tervezték, hogy az Emőd végén megépítendő Bagolyvár nem közönséges országútszéli kocsma lesz. Más lesz, különb, mint a többi. Itt nemcsak enni és inni kap az országút vándora, hanem sok egyéb szolgáltatásban is részesül. Például: megvásárolhatja a téeszek húskészítményeit, tisztított, csomagolt zöldségeit. Benzint vehet, vizet vehet. Az Utasellátó automatáiból éjjel-nappal kávét, cukorkát, szendvicset vásárolhat.

Múltak az évek, fogytak az álmok. A négy téesz (Tibolddaróc, Igrici, Harsány, Emőd közös gazdasága) már lemondott arról, hogy a saját termékeit is árusítsa a fogadóban. Utasellátó automaták sem lesznek. Tükrös benzinkút is csak majd valamikor, esetleg... Lesz egy országúti vendéglő, olyan mint a többi, éppen csak valamivel újabb, picivel korszerűbb. De az is mikor?

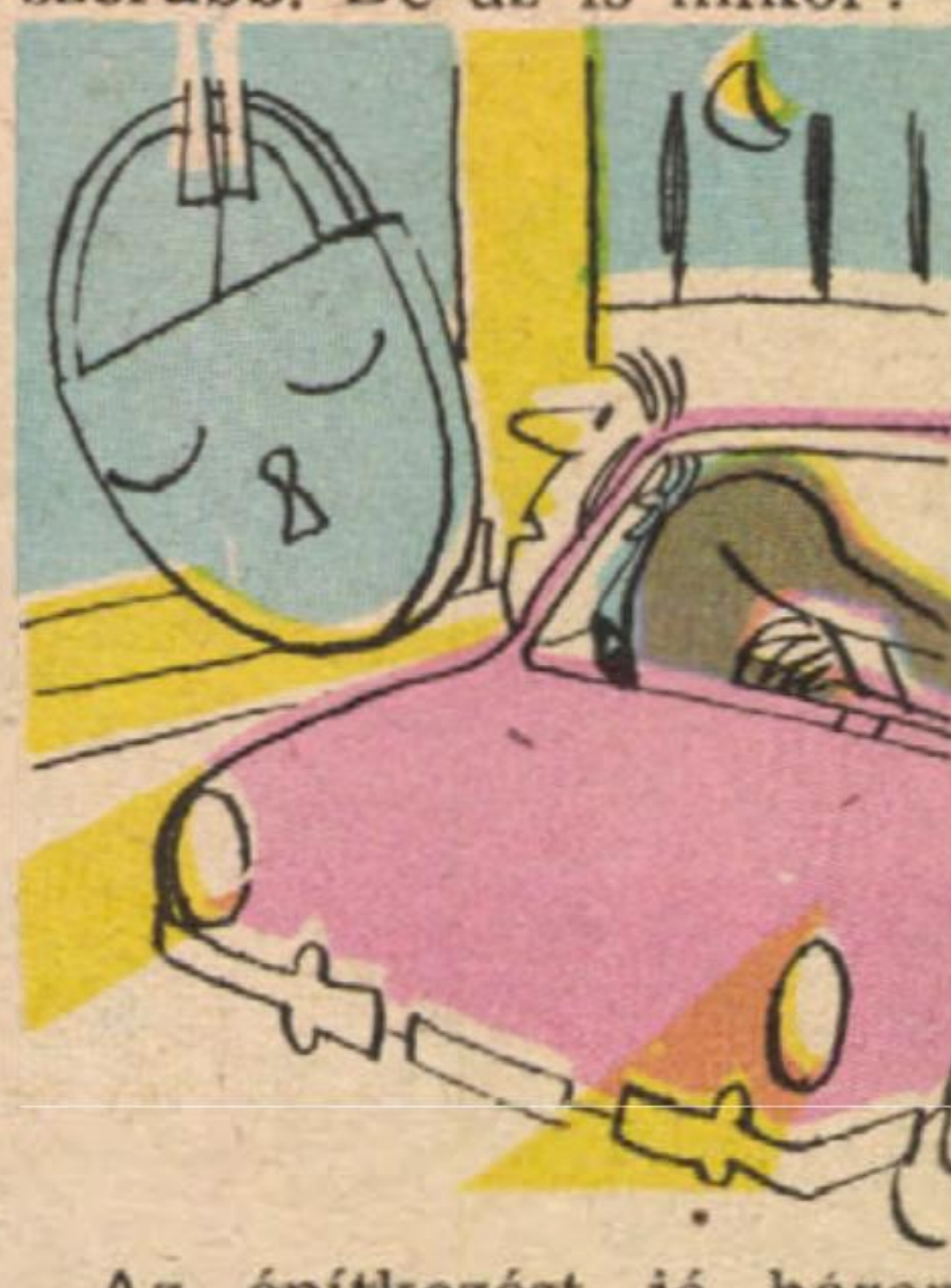

Az építkezést jó három éve kezdték. Az épület kész, berendezés is van már benne, a homlokára is felkerült a „Bagolyvár csárda" felirat. A 3-as országúton autózók így látják hónapok óta, nyitásra készen. De a nyári turistaszezont csukott ajtókkal aludta végig az emődi Bagoly. Talán őszre majd sikerül megnyitni. Akkor is jó lesz. Mert országos útjaink mellett, köztük a 3-as mellett is, még mindig kevés a vendégváró hely.

Bár közben, kevesebb tanakodás és nagyobb nekigyürkőzés mellett, néhány kilométerrel arrébb megnyílt a Pótkerék csárda. A Bagolyvárnak azonban az sem lehet legyőzhetetlen konkurrencia, különösen, ha hű marad a nevéhez és nappal „alszik" majd. A környék vendégfogadói ugyanis már este nyolckor lehunyják fáradt szemüket. Milyen jó lenne, ha a Bagolyvár legalább éjfélig virrasztana, a fáradt éji utasok örömére. Legalább ennyiben lenne más mint a többi!

(r)

VÍZNYOMÁSTÓL, VÉRNYOMÁSIG

A Guszev utca 6. számú ház harmadik emeletén erőtlenül szivárog a víz a csapokból. De nem csak nyáron, télen is, mert alacsony a víznyomás. Sokszor előfordul, hogy még tisztálkodni sem tudnak. Nem lehet mosni, főzni és nincs víz a mellékhelyiségekben sem. Szenvednek a gyerekek, az öregek és a fiatalok is.

Vajon mégis mit tehet az ember, ha egy ilyen pesti lakás főbérlőjének mondhatja magát?

Rimánkodhat a házfelügyelőnek, beadványt írhat a házkezelőségnek és panaszkodhat az IKV-nak. És aztán? Aztán panaszkodhat a Ludas Matyinak.

Az említett ház egyik kárvallott lakója beviharzott szerkesztőségünkbe és letette az asztalra annak a panaszbeadványnak a másolatát, amelyet beadtak az Aranykéz utcai házkezelőségnek, de az a füle botját se mozgatta meg.

— Vizet fakasszak belőle? — kérdeztem őszinte együttérzéssel a tizenegy aláírással ellátott sorok láttán.

— Nem kívánunk csodát! Ám szeretnénk a ház gazdájának, az IKV-nak figyelmét felhívni arra, hogy milyen „jó" a Belvárosban ilyenkor, aszály idején. Tegyenek végre valamit, intézkedjenek a Vízműveknél! Ha nőne a víznyomás, kevesebb vérnyomáscsökkentő gyógyszert hordanánk el a patikából.

(f. i.)

SÖTÉTSÉG A METRÓ KÖRÜL

A metró Népstadionnál levő állomásán, a Hungária körúti, valamint a Dózsa György úti kijáratnál, január óta nincs külső világítás egyik oldalon sem.

A Hungária körúti résznél a kb. 80 méteres nagy külső előtérben egyetlen oszlopon sem égnek a lámpák, nem égnek még a metró emblémájaként felszerelt „M" betűk sem, sőt a metróval és a Kerepesi úttal párhuzamosan haladó, kb. 300 méteres név nélküli útszakasz lámpái sem. Még bosszantóbbá teszi a helyzetet, hogy a Hungária körút és a Kerepesi út forgalmas kereszteződésénél felállított nagy teljesítményű égők sem mindig világítanak, csak az oszlopok meredeznek a sötétben, s a metró utasai csak a peronokról kiszűrődő fény mellett botorkálhatnak.

A Népstadion és a sporttelep között van egy nagy parkolóhely, ennek sem ég egyetlen lámpája sem. (Pár éve pont itt garázdálkodott egy fiatalkorú galeri!)

A Hungária körút rendezésével áthelyezték a Népstadion melletti troli-megállókat, a világítást viszont elfelejtették átszerelni.

Kövessy József
Budapest

A FOGASKEREKŰ A FOGÁT CSIKORGATJA. AZ UTAS IS!

Tavaly Budapesten töltöttem a szabadságom egy részét. Évente egyszer adódik lehetőségem pesti kirándulásra, természetesen reggeltől estig jártam a várost. Este aztán fáradtan tértem pihenőre.

Amiből semmi sem lett. A szállodával szemben levő fogaskerekű állomásra olyan fülbemászó sikoly, recsegés, ropogás, fékcsikorgatás közepette álltak be a szerelvények, hogy 25—30 percenként majd kiestem az ágyból. Igaz, a napi sajtóból előzőleg értesültem, hogy új fogaskerekű kocsikat vásároltunk. Tehát végigkínlódtam három éjszakát. Minden kezdet nehéz és, ha az új kocsikat csak fogcsikorgatva lehet bejáratni, viseljük el békén.

Eltelt egy esztendő. Az idei június utolsó hetének néhány napját ismét a fővárosban töltöttem. A szállóban semmi sem változott: tiszta szobák, udvarias kiszolgálás, elsőrendű konyha. Az állomáson sem változott semmi: sikoly, recsegés, ropogás, fékcsikorgatás. Annyira, hogy szabadságom lejártával hazatérvén magam is még mindig fogcsikorgatva kérdezem: meddig kell bejáratni azokat a kocsikat? És: vajon nem árt-e, ha így bánunk velük?

Mert a pihenni vágyóknak feltétlenül árt!

K. Z.
Debrecen

ELILLAN AZ AROMA

Fóliatasakos jamaicai rum-aromát vásároltam a pécsi gyógynövényboltban 8,40 Ft-os áron. Mire a szomszéd utcába hazaértem, a táskám alján és az irataimon volt a tasak egész tartalma, mert a ragasztás felengedett. (Vagy a perforálás sikerült rosszul.)

Ha Jamaicából érkezett volna, szidnám a fajtájukat, de ez Budapestről érkezett, a magam fajtáját csak nem szidhatom. Másodszor is elmentem aromát vásárolni. Másodszor is kifolyt az aroma. Ezúttal a szatyorba és csak egy könyvemet tette tönkre.

Kitartó természetem van. Ismét elmentem aromáért, de ezúttal már én is dörzsöltebb voltam, vittem egy műanyag üveget és kértem az eladót, legyen szíves egyet felnyitni és az üvegembe önteni, hogy eljussak vele hazáig épségben. Az aroma összköltsége ekkor már 24,20 Ft volt.

Míg töltögette a figyelmes kis eladónő az aromát saját üvegembe, elmondta, hogy ezzel a csomagolási móddal a boltnak is nagyon sok bosszúságot és kárt okoznak. Ma csomagolt ki egy dobozt, melyben 24 tasak van, 8 tasak volt tele, a többi elpárolgott Budapest és Pécs között.

Pártay Márta
7621 Pécs, Megye u. 8.

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Sportudvar — dúlás után" címmel megjelent közleményükre az alábbi választ adjuk:

Vállalatunk 1974-ben az óbudai lakótelepen a 31. sz. Általános Iskola bővítésén dolgozott. Az új, korszerű kisegítő iskola építésének ideje alatt az iskola udvarát felvonulás céljára használtuk. A kivitelezési munkák befejezése után felvonulási területünket az építési törmelékektől megtisztítva átadtuk. A szerződésünkben szereplő iskolaudvar kialakítása helyett az intézmény igazgatója és testnevelő tanára igényesebb sportudvar kialakítását kérték, amely tervezői munkán kívül többletköltséget is jelentett.

A megváltozott igényekre való tekintettel vállalatunk a szerződéses határidőt kénytelen volt felmondani és bejelentettük, hogy a módosított kivitelezési tervek és költségvetés kézhezvételének időpontjától függően fogjuk az újabb szerződéses ajánlatunkat megadni.

A beruházó és a tervező megtette az első lépéseket, most rajtunk, illetve főleg alvállalkozónkon (a FŐKERT-en) múlik, hogy minél előbb elkészüljön a sportudvar és birtokba vehessék fiataljaink.

Kisvári János
vezérigazgató
43. sz. Állami Építőipari V.

Cikkükre válaszolva közöljük, hogy a sütőiparral történt július 24-i újabb megállapodás értelmében a jövőben a Csemege Áruház részére péksüteményből már az első szállításkor (reggel 6 óra) az eddiginél nagyobb mennyiséget szállítanak. Reméljük, hogy ez már mindennap elegendő lesz és a következő szállításig sem lesz péksüteményből hiány. Észrevételüket köszönjük és kérjük fentiek szíves tudomásulvételét.

Koltai György
vezérigazgató
Csemege Kereskedelmi V.

Egy dolgozó panasza

Nemrégiben a következő levelet kaptam:

„Tisztelt szerkesztőség! A nevem Kovács István. Két és fél éves vagyok. Egyéves korom óta dolgozom az Első Magyar Gépgyár bölcsődéjében, mint játékdaru-kezelő és építőkocka-raktáros.

Mindennap fél hatkor kelek. Megreggelizem, aztán anyám kivisz a gyárba. Anyám megbízható jármű: kerekek helyett lábakon fut. Viszonylag gyorsan, különösen akkor, ha késésben vagyunk. Erős, biztonságos karjai vannak és ha odabújok hozzá, finom meleg árad belőle. Néha elalszom útközben: még mindig nem szoktam meg a korai felkelést, pedig már másfél éve dolgozom. Anyám időnként bemondja a pontos időt: „Jesszusom, már háromnegyed hét!” „Jesszusom, öt perc múlva hét!” Néha híreket is mond: „A drága apád még kushad az agyban!' Vagy: „Na, még csak ez kellett: eleredt az eső!” Bevallom őszintén, nem nagyon figyelek rá: a szemem minduntalan lecsukódik az álmosságtól. Mennyivel jobb a bátyámnak, ő nyolc órára jár az iskolába, apám pedig fél kilencre megy be a munkahelyére.

Mihelyt beérek a gyárba, átöltözöm és azonnal nekilátok a munkának. Mint már említettem, építőkocka-raktáros vagyok és az a dolgom, hogy reggelenként kiadjam a kockákat, de egy frászt adom ki őket. Ha kiadom őket, mi marad nekem?

Aztán a játékdaruhoz megyek és ellenőrzöm: működik-e? Ha működik, elrontom. S ez bizony sok időbe kerül, még egy olyan szakembernek is, mint én vagyok. Mire elkészülök a melóval, teljesen elfáradok. Ilyenkor állva is elalszom. Pláne akkor, ha előző este sokáig hallgattam a másik szobából a televíziót. Vagy a szüleimet.

Évente többször is ellátogat hozzánk a Televízió. Ilyenkor az a dolgunk, hogy önfeledten játszszunk és a gyermeki kacaj betöltse a termet. A játékot még vállalom, de a kacagást nem. Fél hatkor kelek, keményen dolgozom: kinek van kedve ilyenkor kacagni? Kacagjon a vezérigazgató, ő csak fél kilenckor jár be. Nem az anyja karján, hanem gépkocsival. Természetesen mindig vannak árulók, akik egy szelet tortáért versmondásra is vállalkoznak. Én soha. Inkább alszom. Egyszer le is fényképeztek alvás közben. A fotó megjelent egy hetilapunkban „Boldog gyermekkor” címmel.

Délután lefektetnek minket, hogy pihenjünk — ezt kiharcolták az elődeink —, aztán újra kezdődik a meló. Szétszedek néhány játékot és a lendkerekes autót átalakítom űrhajóvá. Tehát van munka bőven. Csak győzze az ember! Másfél éves koromban valahogy jobban ment a meló, de azért nem panaszkodom. Még bírom.

Mire az anyám értem jön, már olyan fáradt vagyok, hogy semmihez nincs kedvem. Hagyom, hogy anyám felöltöztessen. És másnap minden kezdődik elölről.

S most rátérek arra: miért írtam önöknek. Szeretném, ha ismertetném követeléseimet, illetve a követeléseinket, mert több bölcsődés gyerek nevében beszélek.

Először: a bölcsődében és az óvodában eltöltött esztendők számítsanak bele a nyugdíjba.

Másodszor: nekünk se kelljen többet játszanunk, azaz dolgoznunk, napi nyolc óránál.

Harmadszor: mivel egész nap nem látjuk szüleinket, fizessenek nekünk különélési pótlékot.

Ha a követeléseinket nem teljesítik: kimegyünk az utcára. Libasorban. Cukorspárgát fogva, hogy el ne veszítsük egymást.”

Mikes György

EGY RÉGI SLÁGER ÜNNEPI VÁLTOZATA

Mészáros András rajza

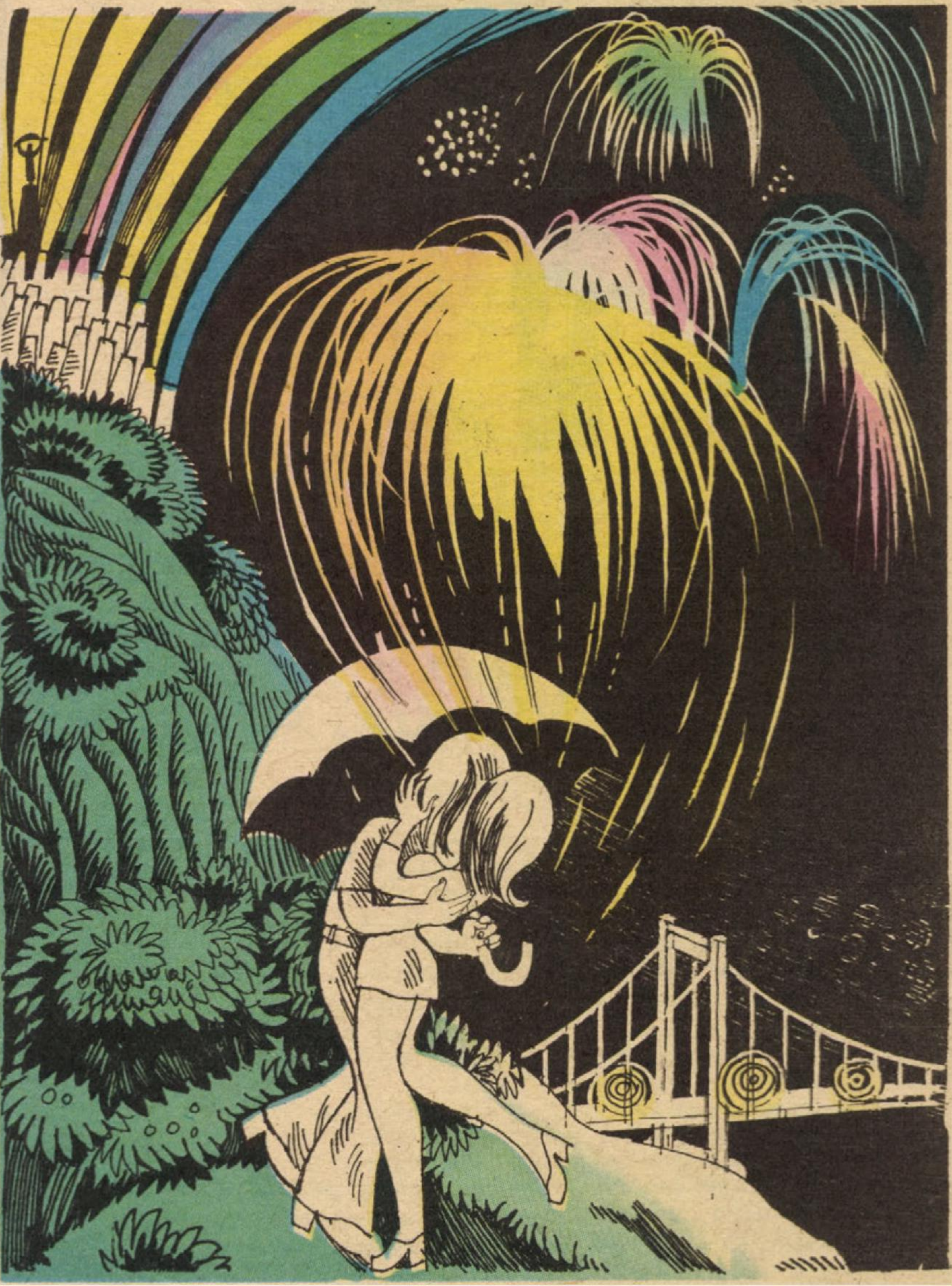

„Budán, este tíz óra után...”

ELÉGEDETLEN – FELESÉG

– Látod, ez azért van, mert sohasem nézel a lábad alá!...

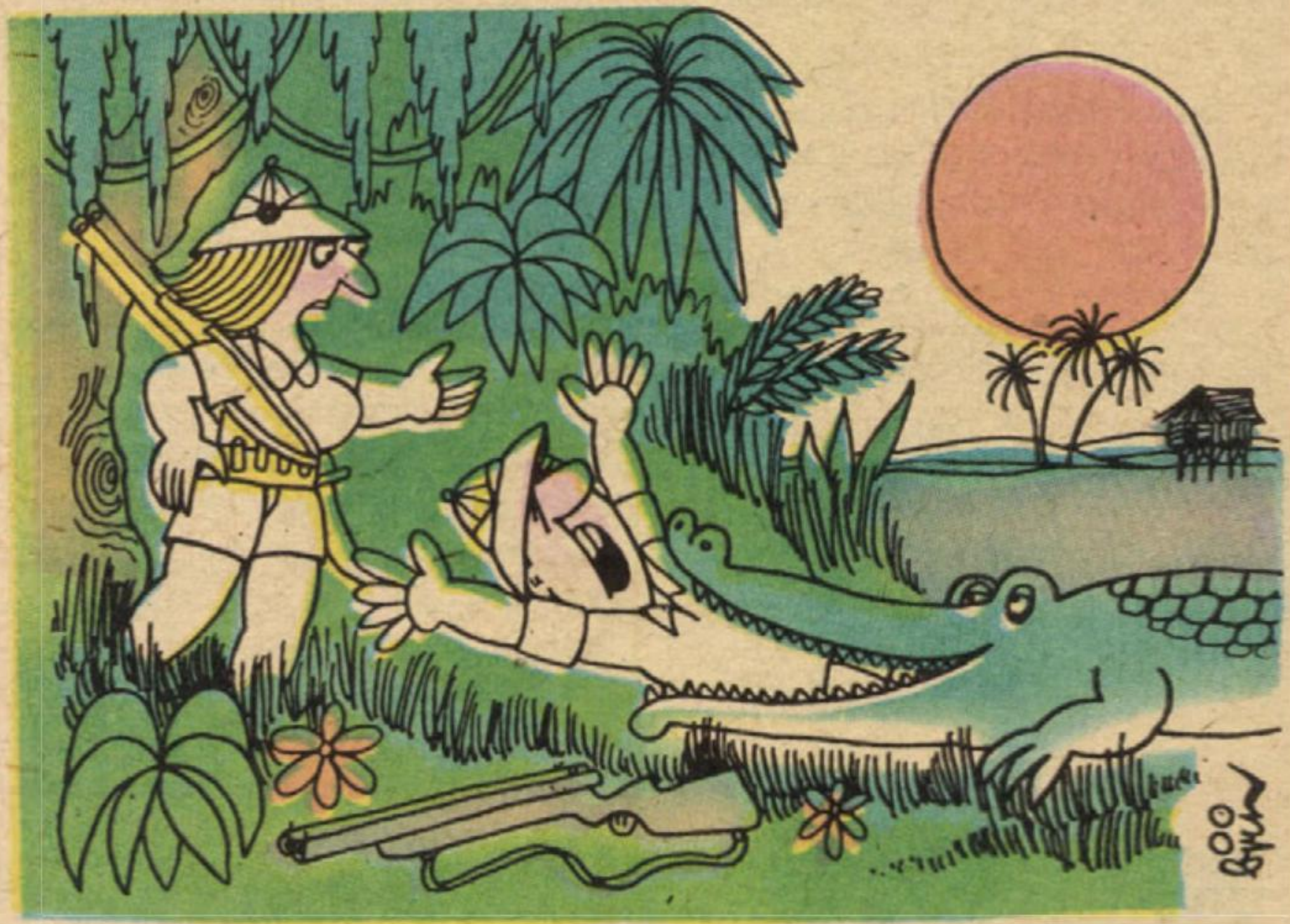

DIVAT

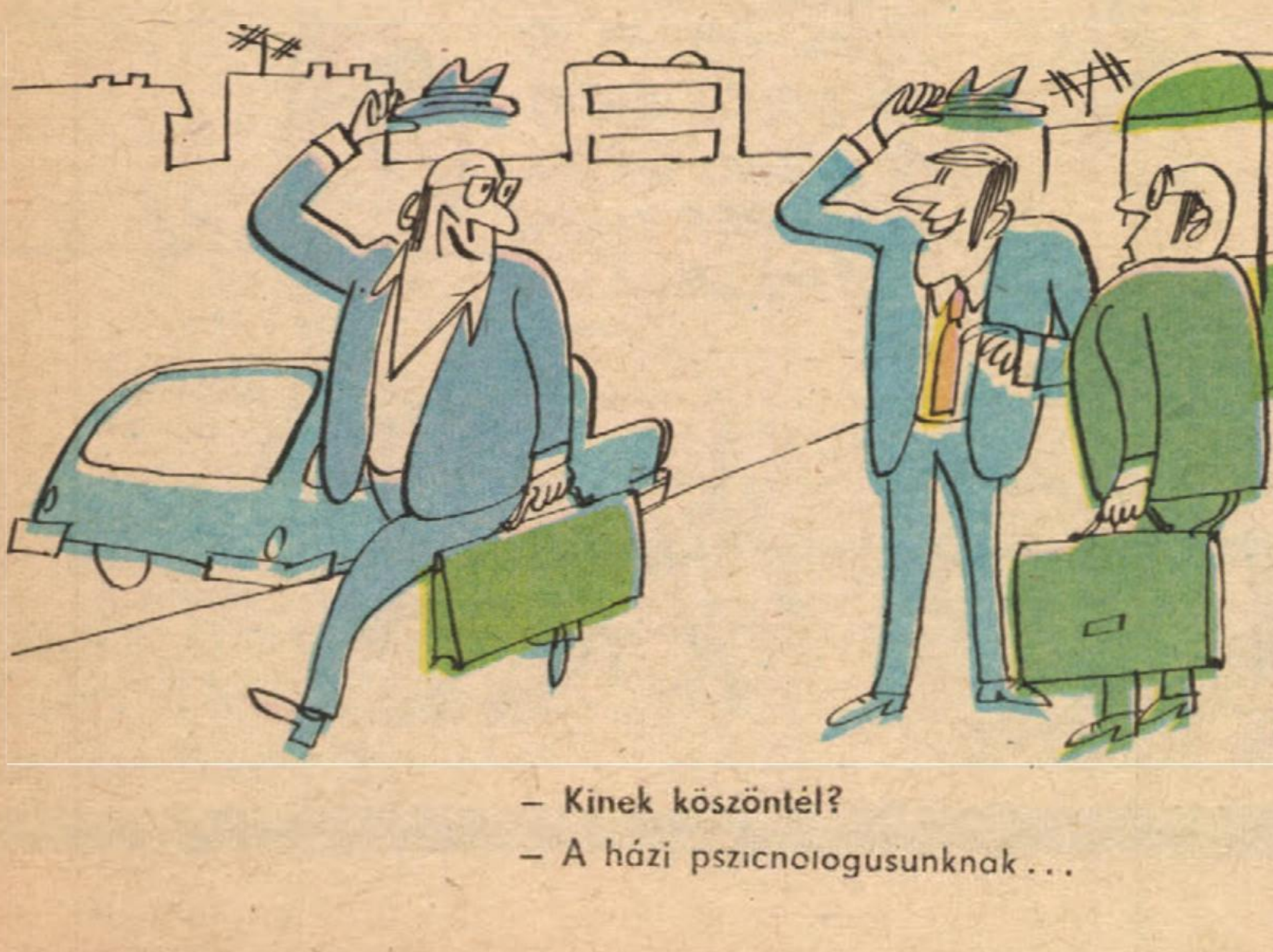

– Kinek köszöntél?

– A házi pszichológusunknak...

IDEGENFORGALOM

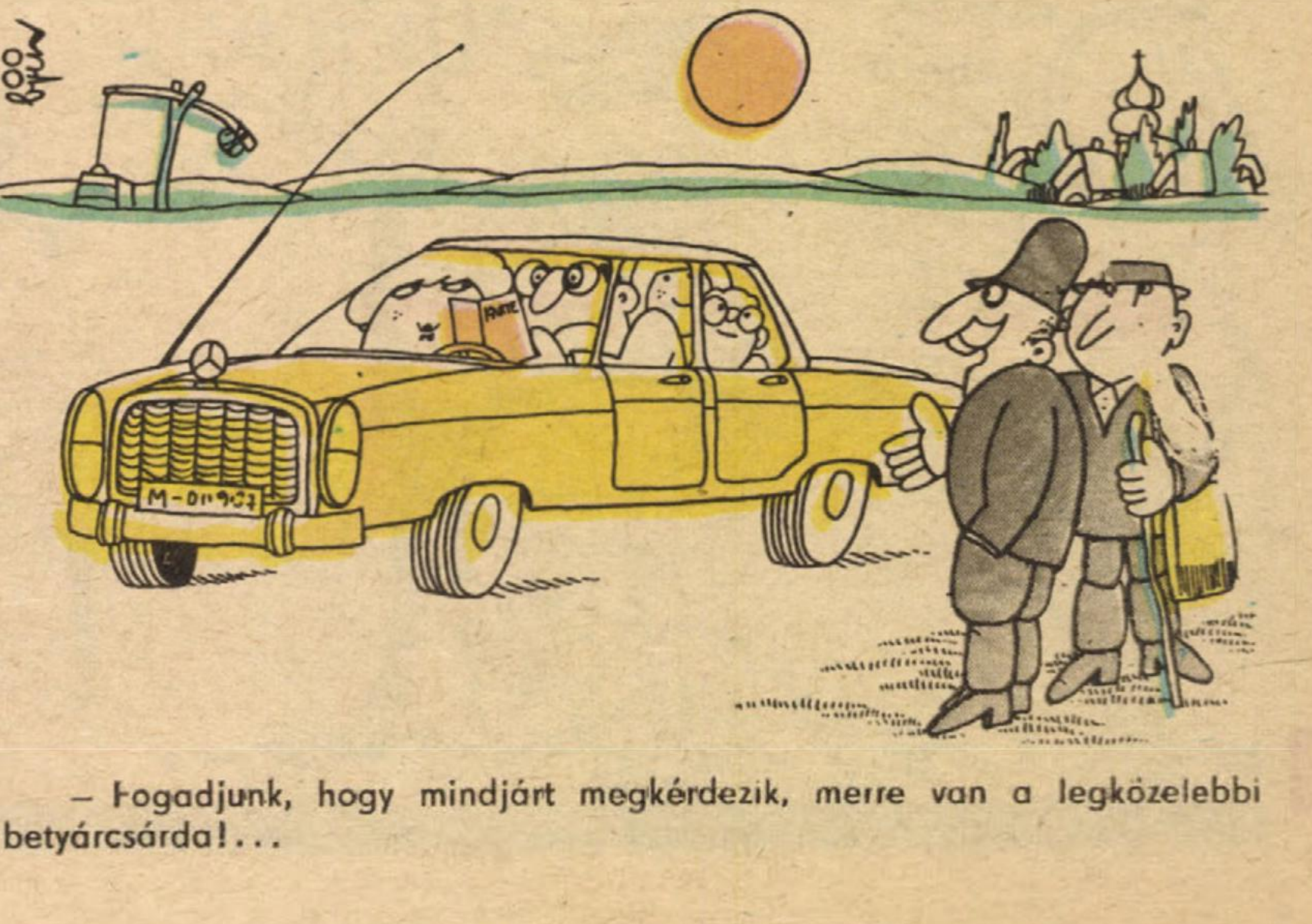

– Fogadjunk, hogy mindjárt megkérdezik, merre van a legközelebbi betyárcsárda!...

OK A FELMONDASRA

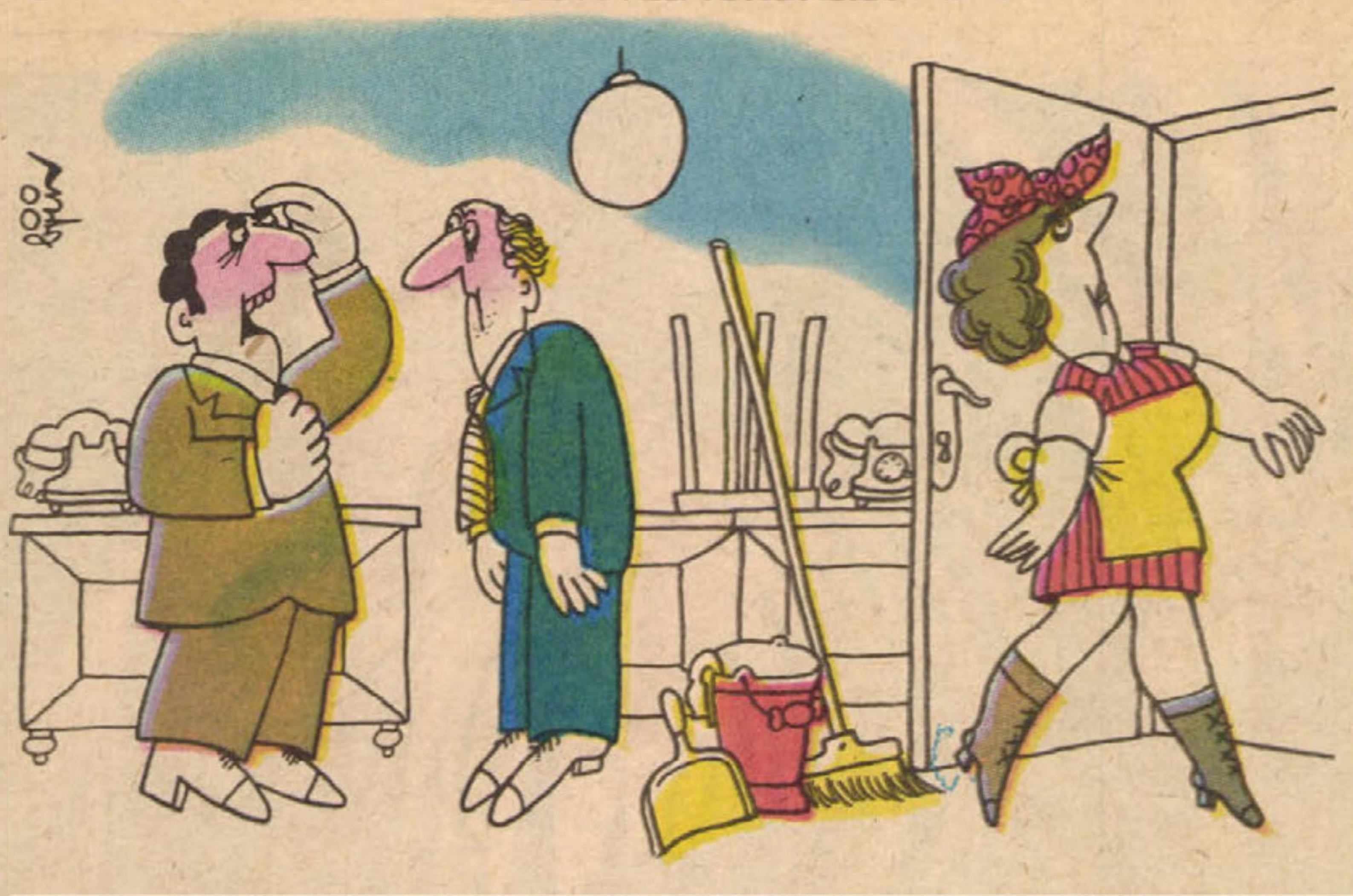

– Megőrült, kollégám?! Megjegyzéseket tesz az egyetlen takarítónőnk munkájára?!

VASÁRNAPI LÁTOGATÓK

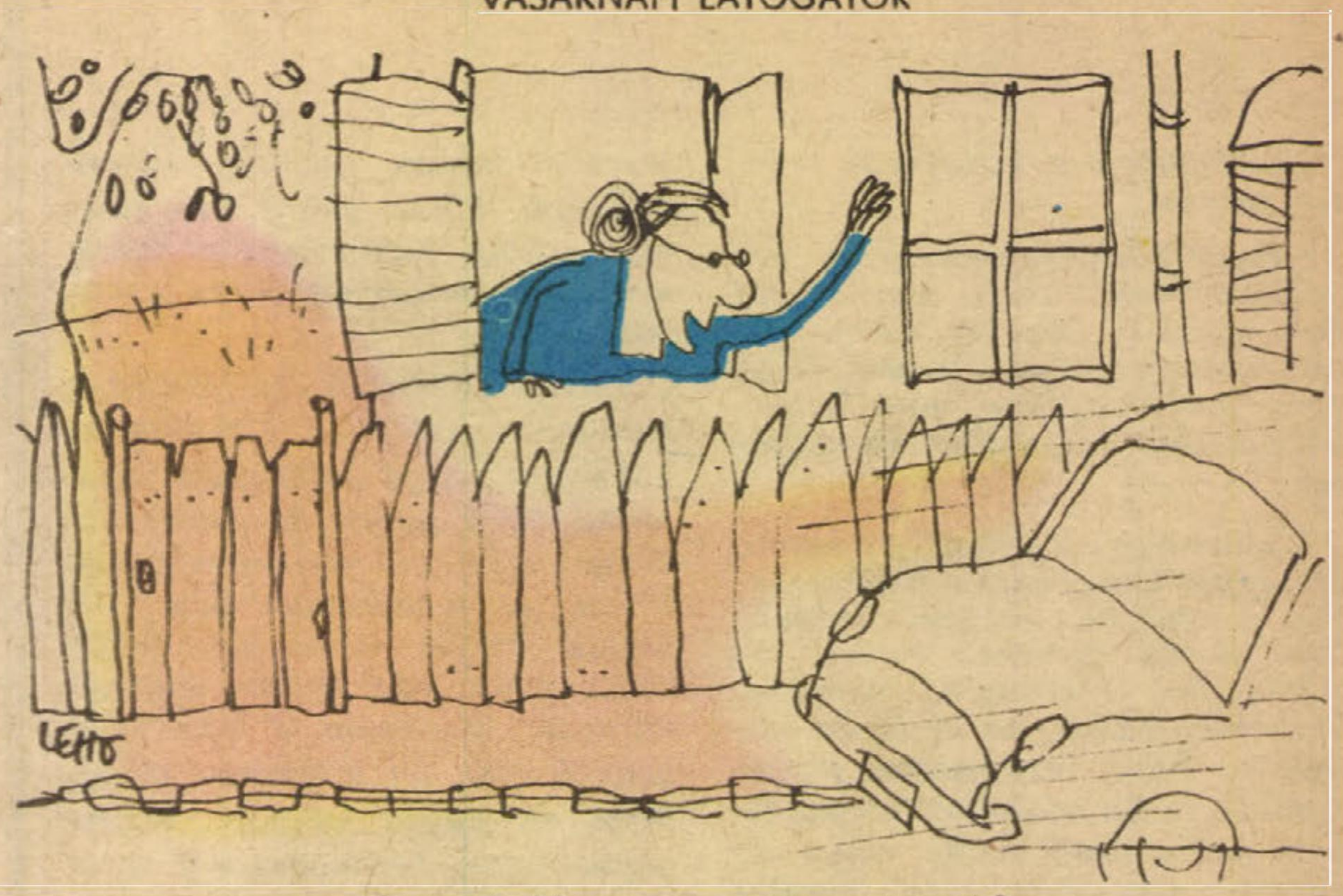

– Várjatok! Mi a neve a kisunokámnak?...

Levélváltás a balatoni visszaélésekről

Kedves Szerkesztő úr!

A Népszabadság a Balatonnál elkövetett visszaélésekről számolt be. Közülük csupán a példa kedvéért idézek egyet: a tihanyi Fogas étterem a mellékhelyiségekkel együtt elhanyagolt, a vendégek a pörkölt minőségét kifogásolják. Nem is csoda: sült húsok, szélét, maradékait is beleaprítják a pörkölthúsba. Sok hiba van az adagolással is. A burgonyaköret például 12 deka helyett csak 6 deka volt, a paradicsom-saláta az előírt 12 deka helyett csupán 9 dekát nyomott. Az üzletvezető a szakácsra, a szakács a tanulóra hárítja a felelősséget.

A visszaélések egész sorozata olvasható a cikkben, amelyből magyarázatképpen az is kitűnik, hogy „Csupán kiragadott példákat említettünk meg; s ha jellemzőek is, nem általánosíthatóak." Érdemes ilyen nagy munkát befektetni az ellenőrzésbe, amikor a visszaélések évek óta nem csökkennek sem a Balaton körül, sem máshol?

Kedves Olvasónk!

Érdemes és kell is még többet belefektetni az ellenőrzésbe és a visszaélések leleplezésébe! Képzelje el, akkor mi lenne a Balaton körül és máshol, ha nem lenne rendszeres az ellenőrzés? Ha a leleplezésekről nem adna hírt a sajtó?

A felszabadulás előtt, egy-egy vidéki városban úgy védekeztek az egyre merészebb árdrágítások ellen, hogy az akkori Árhivatal különböző csatornákon kiszivárogtatta: rövidesen nagyszabású ellenőrzés várható, ami arra serkentette a minden szakmabeli üzlettulajdonosokat, továbbá vendéglősöket, henteseket, mészárosokat, stb., hogy tartsák be a szabályokat, pontosan mérjenek, ne csaljanak, ne számoljanak magasabb összeget az áruért, mint amennyi az ára. Tehát előre megsejttették és egyszer-egyszer meg is ejtették az ellenőrzést. Néhány vakmerő árdrágító üzlettulajdonost szigorúan meg is büntettek és ezzel a módszerrel — az ellenőrzés állandó kilátásba helyezésével — meggondolásra késztették az árdrágítókat.

Talán azt gondolják, hogy ezt most nem lehet megtenni, mert az eddiginél jóval szigorúbb ellenőrzés és a nagyobb büntetés az üzletvezetőket, a különböző élelmiszer-, valamint a zöldség-gyümölcs árusokat elriasztaná a balatoni „vendégszerepléstől", s mi lesz majd akkor ebben a nagy munkaerőhiányban? Azaz, hogyha megszüntetik a visszaéléseket és a csalásokat, vajon ezekben a „nehéz" szakmákban ki fog elmenni a Balatonhoz dolgozni?

Szemet kell tehát hunyni a kisebb-nagyobb disznóságok felett. Afelett, hogy az említett szakmákban (vendéglátás, élelmiszer stb.) mennyiségben és árban becsapják a vevőt, a minőséget is rontják, amit azért merészelnek megtenni, mert azt hiszik, hogy ők nem bukhatnak le, hiszen a legszigorúbb ellenőrzés sem képes körbe-körbe felölelni a balatoni üzlethálózatot. Sajnos, számításukban nem is csalódnak. De ha így is van, valamivel mégiscsak többet kellene tenni azért, hogy megszűnjenek a visszaélések, hogy ha már a rengeteg ellenőrzés eddig kevésnek bizonyult.

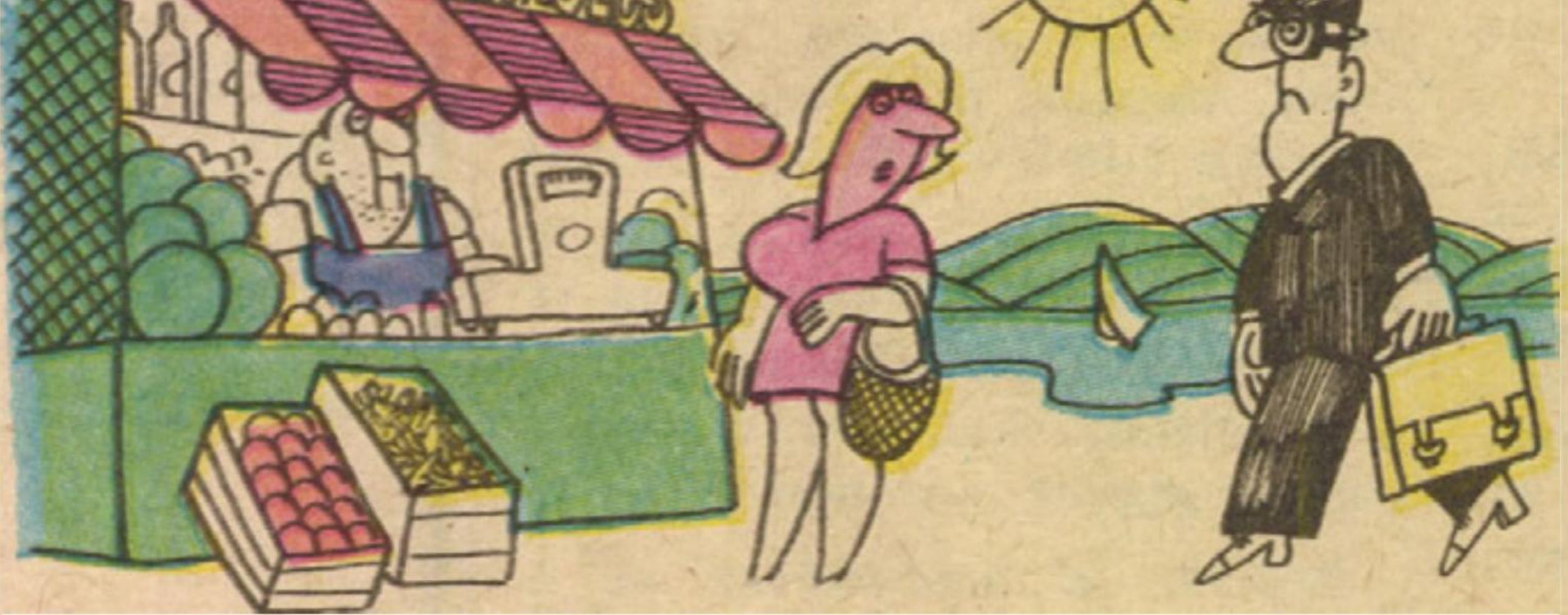

Mi lenne például, ha a társadalom apraja-nagyja, állampolgári kötelességből felcsapna népi ellenőrnek, hogy a törvénytelen módon pénzt hajszoló élősdiek ne tudjanak szabadulni attól a gondolattól, hogy szüntelenül rajtuk a világ szeme? Bizonyára hasznos lenne, ha egy kicsivel jobban félnének az össznépi-népi ellenőrzéstől, bár vannak, akik azt vallják, hogy „inkább féljünk, de többet keressünk".

Nagy derűlátással még azt is el tudom képzelni, hogy a társadalmi összefogás hatására a visszaélések elkövetői is felcsapnak ellenőrnek és elsősorban önmagukat ellenőrzik. Ezzel egy csapásra megszűnne felmérhetetlen erkölcsi és anyagi kárt okozó tevékenységük.

Egyébként: a Népszabadság cikkével egyetértve, én sem akarok *általánosítani*. De azért jó lenne, hogy ha végre már nem a csalások, a visszaélések, a súlycsonkítások, az árdrágítások lennének a *jellemzőek* a Balaton körül. És másutt sem!

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

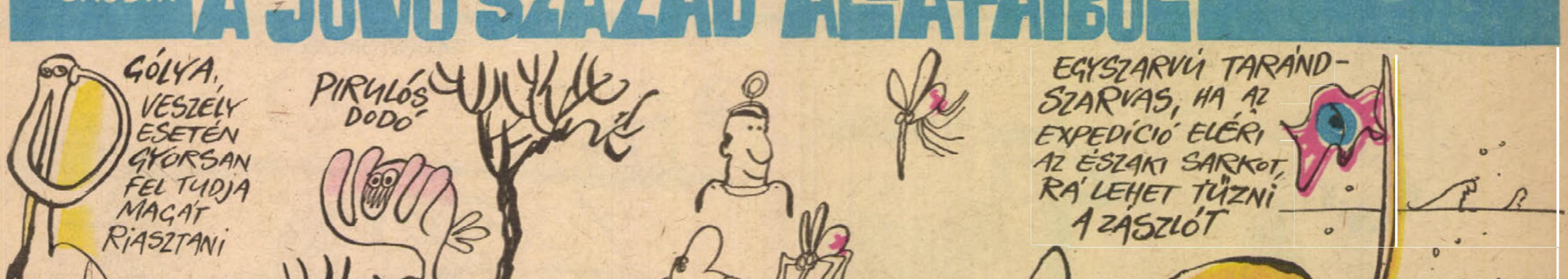
GÓLYA, VESZÉLY ESETÉN GYORSAN FEL TUDJA MAGÁT RIASZTANI
PIRULÓS DODÓ
VÉRADÓ SZÚNYOG
EGYSZARVÚ TARÁNDSZARVAS, HA AZ EXPEDÍCIÓ ELÉRI AZ ÉSZAKI SARKOT, RÁ LEHET TŰZNI A ZÁSZLÓT

PRAKTIKUS MEGOLDÁS

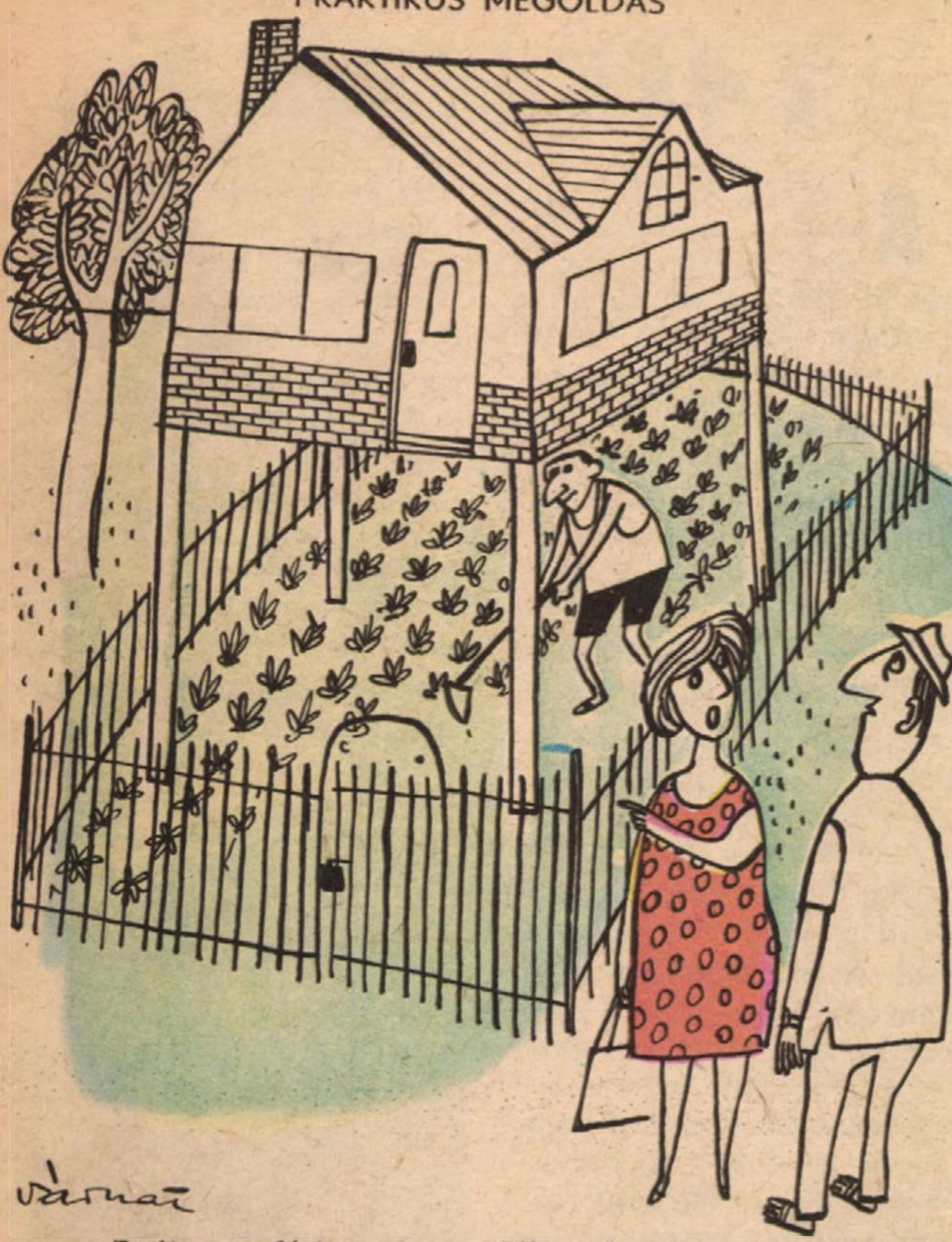

– Tudja, a férjem szenvedélyes kertész, de nem volt pénzünk nagyobb telekre.

FEJLŐDŐ FALU

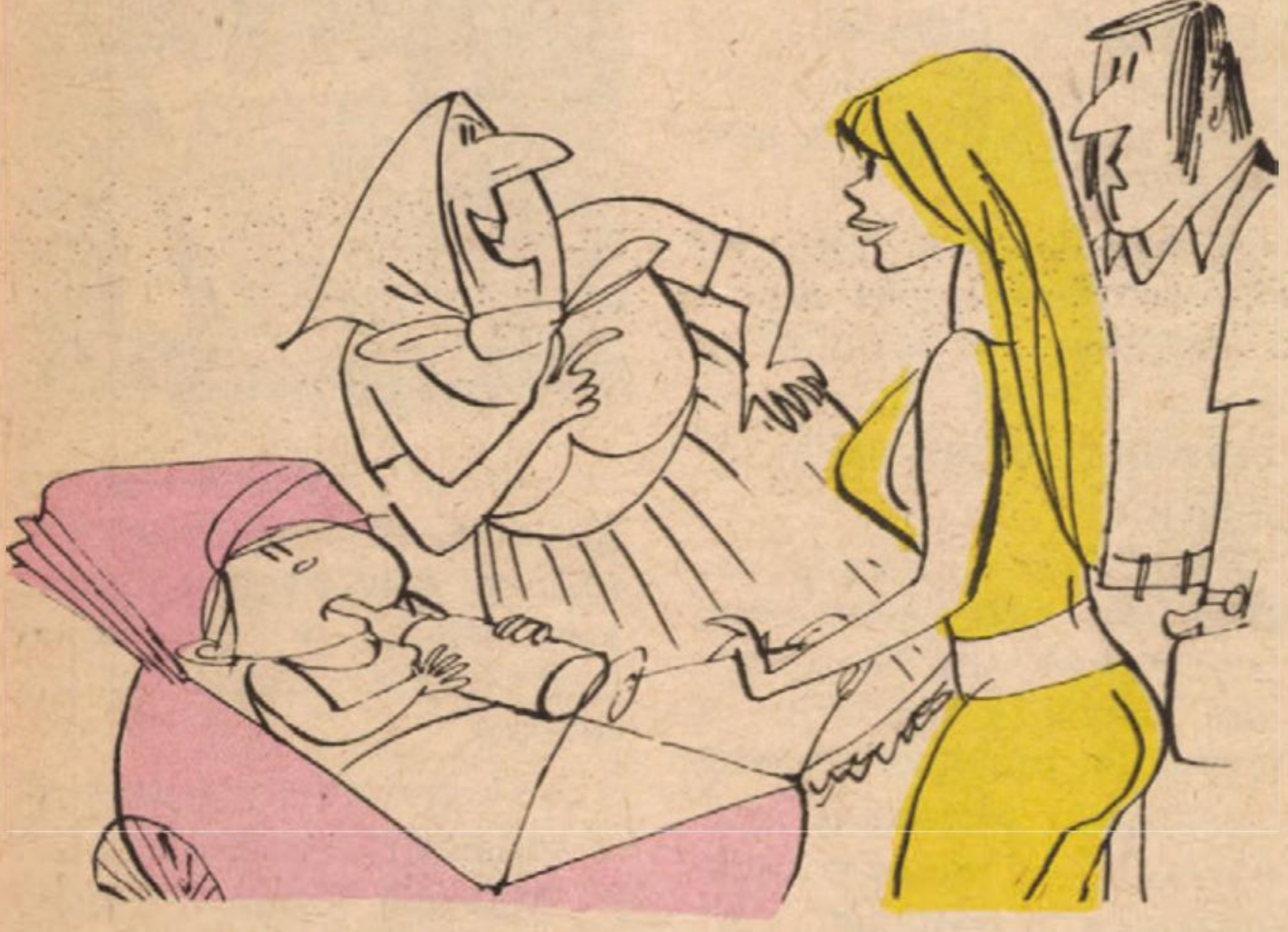

– Remélem, nem az apja kromoszómáit örökölte?!

ENGEDÉLY NÉLKÜLI ÉPÍTKEZÉS

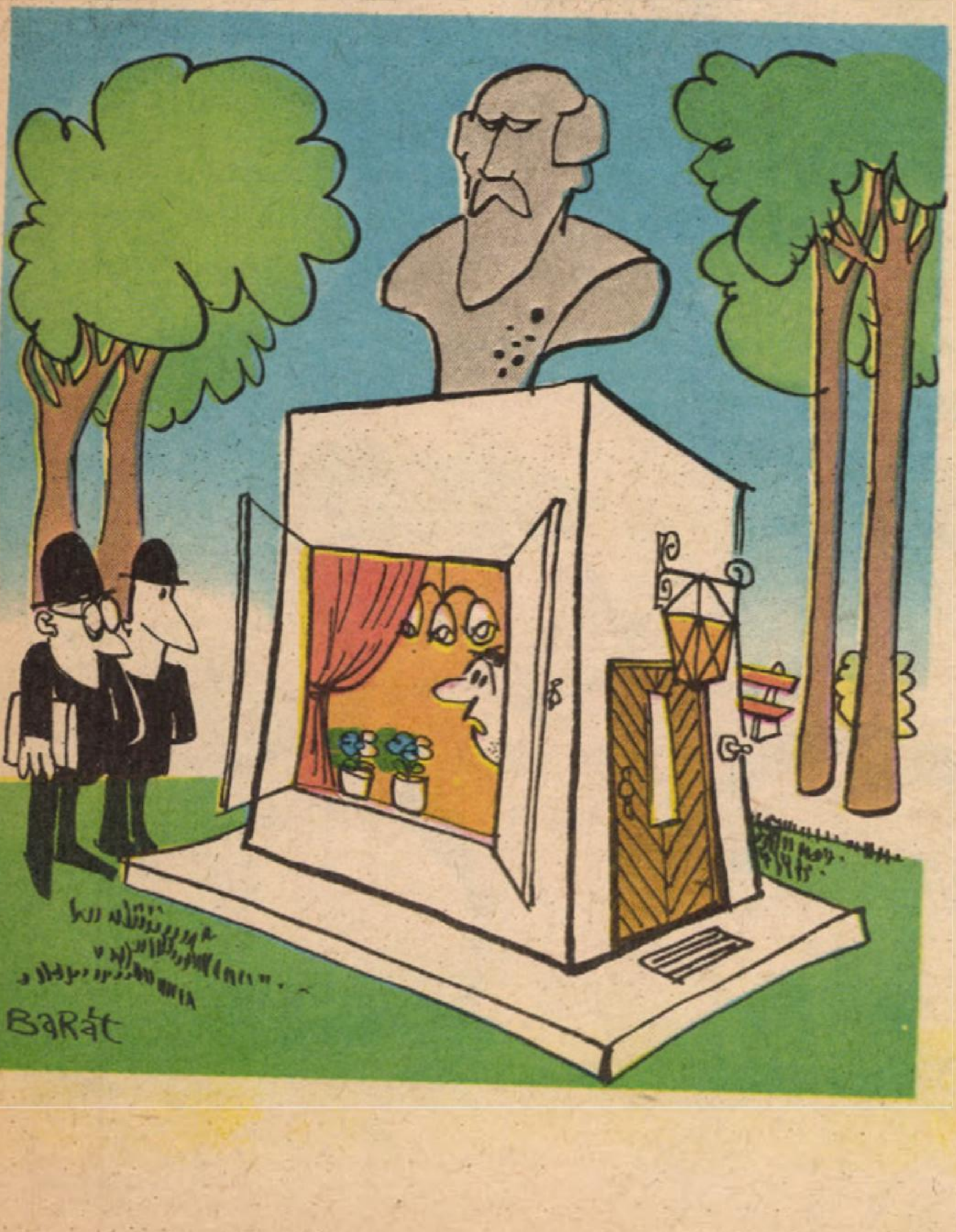

MUNKAERŐHIÁNY

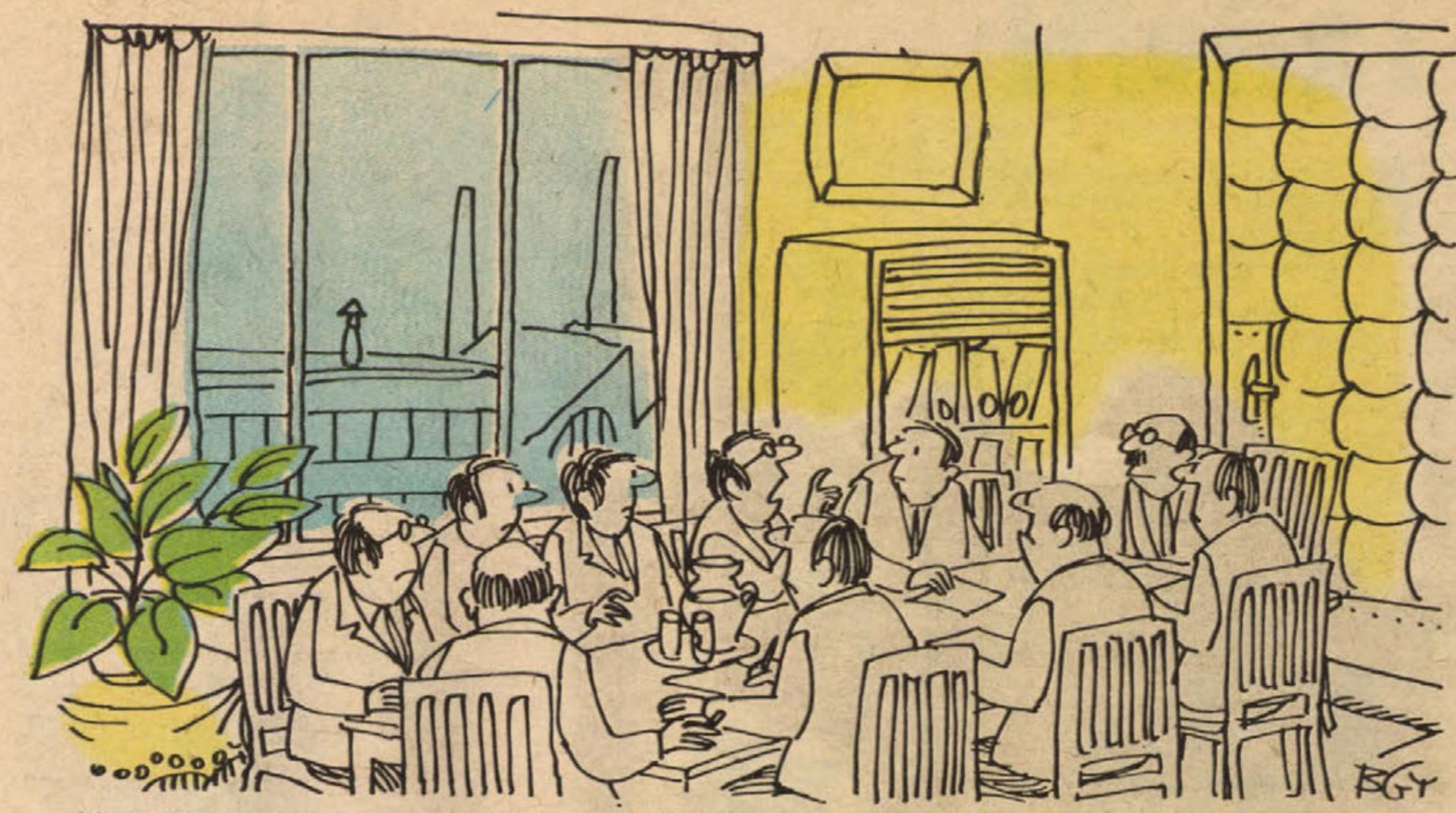

– Most kiszámoljuk magunk között, melyikünk megy le egy hónapig segédmunkásnak.

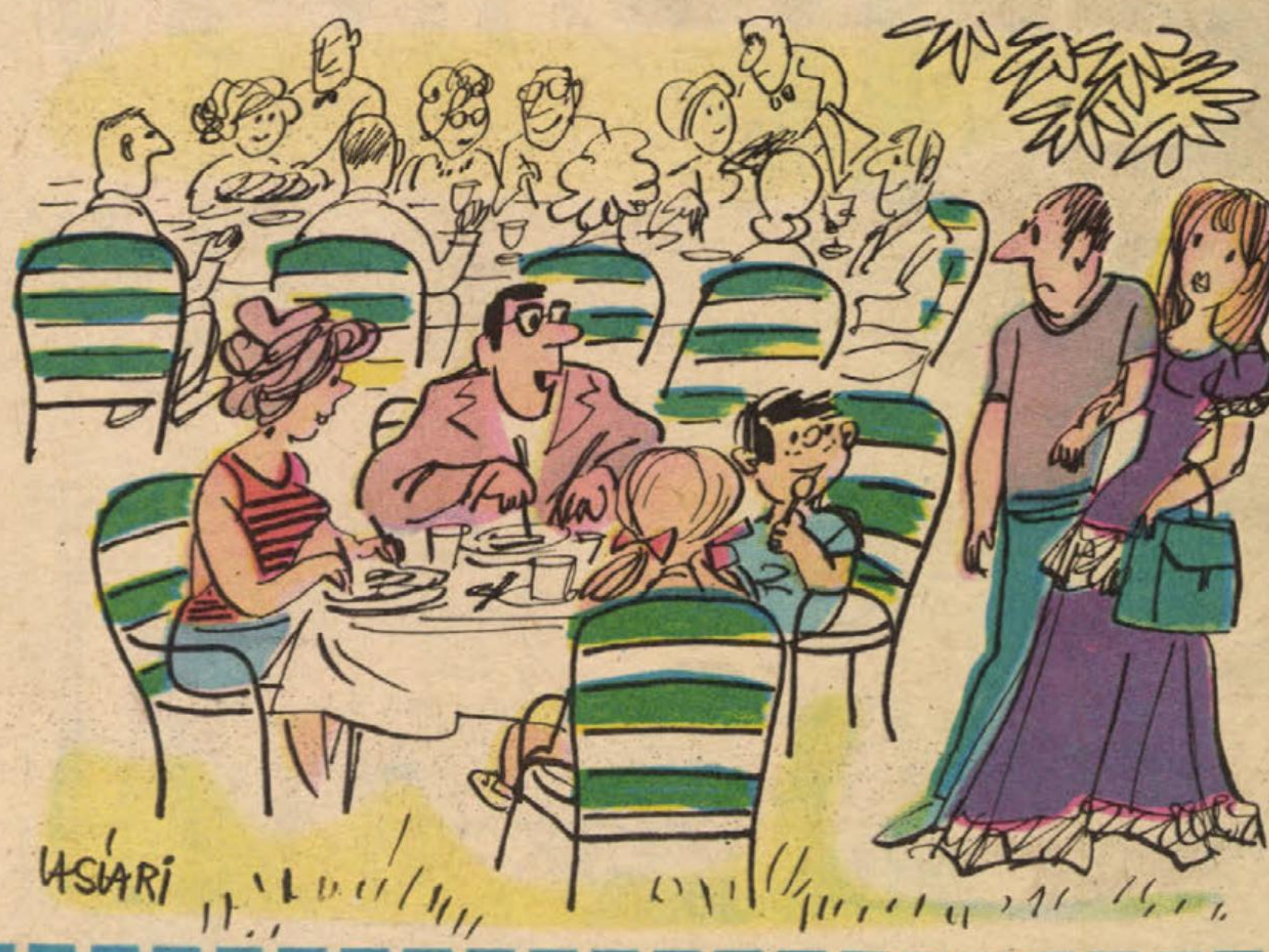

VENDÉGLŐI GONDOK

– Úgy kaptunk asztalt, hogy azt mondtuk, rendezvény vagyunk.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Egy idősebb hölgy azt mondja az orvosnak:

— Fantasztikus, hogy mennyit fejlődött az orvostudomány. Amikor fiatal voltam, még le kellett vetkőznöm egy vizsgálathoz, ma pedig már elég, ha kidugom a nyelvem.

KEMPINGBEN

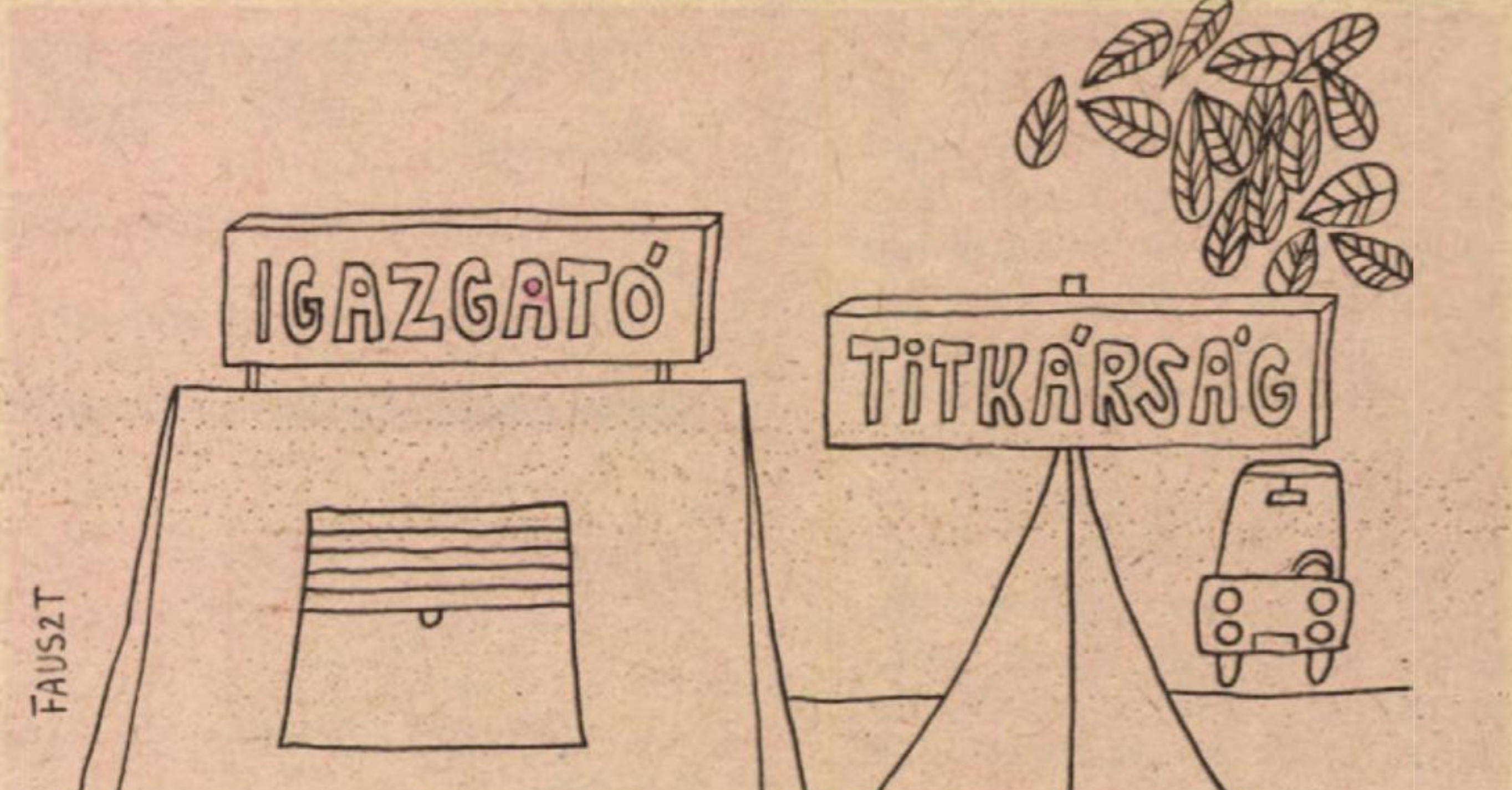

JÓ ÖTLET

– Igazán praktikus ez a panelház. Megszűnt a garázsgondom.

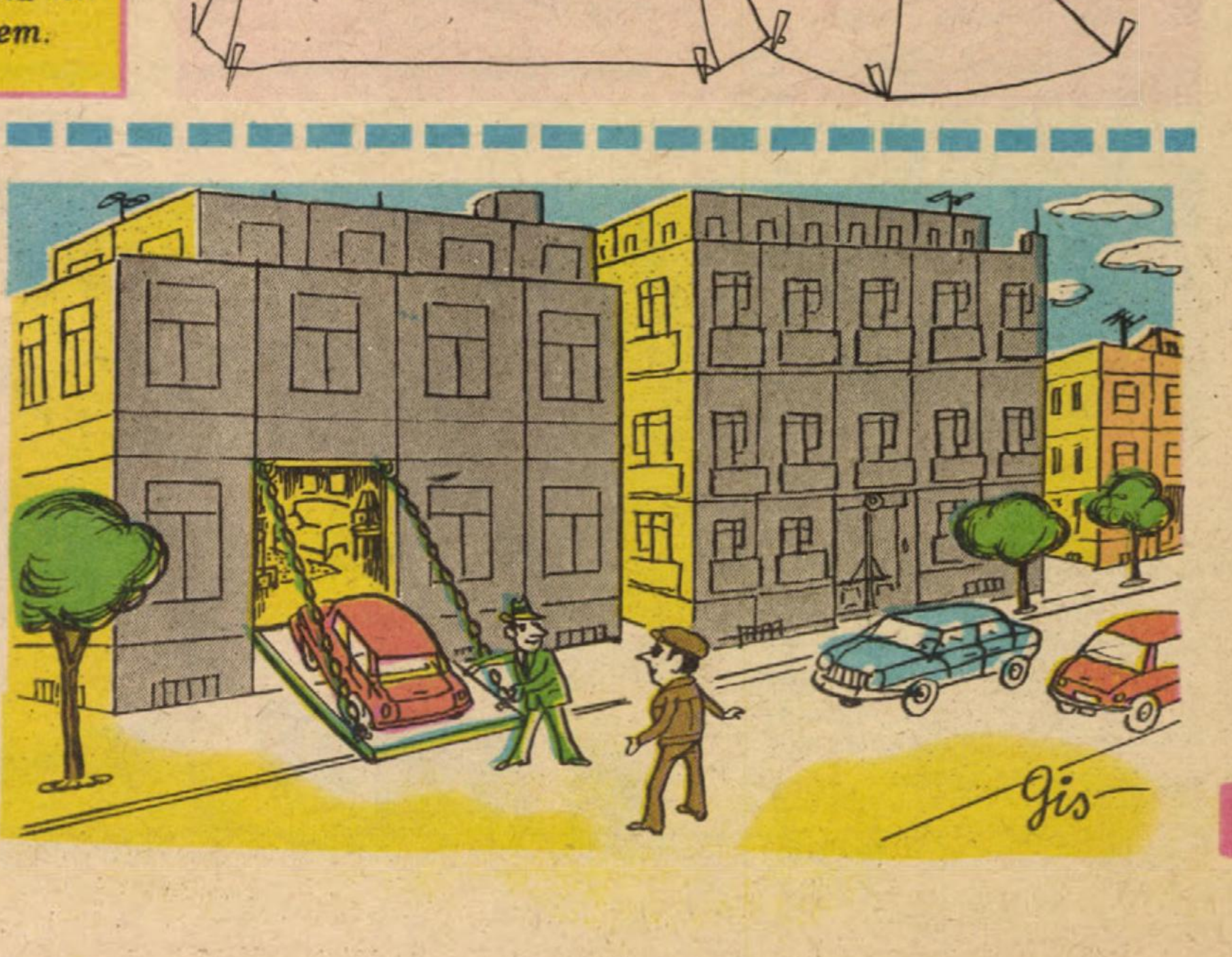

TRIBUN

A fegyelmi egyesbíró a kiállított játékost leckézteti.

— Végül még nevetségessé is tette a játékvezetőt. Hogyan jutott eszébe, hogy azt mondja neki: „Igen, drágám?"

— Tetszik tudni, az egyik szabálytalanságom után felemelte a mutatóujját és így szólt: „Ezt meg ne lássam többé!" Éppen mint a feleségem.

Szovjet ifiatléta dicsekszik a kislánynak:

— Én pontosan úgy dobom a gerelyt, mint Janisz Luzisz . . .

Aztán váratlan őszinteségi roham tör rá és folytatja:

— . . . csak az enyém nem megy olyan messzire.

Wolfgang Fahrian, a nyugatnémet válogatott egykori kapusa már tíz éve játszik az élvonalban és újabban kezd egy kicsit ideges lenni. Kérésére a klub vezetősége engedélyezte, hogy idegenben játszott mérkőzések előtt felhívhassa a feleségét és legalább egy fél órát beszélgethessen vele. Az interurbán költségeit a klub viseli. Fahrian lelki egyensúlya azóta egy kissé helyrebillent, a csapat többi veterán játékosa viszont nem győz csodálkozni:

— Téged ez megnyugtat? Én ettől lennék ideges.

Bobby Bell, a Crystal Palace második csapatának játékosa, nem léphetett pályára a West-Ham ellen. Sérülés miatt. Bobby vállig érő frizurát visel és a meccs előtt való napon fejet mosott. Törülközés közben kificamította a nyakát.

(p. p.)

DERÉK GYEREK

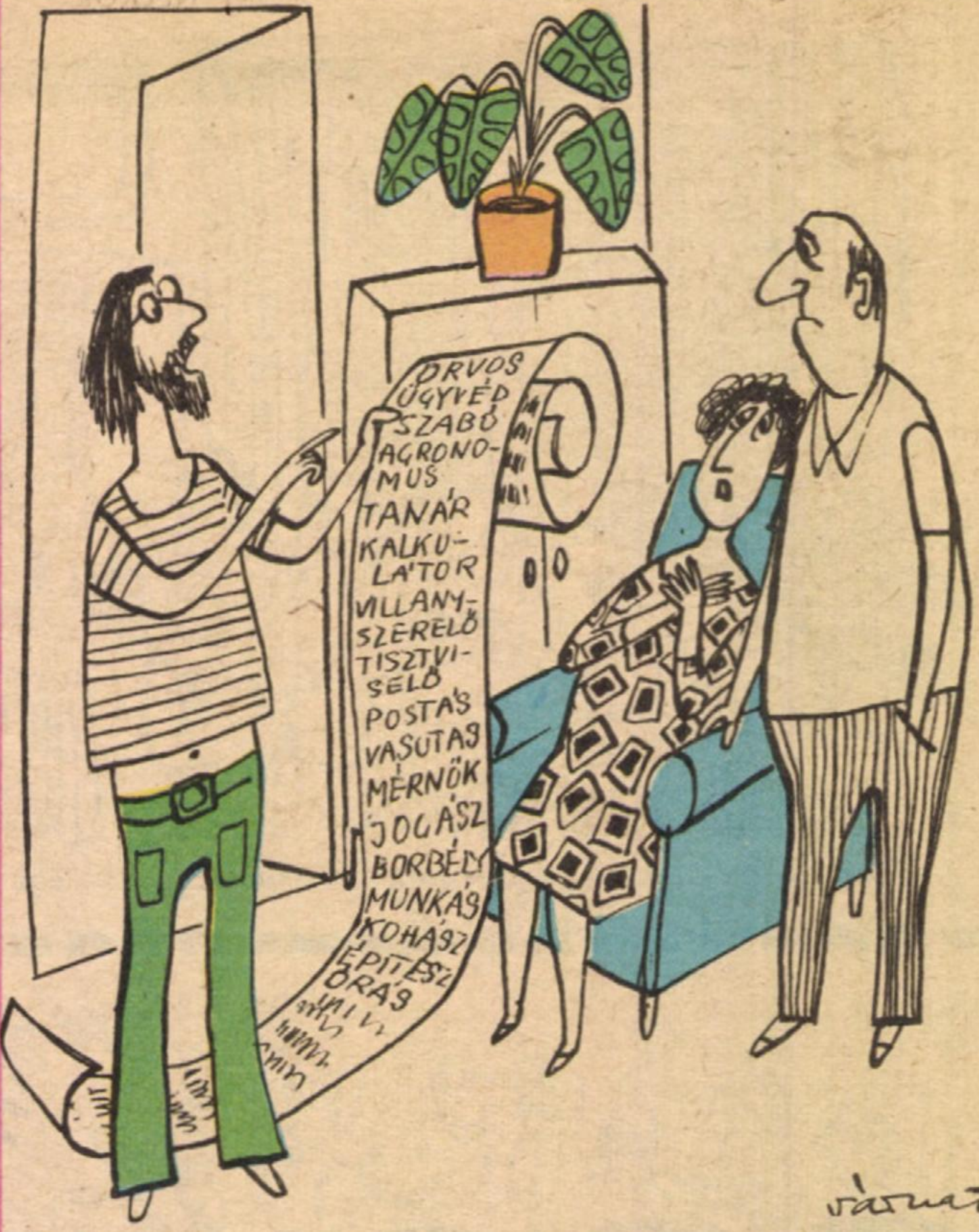

– Összeírtam, mi minden nem akarok lenni, hogy ne ábrándozzatok hiába!

EREDMÉNY

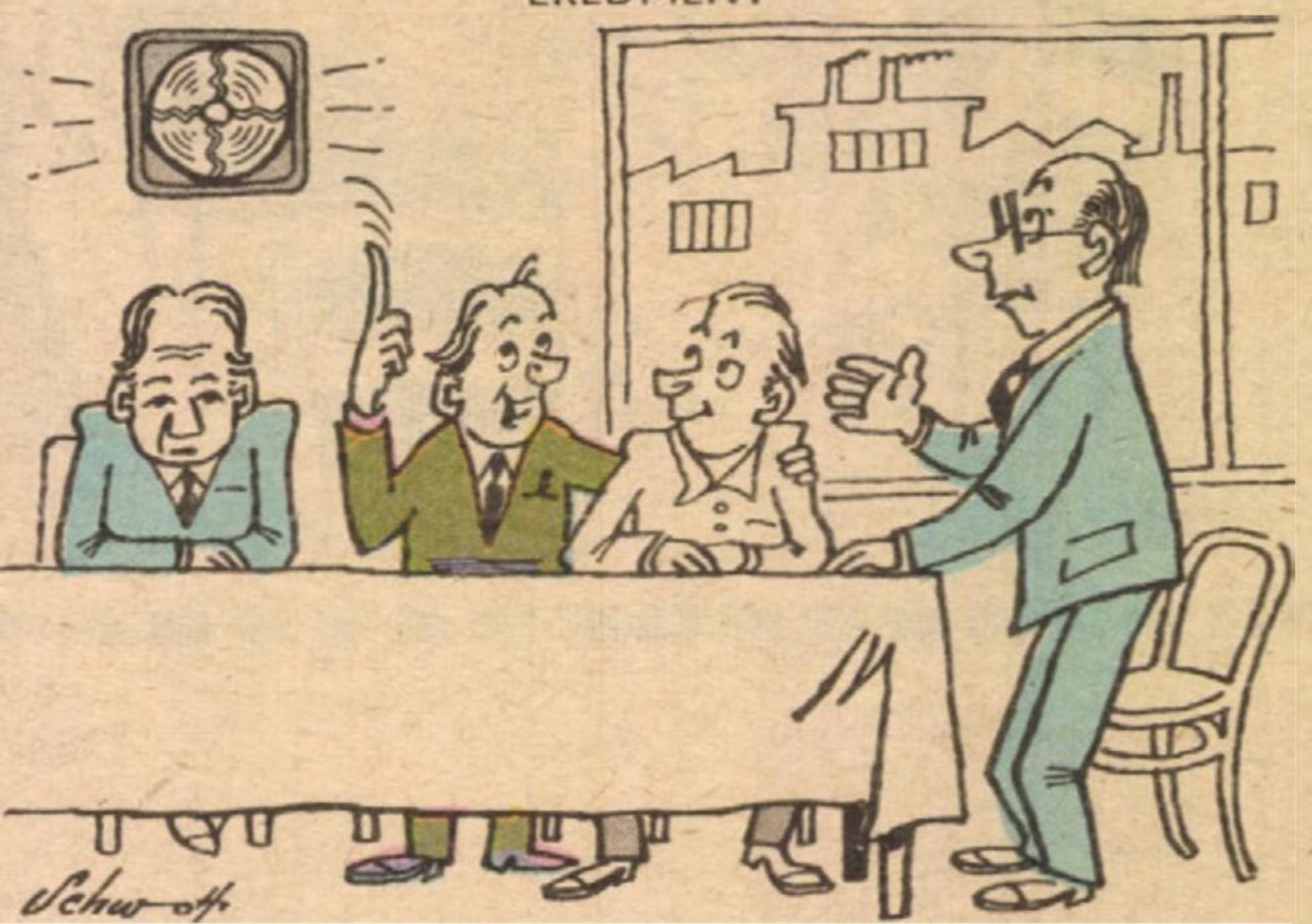

– Örömmel tapasztalhatjuk, hogy vállalatunk légköre tisztult.

– Hála az új ventillátornak!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Pincér! Jöjjön ide, legyen szíves! Légy van a sörben!

— Ne legyen ennyire kicsinyes. Mennyit tud egy légy meginni?!

ENERGETIKA

Az egyik nyugati magazin szexuálenergetikai rovatában eredeti témájú tanulmányt olvastam a minap. Külön időszerűsége az egyébként is mélyreszántó műnek, hogy egész földgolyónk krónikus energetikai gondokkal viaskodik. A magazin szakírója tehát fejlett érzékkel időzítette a tanulmánya megírásának és közreadásának dátumát.

Szakírónk az emberi csók energetikai kérdéseivel foglalkozik. Vizsgálati eredményei szerint a közvetlen nászéj előtt teljes gőz alá került emberpárok cuppantásai során egyetlen csók fejenként 500—600 kilogramm kalória (a következőkben röviden: kcal) energiát fogyaszt. Ennyi energia alakul át tehát a menyasszony és a vőlegény ajkainak feltemperált súrlódásából és mozgásából.

A mézeshetek turbékoló eldorádójában adódhat csekély plusz—mínusz eltérés, e csekély ingadozás azonban teljesen érdektelen és a megállapított kalóriaértékek realitását miben sem érintheti.

A hétköznapok gyakran hűtőszekrénnyé vált hitvesi ágyában a tanulmány adatai szerint a csókok energiafogyasztása alig ingadozik.

Ifjú házasok életműködésében az első jelentősebb kalóriacsökkenés kézzelfogható jegyei a második és harmadik, esetenként pedig a negyedik, sőt ötödik esztendőben mutatkoznak, amikor a házasfelek élettani, életműködéstani, lélektani alkata, valamint a külső komplex ingerek érvényesülése szerint a fajlagos hőszükséglet száz kcal-ra vagy ez alá zuhan vissza.

Annál érdekesebb ezzel szemben, hogy a tilosban, tehát a gyakori battériaváltással operáló férfiak és nők légyottján elcuppanó csókok tűzijátékában a fogyasztás a 600—700 kalóriát is elérheti. Ez utóbbi értékeket alanya válogatja. Ezt az értéket a szerző egyébként az égi és földi csók csúcsértékének jelöli meg, majd ugyanott dőlt szedésben megjegyzi (szó szerint idézem): „Ez az érték, különösen az 50—60 év fölötti férfiember szívének, az egész véredényrendszerének már nem kedvez, ugyanis az infarktus ördögét festi a falra." Ezek után pedig a szerző javasolja, hogy 50—60 év után legcélirányosabb, ha a férfiember — bármilyen kemény önmegtagadás árán is — az ezüstlakodalmas hitvessel vált csókot és legfeljebb szökőévenként egyszer-egyszer keres ennél nagyobb feszültségű együttléteket.

KALÓRIA TÁBLÁZAT

A konszolidált hitvessel, a vidékről felruccanó Sári és Mariska nénivel váltott rokoni puszikról is szó esik. E csókfajta kalóriaszükséglete általában nem haladja meg a 20—30, maximálisan a 100 kcal-t, sőt olykor olyan langyos, hogy a szerző szerint a műszaki fejlődés mai állása mellett nincs is olyan érzékenységű eszköz, amely mérésére alkalmas volna.

Vincze Oszkár

KOLLÉGÁK

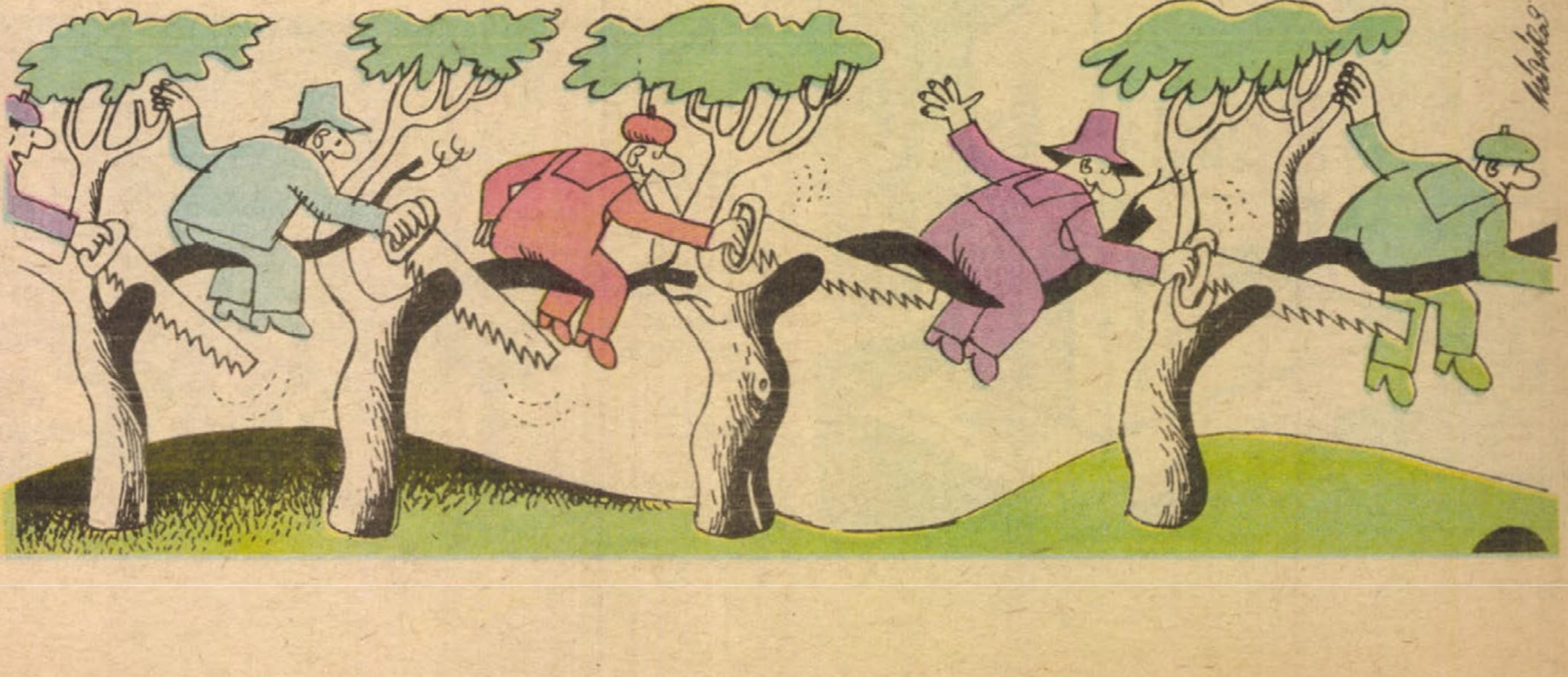

MINDEN ROSSZBAN VAN VALAMI JÓ

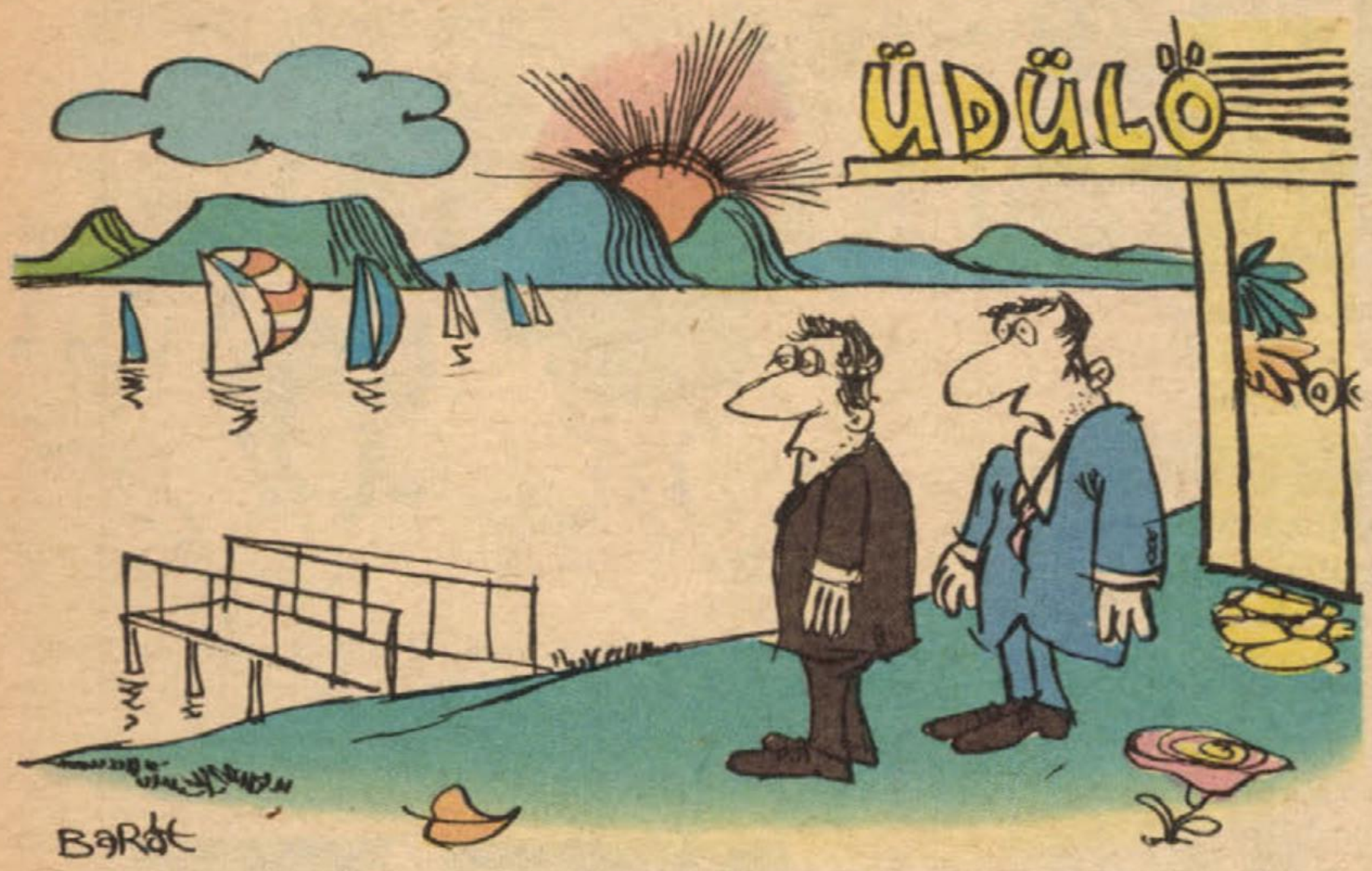

– Istenem, hogy elszaladt ez a nyár! Nemsokára már sört is lehet kapni.

KOMFORT NÉLKÜL

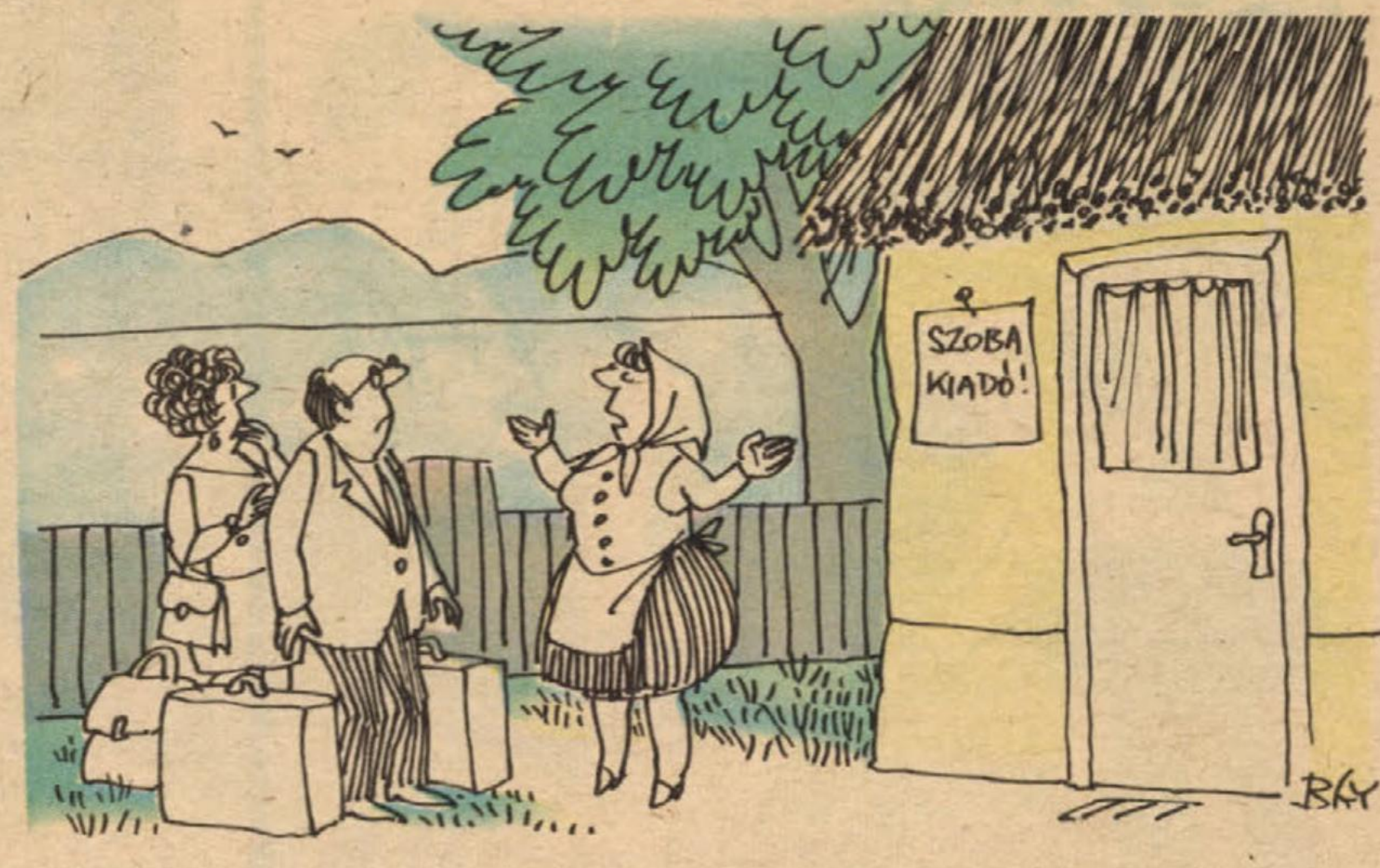
SZOBA KIADÓ!

– Ha nem kérek napi ötszáz forintot, sosem lesz fürdőszoba!

RESTANCIA

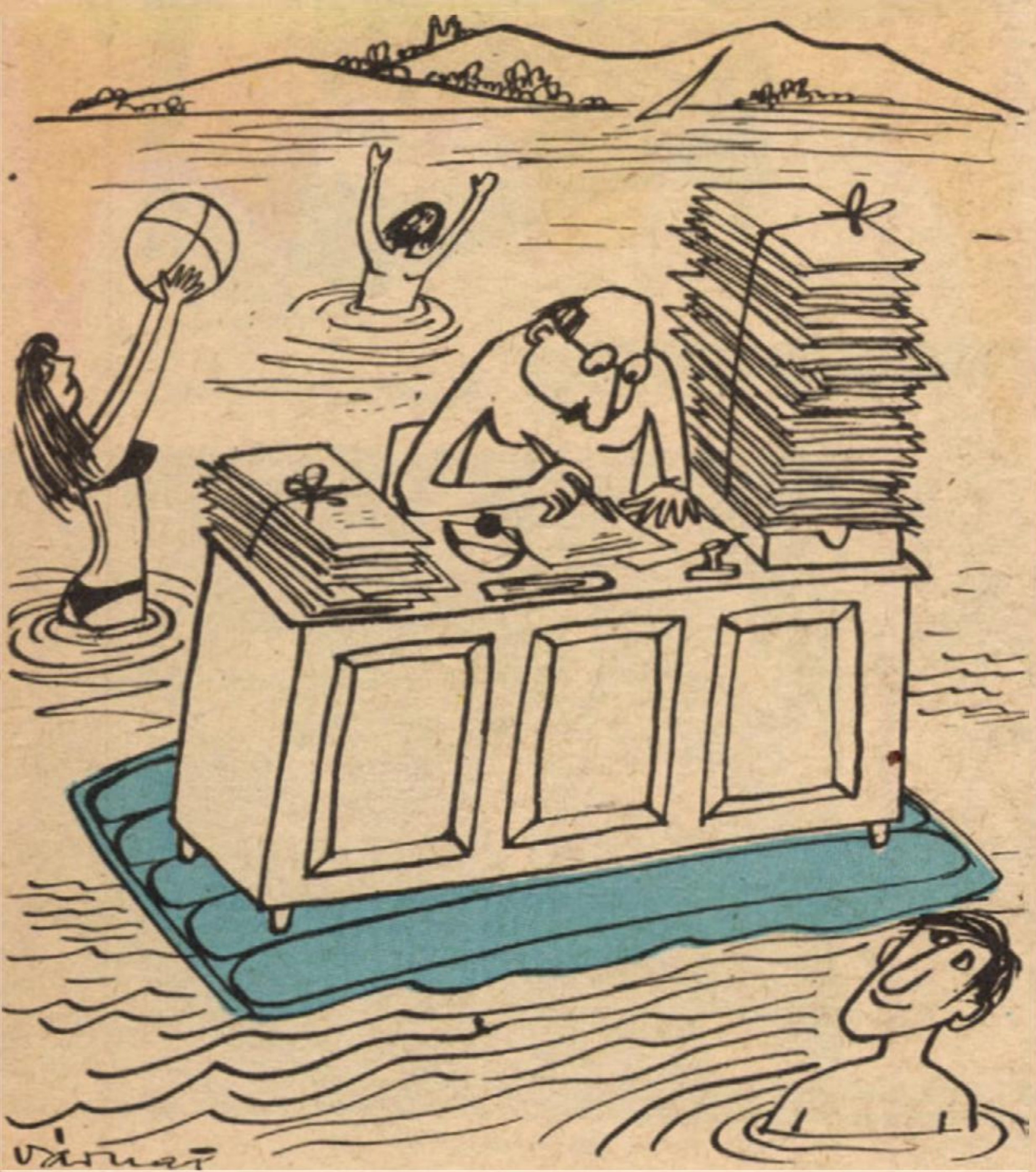

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Újsághirdetés:
„Lassan dolgozó gyors- és gépírónő dadogó igazgatót keres."

NYÁRI MUNKÁN

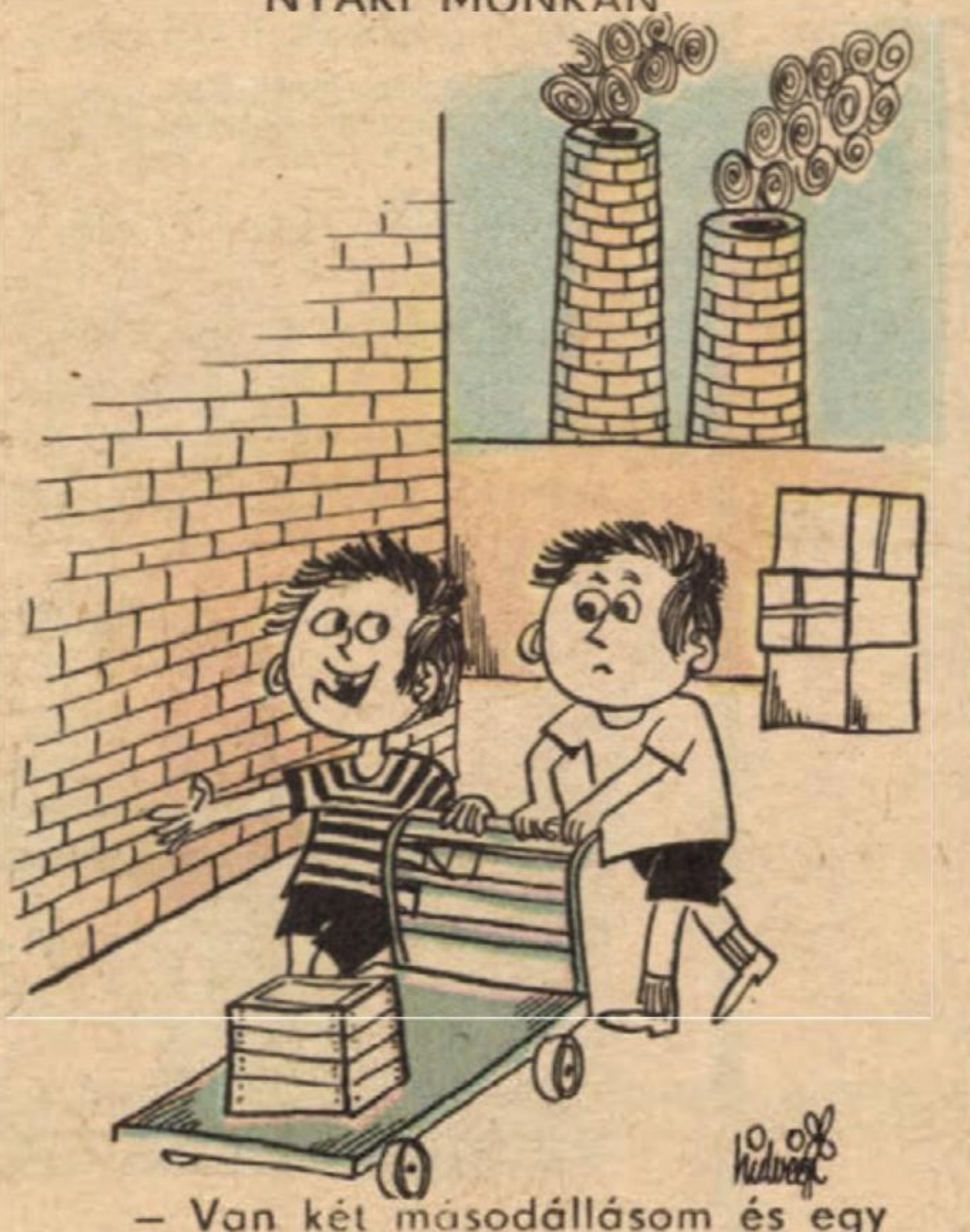

– Van két másodállásom és egy mellékfoglalkozásom is!...

MEGOLDHATATLAN PROBLEMA

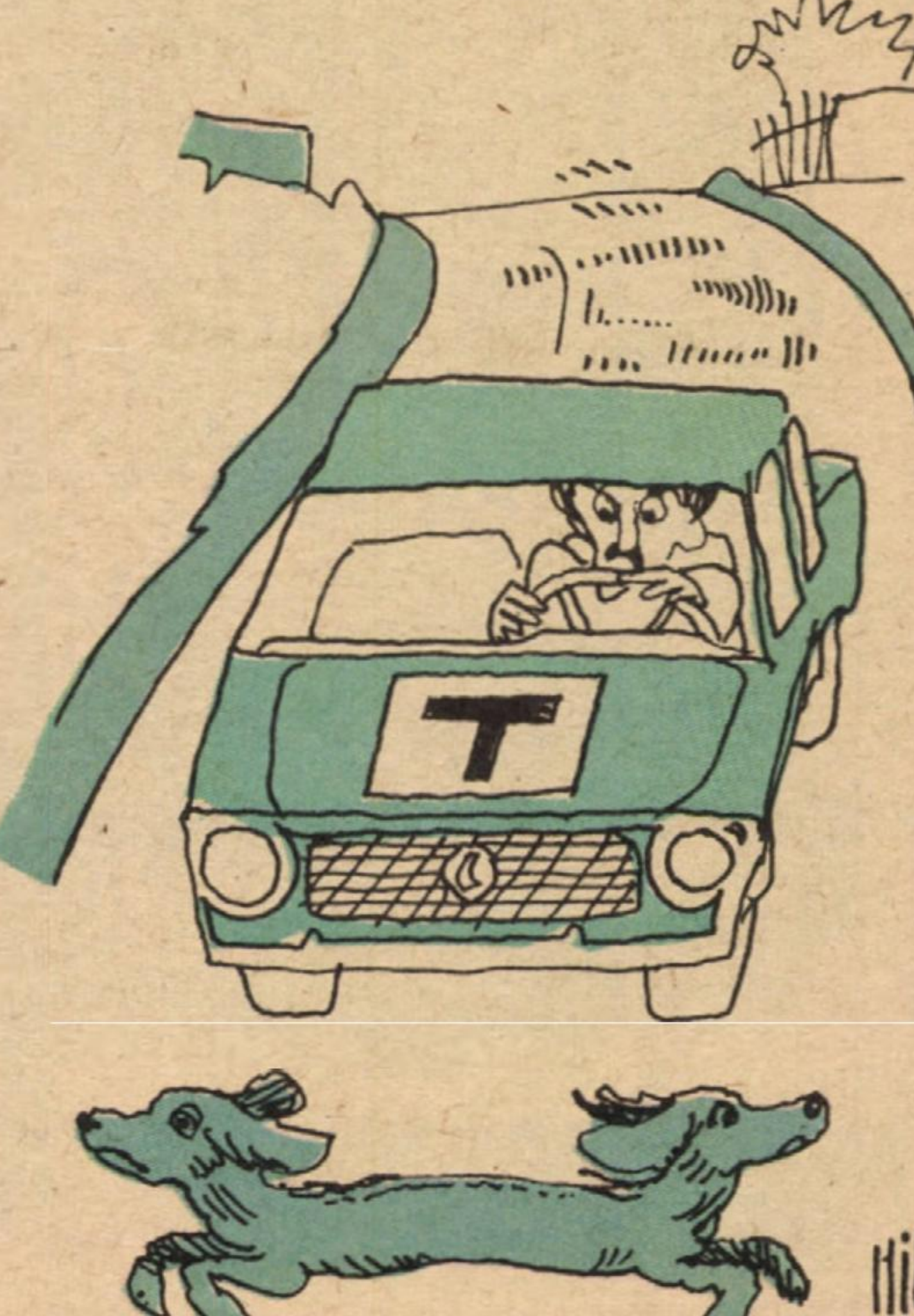

ÚTINAPLÓ

VIII. 15. Hegyeshalom. Kis kocsink méltóságteljesen gördült át a piros-fehér-zöld sorompó alatt. Kinyílt előttünk a világ, vár a messzeség. Tizennégy nap alatt tízezer kilométernyi utat teszünk meg. Halihó!

VIII. 16. Lenyűgöző élmények sorozata rohan ránk. Ma láttuk Münchent. Fel volt írva az út mellett egy nagy zöld táblára. Hogy harminc kilométer jobbra. De az autóbahnról letérni öngyilkosság. Spórolni kell a benzinnel, ha már nem vették észre azt a hat kannát, amelyet Piroskám a hálózsákokba varrt.

VIII. 18. Hollandia virágzik. Pistike fejecskéje is. Nem bírja a konzervet a kis maflám. Friss zöldséget kell fogyasztania. Szerencsére Németalföld pázsitja dús és leves. Hiába, az öntözéses gazdálkodás!

VIII. 19. Ez már Belgium. Újabb diadal. Unatkozó nyugatnémet házaspár figyeli a vesztegló Mercedes volánja mellől Pistikét, amint a domboldalon legelészik. A férfi megszólal: „Also hörst, diese Ungaren..." Tehát nem csupán világot látunk, hanem még újabb megbecsülést is szerzünk hazánknak.

VIII. 21. Lourdes, a csodák városa. A kemping vezetőjének álmában jelenünk meg. Felébred és közli, hogy sikerült az ötszáz személyes táborhelyre kétezer turistát bezsúfolnia, ami már önmagában is kész csoda. Mi vagyunk a kétezeregyedikek.

VIII. 23 Spanyolország ege szikrázóan kék és olyan tiszta, mintha lagunába pillantana az ember. Az útikalauzban legalábbis ez áll. Mi éjjel utazunk, amikor üres az országút és nem kell annyit fékezni. Így rengeteg benzint lehet spórolni. Nappal egy aluljáróban alszunk.

VIII. 24. Valencia a hidalgók hazája. Ma reggel megkapó esemény tanúi voltunk. Piroskám kora reggel becsengetett egy közeli villába, hogy fogmosóvizet kérjen. A csengetésre egy pofaszakállas hidalgó dugta ki a fejét. Egy pillanatig értetlenül meredt Piroskámra, majd utánozhatatlan eleganciával két pénzdarabot dobott a kis alumínium bögréjébe. Kezdem sajnálni, hogy nem hoztam el a szájharmonikamat.

VIII. 25. Újabb ország, újabb élmény. Itália betonján toljuk a kocsit. Most már csak lejtőn szállunk be, a hálózsákból kezd kifogyni a benzin. Klasszikus kultúrák légköre leng mindenfelé. Az országútról ugyan nem látszik, de mi tudjuk, mert annak idején több iskolai kirándulást tettünk Aquincumba a Zöldmály tanító bácsival. Büszkén észlelem, hogy most már egy percre sem szabadulhatok a hosszútávú magyar turisták jellegzetes pózából. A fej hátra fityeg, a hát és az alsó lábszár függőleges, a combok vízszintesek. Merthogy az ember örökké a kocsiban alszik. Piroskámmal ezt státusszimbólumnak tekintjük, Pistike viszont a prés alatt még kiegyenesedhet.

VIII. 27. Róma kútjai csodálatosak. Piroskám a Treviben kimosta a fehérneműt. Legfőbb ideje volt. Jött egy rendőr, botrányt csapott, de aztán meglátta a rendszámunkat és rögtön nagyon nyájas lett. Ő is remekül érezte magát Pesten, sosem hitte volna, hogy a magyar lányok ennyire rokonszenveznek a rendőrökkel. A nedves fehérnemű kellemesen hűsíti tagjainkat a kánikulában.

VIII. 28. Nápoly, Capri, narancsligetek. Tele van a világ meglepetésekkel. Sosem hittem volna például, hogy pár liter tengervízzel feltöltve apró darabokra robbanhat egy kocsi hűtője. Autóstoppal megyünk tovább. Piroskámat egy luxemburgi lelkész házaspár veszi fel. Pistikét egy skandináv szántóvető. Látjuk-e még egymást?

VIII. 30. Újra itthon. Budapest hídjai gyönyörűek. Jéggé dermedve szállok ki az osztrák hűtőkocsiból. A küszöbön egy luxemburgi apáca sírdogál. Piroskám. A csomagjait ellopták, de a lelkész házaspár felruházta. Jók az emberek. Pistikéről még semmi hír.

VIII. 31. Egy szőke kislány toppan be. Krysta Lempylampy Stavangerből. Tolmács útján közli, hogy cseregyerekként érkezett és legalább egy évig nálunk marad. Pistike majd elmatat a papa rénszarvastenyészetében, amíg el nem sajátítja a lapp nyelvet. Hurrá, jövő nyáron Északra utazunk!

Peterdi Pál

IGÉNYES AUTÓSTOPOS

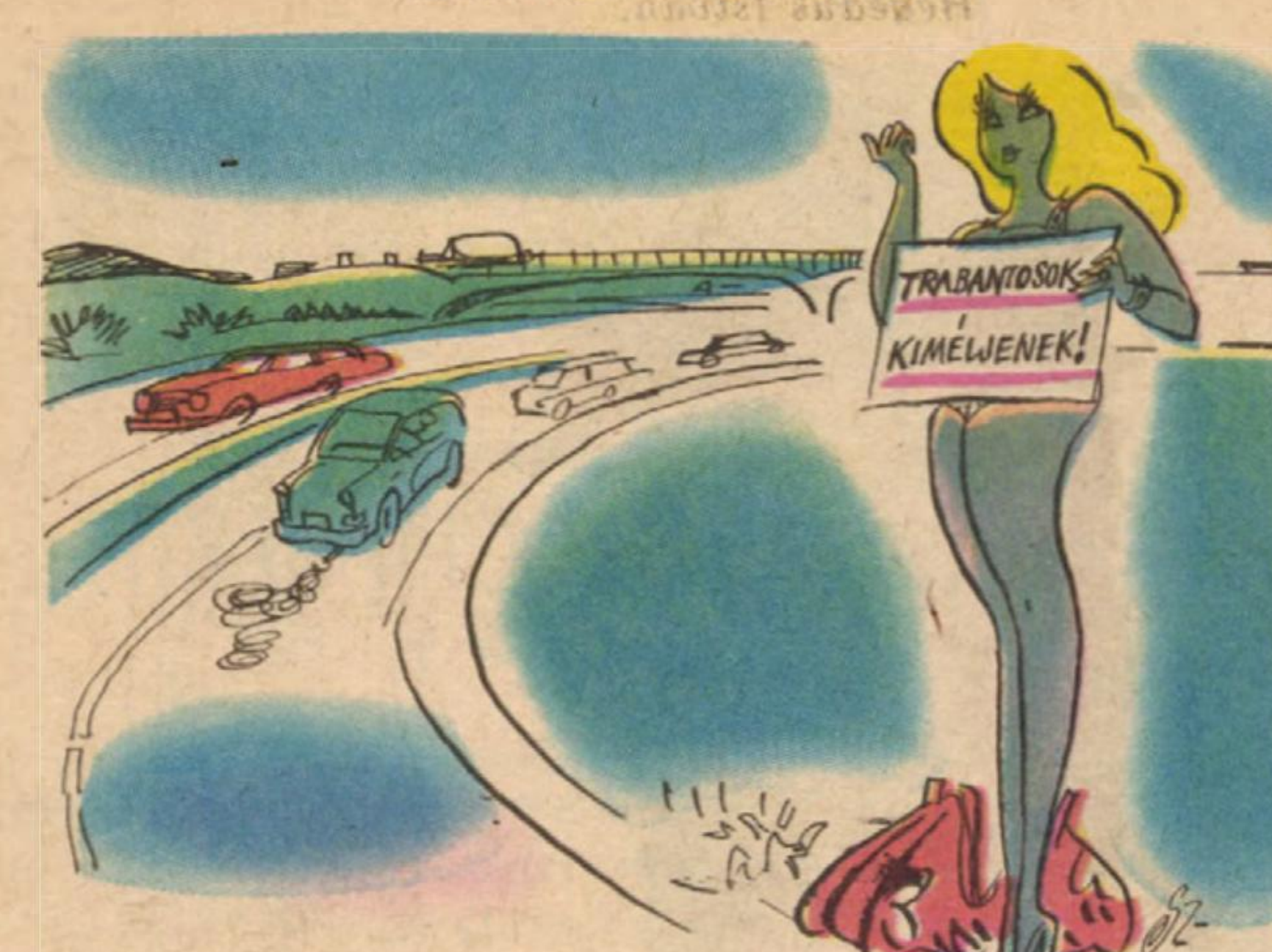
TRABANTOSOK KÍMÉLJENEK!

FEJLŐDŐ SZOLGÁLTATÁSOK

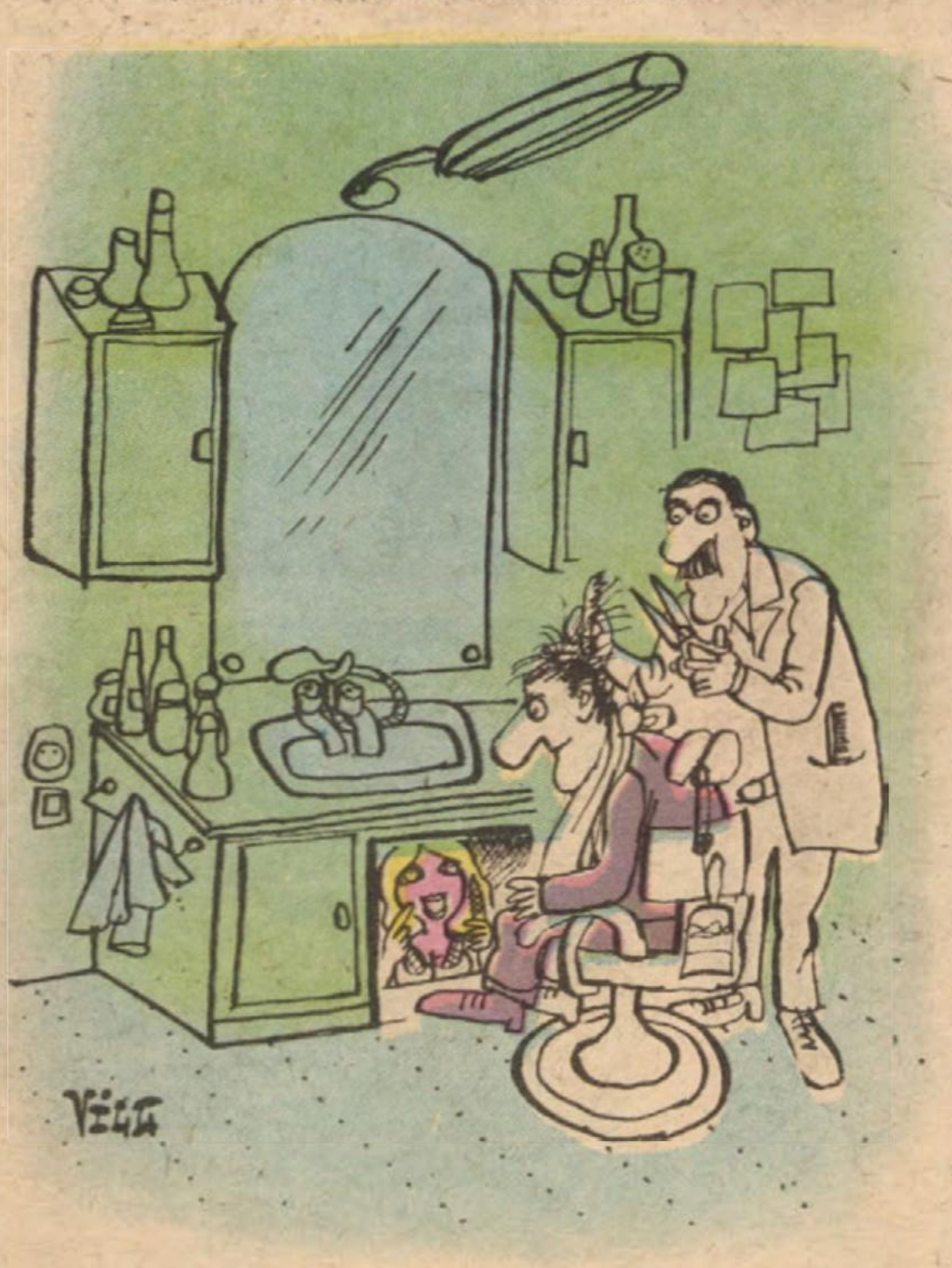

– Pedikűrt tetszik parancsolni?

FŰZFA POÉZIS

Költőnk az ihletét várva
szép tavacska partját járja.
Álmodozva álmodozna,
ha hőtől nem olvadozna;
de süt a nap ezerágra,
másra van most gondja, másra,
izzadásra, hőgutára:
hiába vár a múzsára.

S a hőtől már majd szétpukkan,
mikor egy fűzfára bukkan.
Naptól végre valahára
véd a fűzfa lombja, sátra.
Most, hogy itt van a fűz árnya,
süthet a nap ezerágra,
enyhet ad a fűzfa lombja,
hőgutára semmi gondja.

Enyhet kapván a fűzfától
csókot kap a múzsájától.
Barátságos árnyért hála!
Verset ír ő a fűzfára.
Csak azután meg ne bánja!

Mert a veszély nem is csekély
— s elnézésre semmi remény! —,
hogy a derék kritikusok,
akikben a kritika sok,
meg nem értve, visszaélve
e kritikát ütik nyélbe:

Mivel fűzfa a vers tárgya,
s áthatja a fűz varázsa,
az e fűzfa-verset ötlő,
semmi kétség, fűzfaköltő!

Rozslay György

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MIÉRT NEM MENNEK EL TÁNCDALÉNEKESNEK?

Barát József:

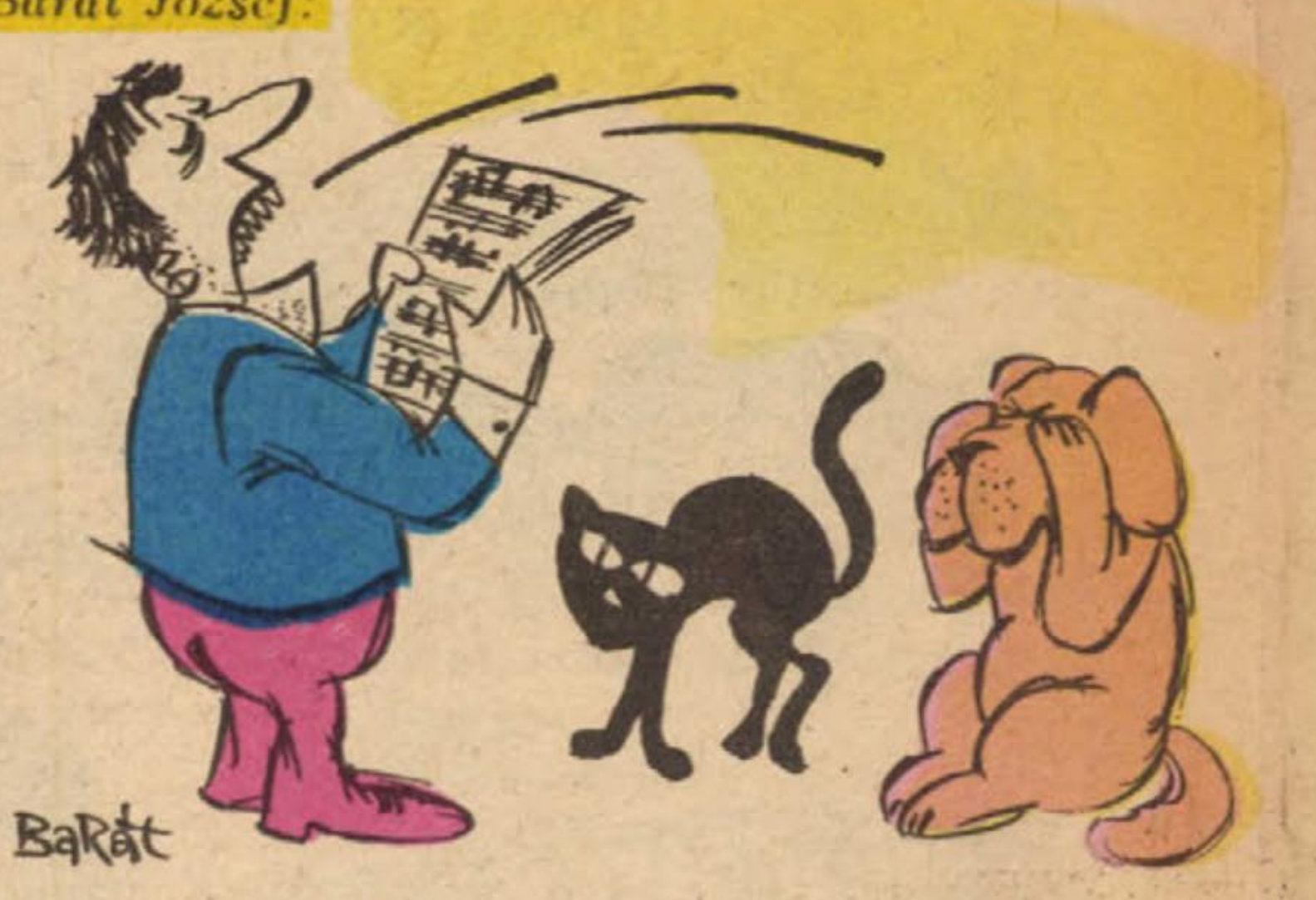

– Állatbarát vagyok és sokat adok a véleményükre.

Brenner György:

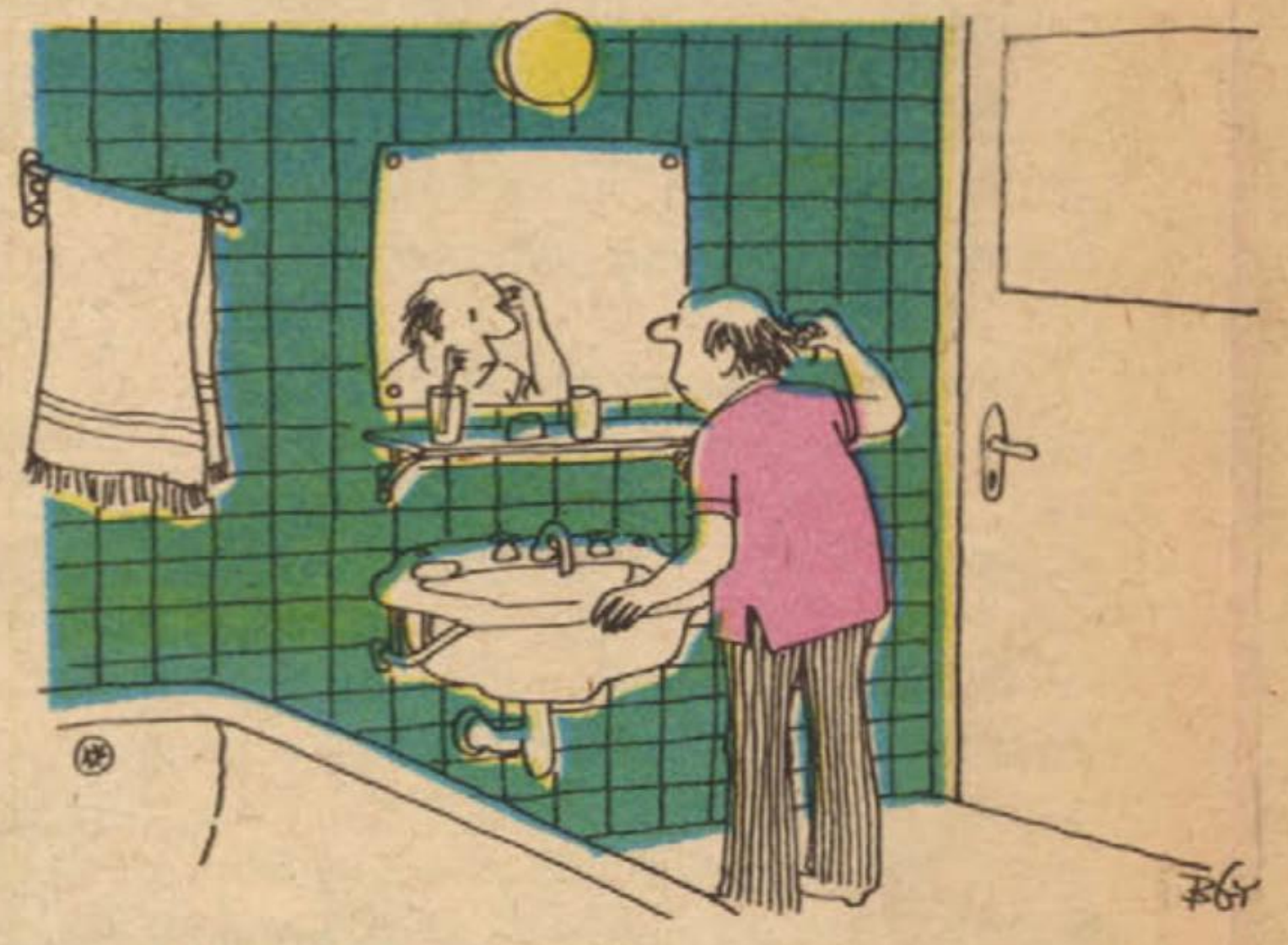

– Mennék én, de nem nő a hajam.

Dallos Jenő:

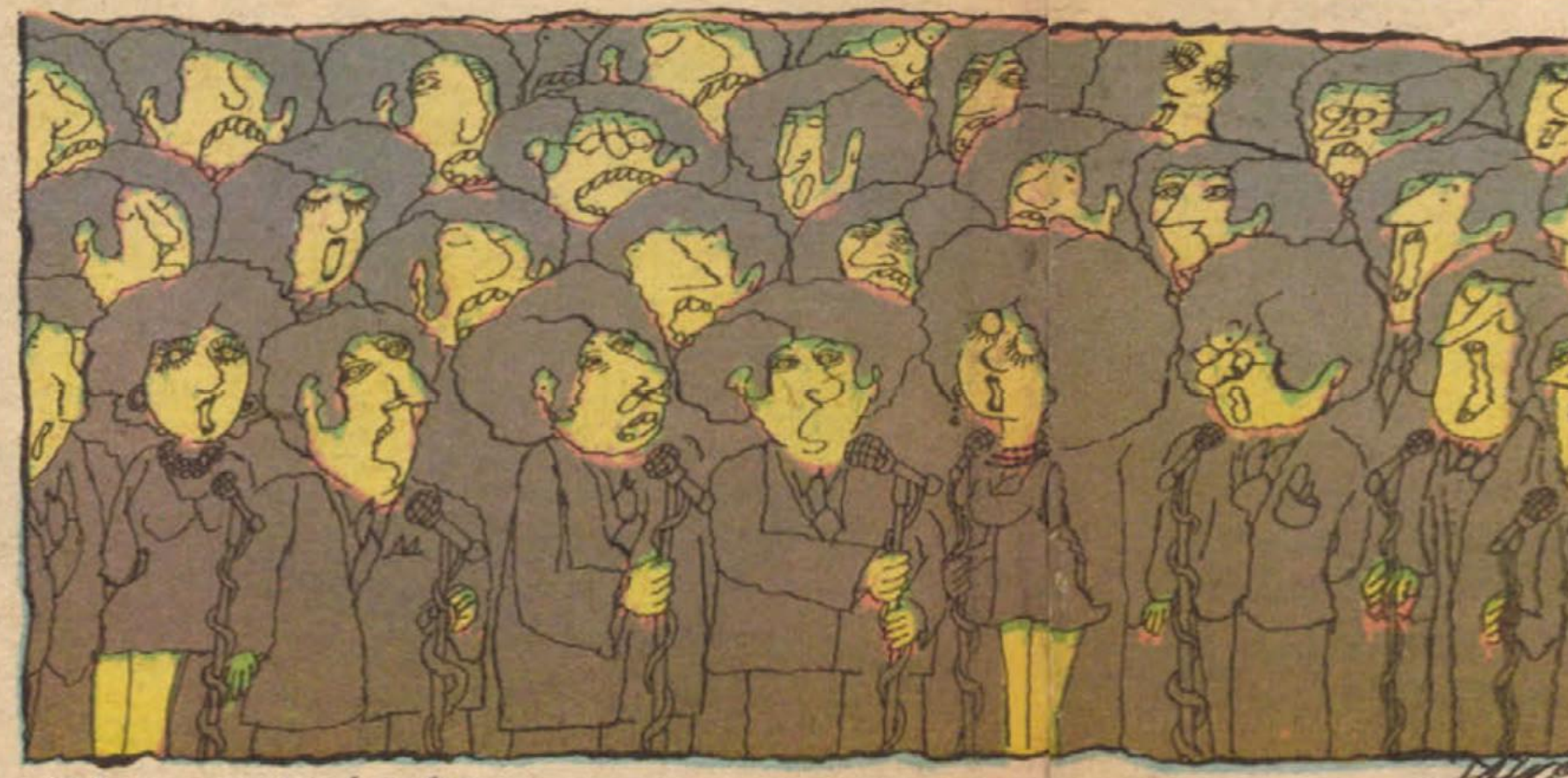

– Mert nem férek oda...

Erdei Sándor:

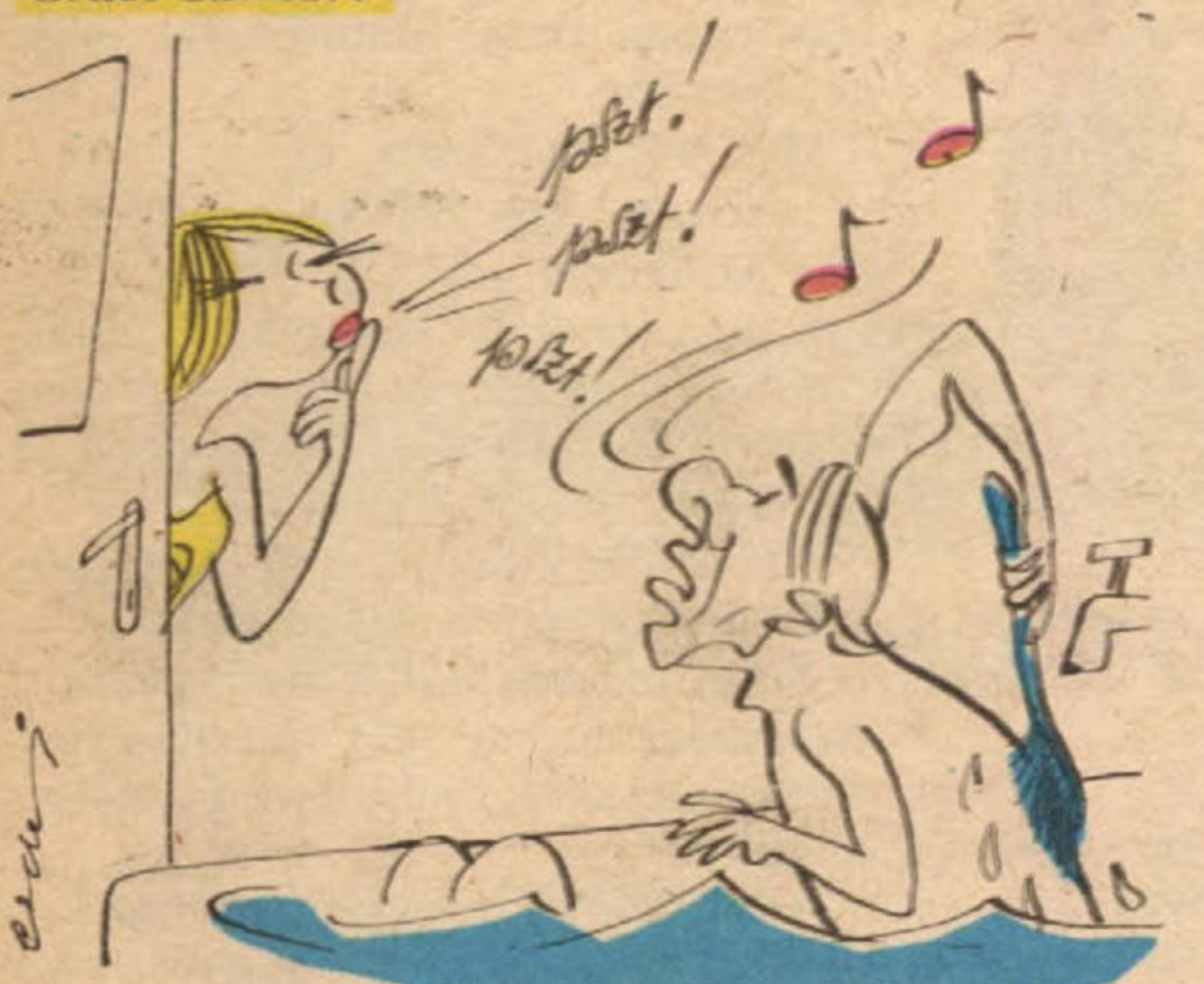
pszt!
pszt!
pszt!

– Gátolnak a fejlődésben.

Balázs-Piri Balázs:

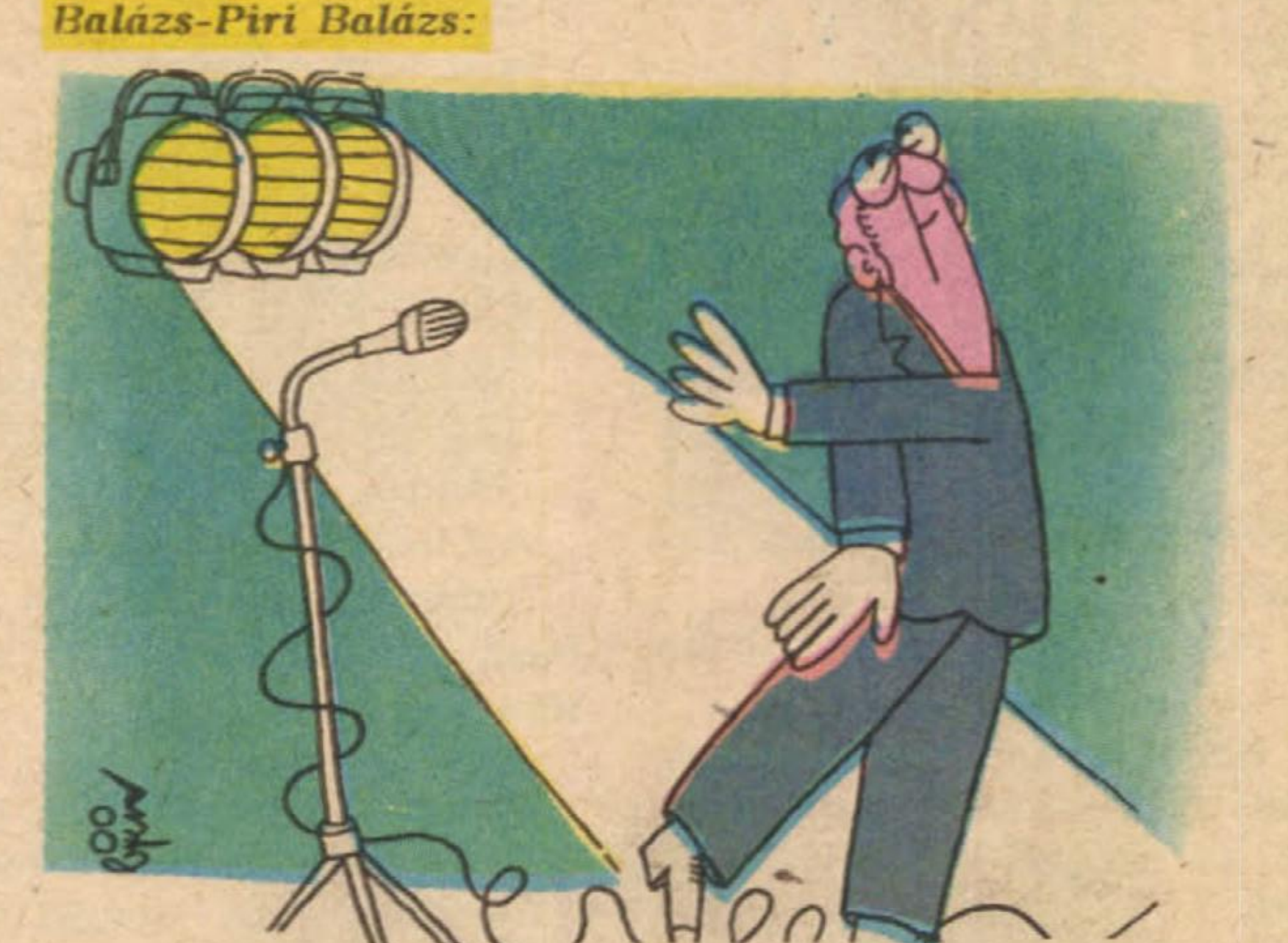

– Mert szerény vagyok: a hangomat sem hallani...

Hegedűs István:

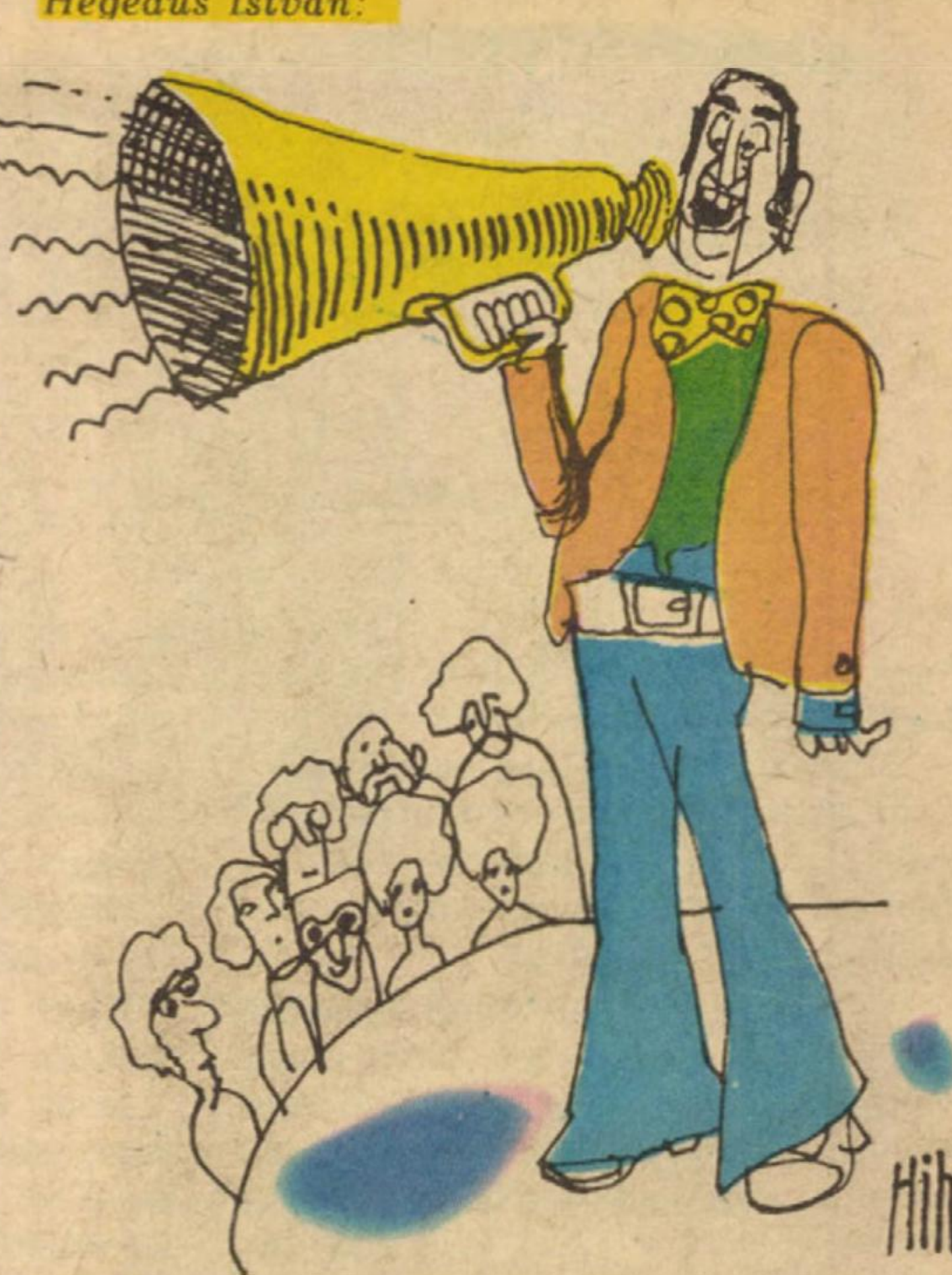

– Csak ilyen hangerősítőre futja a pénzemből.

Sajdik Ferenc:

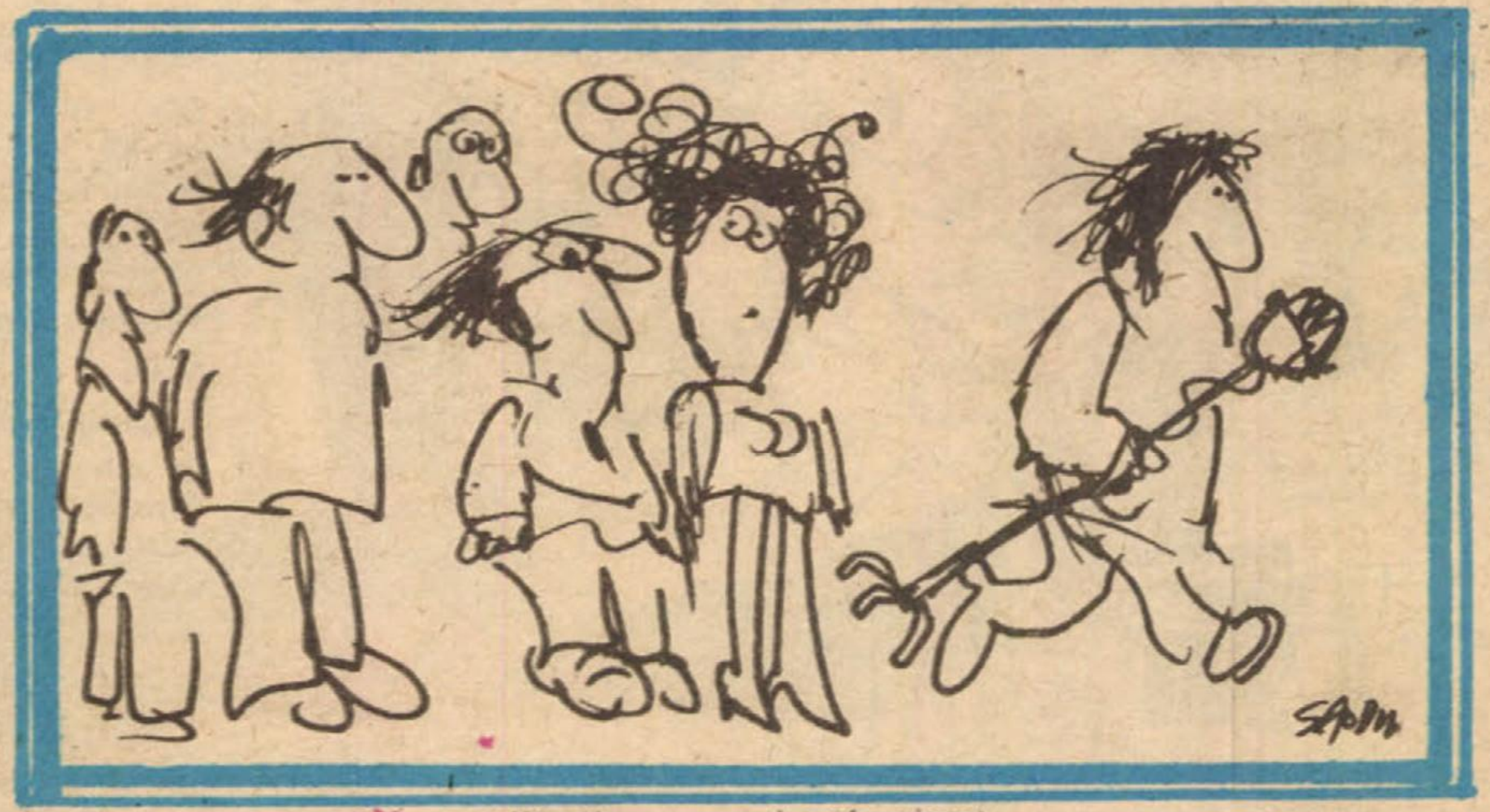

– Kímélem az embertársaimat.

Szűr-Szabó József:

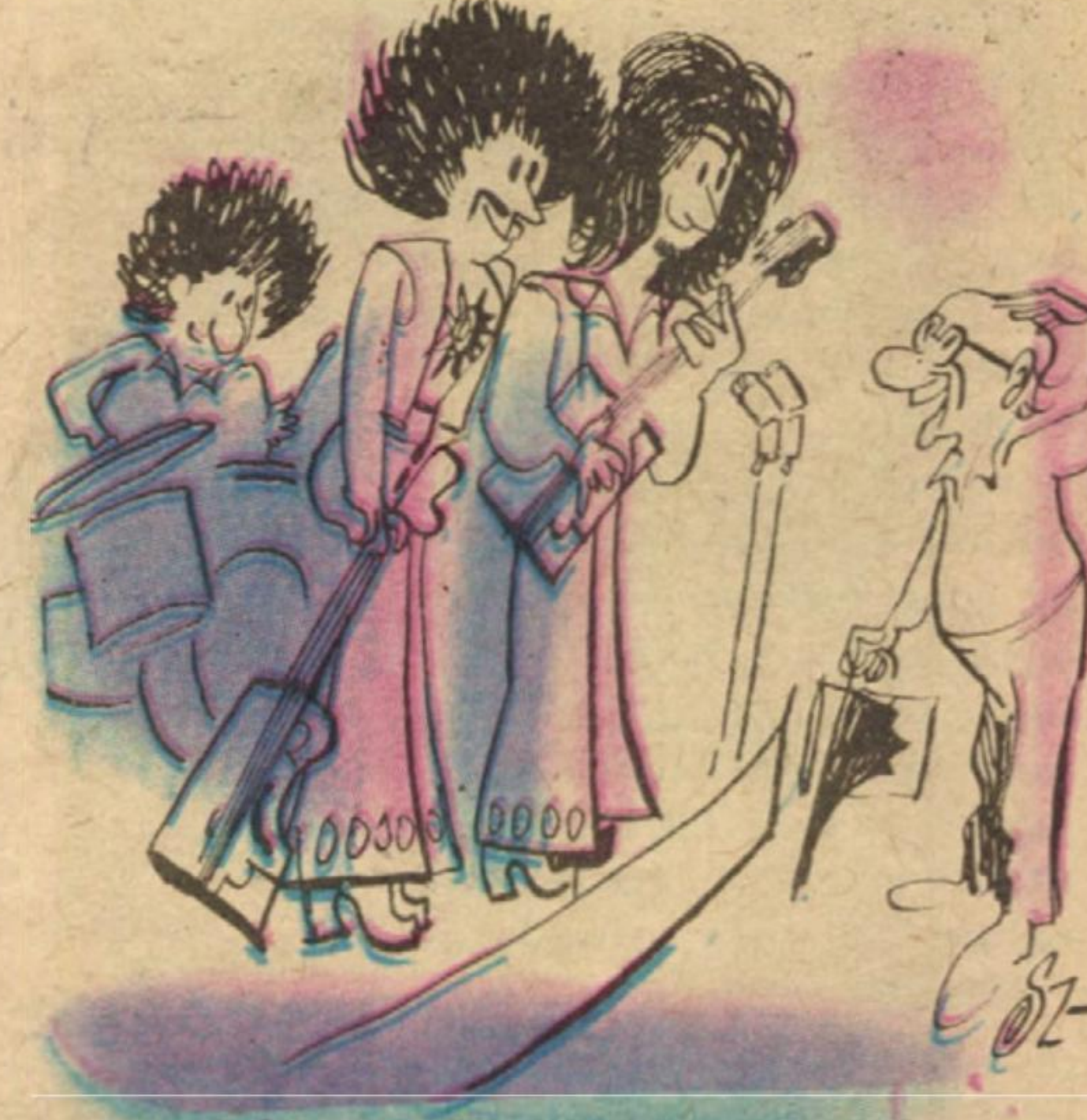

– Az idősebbek is elkezdhetik?

SZILÁNKOK

ILYEN IS VAN

— Hol szerezte ezt a remek, csokoládébarna színt? Mamaia? Várna? Nizza?

— Budapest. Útépítő munkás vagyok.

ANYASÁG

Van nő, aki a negyedik gyereke után sem érzi anyának magát.

MUNKAKÖZVETÍTŐBEN

— Milyen munkára gondol?

— Egyelőre főnök szeretnék lenni valahol. Később aztán meglátjuk...

ISMERŐS

— Ön nagyon ismerős nekem...

— Könnyen lehet. Húsz éve a szomszédja vagyok a lakótelepen.

TUDÓSOK

— Jelenleg az ember pszichéjével, tudatalattijával foglalkozom.

— És mennyit tud összeszedni egy hónap alatt?

REKLÁM

MI, BEOSZTÁSRA, TÁRSADALMI ÁLLÁSRA VALÓ TEKINTET NÉLKÜL, MINDEN VENDÉGHEZ EGYFORMÁN GOROMBÁK VAGYUNK!

KÖSZÖNŐ LEVÉL

Kedves Ágnes! Ezúton köszönöm neked mindazt a sok szépet és jót, amit azért kaptam, mert tíz esztendővel ezelőtt nem jöttél hozzám feleségül.

VÍZ

Brahovácz meséli:

— Szegény ember vízzel főz. De nem nálunk, a negyedik emeleten, ahol már nem folyik a csapból a víz.

NEMZEDÉKI PROBLÉMA

— Én próbálom megérteni a nálam idősebbeket — mondta a nyolcvanéves Lajos bácsi.

PECH

— Elkeserítő! Végre találtam egy bejárónőt, aki szépen dolgozik, megbízható, viszonylag olcsó...

— És miért van elkeseredve?

— Mert nincs lakásom, amit takarítson.

FELFEDEZÉS

— Felfedeztem a lakásunktól két sarokra egy nem működő telefonkészüléket.

— Miért örül ennek?

— Azelőtt félórát kellett gyalogolnom, amíg ráakadtam egy nem működő masinára.

MAI IDŐK

— Húszéves vagyok és agglegény. Most már minek nősüljek meg?....

Galambos Szilveszter

JÁTÉKOS EMBER

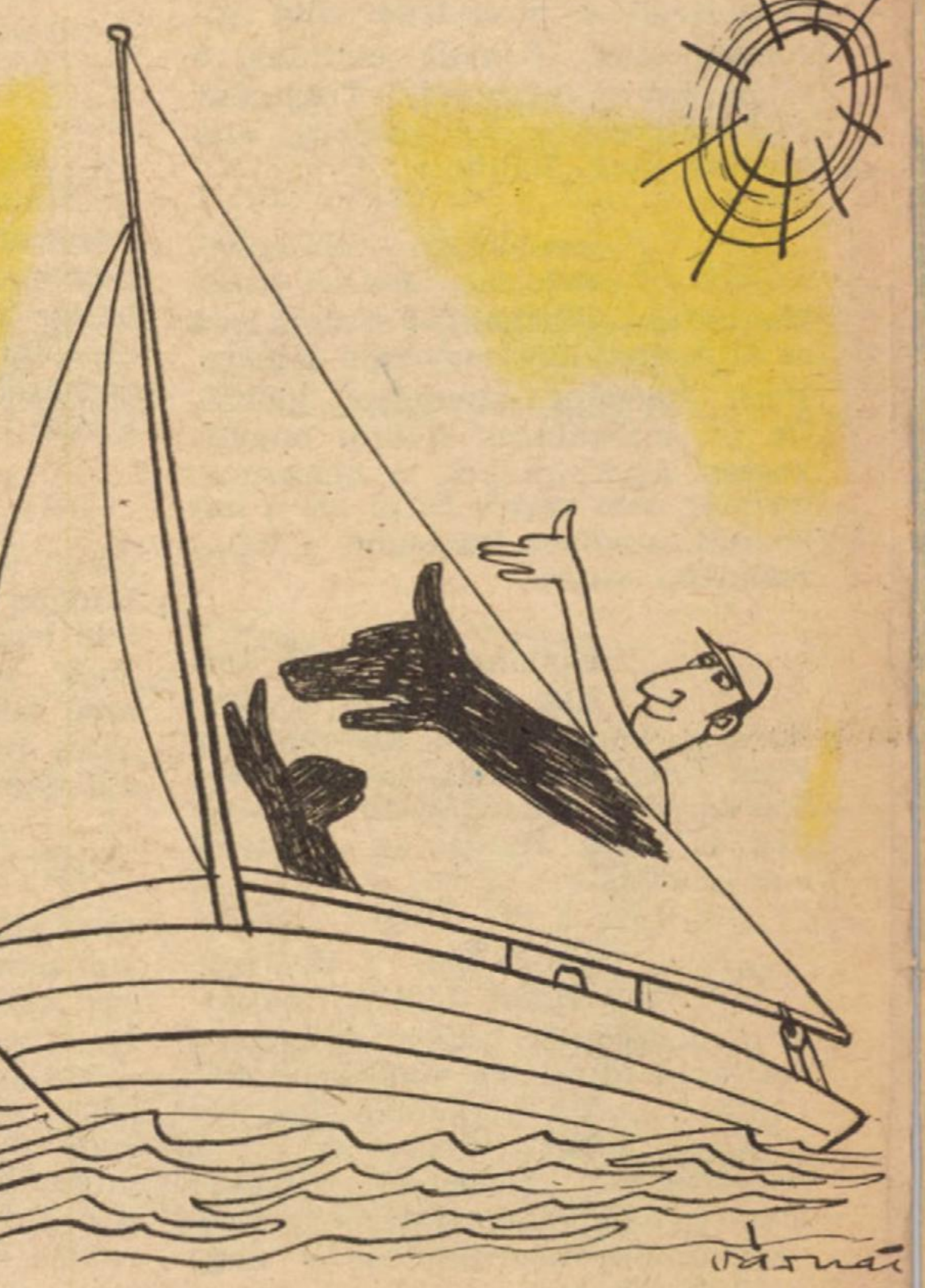

EGY SZIPPANTÁS AZ IFJÚSÁGBÓL

A festői Duna-kanyar legfestőibb pontján sétálgatok vasárnap délután, hát ki nem jön felém, mint Cé.

Cé azon legjobb barátom, akivel átlag tízévenként találkozom. Mennyit csavarogtunk itt, ezen a környéken hajdan, harminc évvel ezelőtt! Egy harmadik legjobb barátunknak volt itt nyaralója; akkor egy nyaraló még fogalom volt errefelé és a Duna-kanyar Las Vegas volt a számunkra és Monte Carlo.

— Emlékszel mennyit marháskodtunk itt? Nem ennél a fánál ástuk el V. biciklijét, néhány ruhadarabjával? És elterjesztettük, hogy gyilkosság áldozata lett!

És itt lakik valahol F. néni, akihez két héten át minden este bezörgettünk, hogy megnyílt-e már a titkos találkahely?

Előttünk, a Dunára lejtő parton, frissen épült nyaraló áll, megérhet egy félmilliót, ha nem többet. A kerítése még nem áll, csak le van fektetve a telek szélén, most várja a betonozókat. A kertben egy kövér férfi tesz-vesz, szuszog, láthatólag ő a tulajdonos.

Cé erősen nézi a férfit és *valami* megindul az agyában. Én érzem csak, az ilyesmit harminc év után sem lehet *nem* megérezni! Cé megáll a kerítés előtt, összevont szemöldökkel koncentrál a Duna felé nézve, majd így szól:

— Erre kell átvágni az utat!

És a kezével láthatatlanul keresztbevágja a drága nyaralót, hogy a tulajdonos is hallja és lássa. Az fel is kapja mindjárt a fejét és merőn bámul felénk.

Azonnal ráállok Cé hullámhosszára. Harminc éve össze vagyunk hangolva, tudom, mibe fogott!

— Úgy gondolod — kérdem Cétől jól hallhatóan —, hogy a szélesítéssel az útkanyar is enyhülhet?

Cé rábólint. Ujjával, mint a festők, kiméri a távolságot, az elképzelt új út, Cé szemét követve, valahol a nyaraló vendégszobáján át vezet. A tulajdonos lassan, dermedten elindul felénk. De észre sem vesszük. Erősen koncentrálunk a tervre.

— És mivel képzeled? — kérdem Cétől. — Feltöltéssel, vagy robbantással?

— Attól függ, milyen a ház mögött a talaj — feleli Cé elgondolkodva.

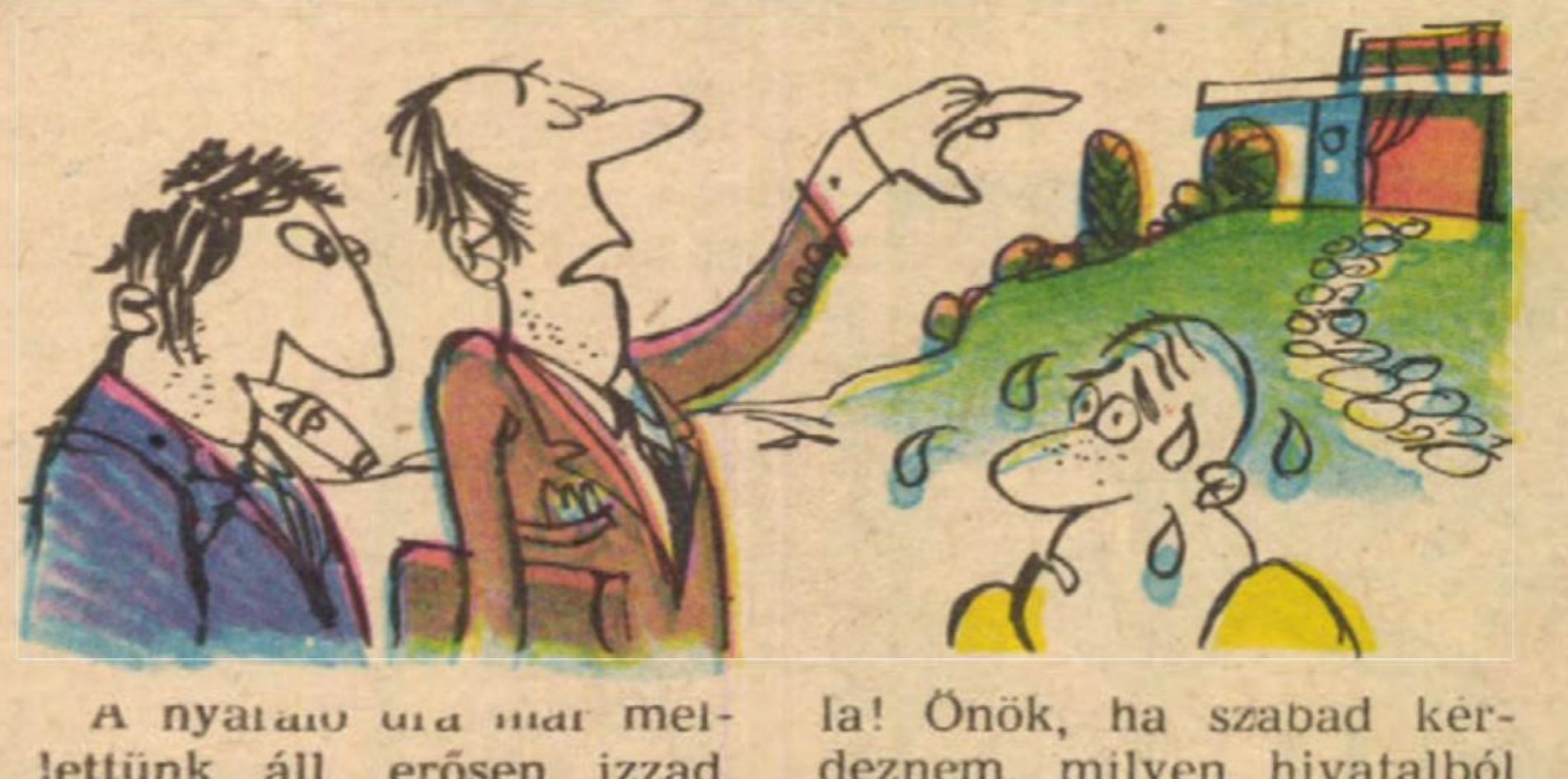

A nyaraló ura már mellettünk áll, erősen izzad. Majd megszólít minket:

— Elnézést kérek, uraim. Ha szabad tudnom, miről beszélnek?

Cé csupa udvariasság. És csupa hűvösség:

— Egyelőre még korai erről nyilatkoznunk. Bizonyos tervezések folynak itt a környéken, a Duna-kanyar rendezési programja szerint. Még a jövő titka. Csak ötletek, gondolatok, semmi több.

— Uraim — mondja a nyaraló-tulajdonos, és egy cseppet sem nyugodt —, engem ez érdekel, elképzelhetik! Ha csak felmerülhet olyan rendezés, amely az én telkemet érinti, már a kezdetben tudnom kell róla! Önök, ha szabad kérdeznem, milyen hivatalból vannak itt?

— Duna-kanyar bizottság — világosítja fel Cé szívélyesen —, de ismétlem, felejtse el, ha hallott volna valamit, ne is gondoljon rá! Semmi oka az aggodalomra, ha lesz valami, ha egyáltalában lesz, mert még az sem biztos, akkor öt év múlva, vagy nyolc év múlva, tudja hogyan valósulnak meg nálunk a tervek!

— Ez engem nem nyugtat meg — kezd felindulni a tulaj és verejtékcseppek öntik el. — Ebben a házban nekem egy vagyonom hever!

— Ha kisajátítás történne — mondom és igyekszem megnyugtatni —, persze az még nem biztos, de ha, tételezzük fel, történne, önt akkor se érné károsodás, már úgy értem, anyagilag. Sajnos, az az igazság, hogy az ön háza nagyon rossz helyen van! Már úgy értem, hogy remek helyen, igazán gyönyörű és csak gratulálhatunk hozzá! De az útkanyar levágása szempontjából nagyon rossz helyen!

— Elnézést kérünk — szól közbe Cé — de elbúcsúzunk. És még egyszer: csak semmi nyugtalanság!

Belémkarol, és miközben tovább megyünk, még hangosan megjegyzi:

— Szerintem földgyaluval az egészet fél nap alatt el lehet intézni!

Somogyi Pál

KÜRTI ANDRÁS:

A MAUSDORFI KALAND

6

— Hm... izé... Kutruc... kartárs... látom, művelődünk, helyes — állapítja meg elégedetten a csaknem józannak látszó szállítmányozási férfiú, aztán ráncba szalad a homloka. — Jó, hogy látom, beszélnem kell magával.

— I... igen — feleli hősünk, összecsukja a könyvet, udvariasan feltápászkodik, egy másodpercre lopva Nellikére bámul, micsoda idomok, rögtön könnybe is lábad a szeme, pislogni kezd, elkapja tekintetét.

— Tudomásomra jutott — mondja szigorúan Kovenda —, hogy magát itt mindenféle szolgálatokra veszik igénybe üdülőtársai. Megtiltom! Ez, kérem, tűrhetetlen és tarthatatlan állapot! Kvázi embernek ember által való kizsákmányolása, nem is értem, honnan vettek ehhez bátorságot egyesek! És hogy valamiképpen elégtételt szolgáltassak szabad ideje eddigi felelőtlen megnyirbálásáért, ezennel engedélyezem, hogy a mikrobuszt tetszése szerint használja. Kiránduljon nagyokat, csavarogja be ezt az egész szép országot, nézelődjék, vásárolgasson, persze, a benzinköltséget magának kell fedeznie, de ez most magánál nem gond, hehehe, ugye?... Nos, ha megértettük egymást, akkor a viszontlátásra, további kellemes szórakozást.

Miután olyan zseniálisan végezte el a közösség által reá hárított feladatot, Kutrucnak lehetőleg tartós elszigetelését a társulattól, hogy közben magát még kedvező színben is sikerült feltüntetnie, elvonul Nellikéjével.

Másnap — rejtély, titokzatosság, lidércnyomás.

Kutruc András számára.

Nem találja a helyét a világban, nem találja honfitársait a telepen, nem ért semmit.

Hová tűnhettek a bufások?

Mit csináljon ő ennyire egyedül, magára hagyottan?

Hiányoznak a gyűlölt megbízatások is, mégiscsak kapcsolatot, elfoglaltságot jelentettek.

Elcammog Cirbusék tanyájára, senki sincs otthon.

És a másik négy veranda is üres, zárva az ajtók, hol üzemel a kártyaparti?!

Növekvő izgalommal fürkész, kutat tovább.

Nagy ricsaj, hancúrozás a tó partján — az ikrek nélkül.

Nem láthatók sehol Kovendáék sem, Falvayék sem, Diósdi sem, még az az osztrák nő sem, akit felcsípett.

Leballag Bandi a parkolóhelyre, egyetlen „H" jelű kocsi sem áll ott a mikrón kívül.

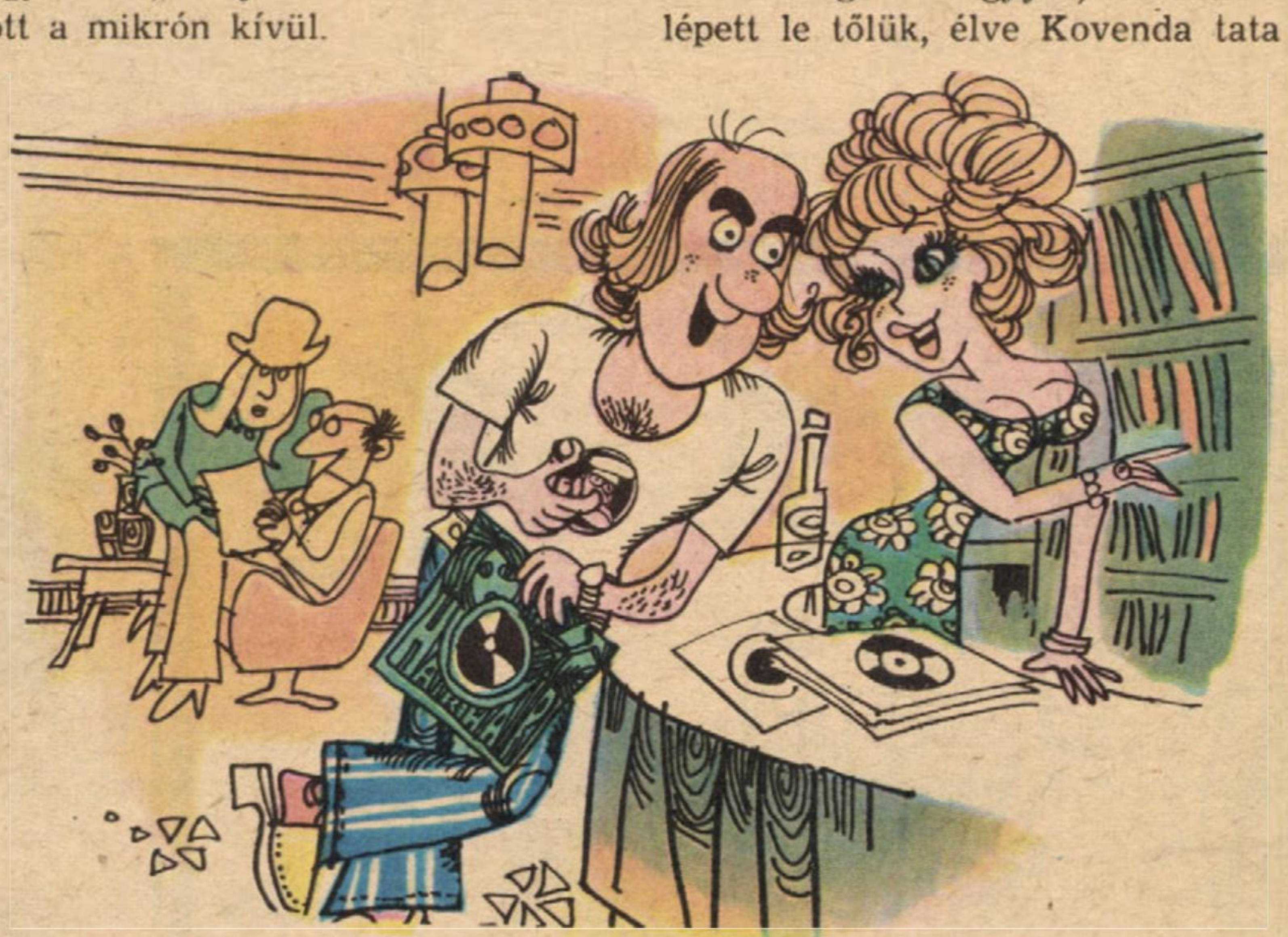

Tiszta sor, elmentek kirándulni, őt nem hogy nem hívták, de még arra sem érdemesítették, hogy megmondják, hová mennek.

Egye meg őket a fene!

Délben, a motel éttermében a megszokott asztalok körül üresek a székek, Kutruc egyedül eszik, ízetlen minden falat.

Estére újabb meglepetés.

Teljes létszámban megtértek ugyan a bufások a vacsorához, de mintha egy nap alatt kicserélték volna őket!

Peákné és Cirbus Mihály valósággal vonszolják magukat, Andrea is felszisszen minden élénkebb mozdulatnál, Nellike a derekát masszírozza folyton, Kovenda Kálmán sápadt, mint a fal és kezét-lábát oly lassan és szögletesen emelgeti, mintha rozsdás anyáscsavarok lennének ízületei helyén.

És milyen hallgatagok lettek valamennyien!

Kelletlenül és némán táplálkoznak.

Miféle különös kiránduláson vehettek ezek részt?

VII. FEJEZET

ÜZLETI ÚTON

„Mint a mókus fenn a fán,
Az úttörő oly vidám..."

Vidáman dalol hősünk a mikrobusz vezetőülésén, meg is van rá minden oka.

Hisz ragyogó az idő.

Pompásan fut az öreg Nysa is.

Ő meg tele van dohánnyal.

Ráadásul ma reggel túljárt a bufások eszén. Nem várta meg, míg ismét magára hagyják, ezúttal ő lépett le tőlük, élve Kovenda tata nagylelkű engedélyével. Teletöltötte a tankot, irány Mausdorf, foszszuk ki az üzleteket!

Nem egészen indokolt a többesszám, mert a városka egyetlen áruházában jószerivel mindent megkapott, amit venni akart.

Csak azokat a hanglemezeket nem, amelyeket pedig már Pesten felírt, megígért magának. Csüggedtsége láttán egy bűbáj elárusító lányka, akivel kissé vontatottan ugyan, de elég jól közlekedett németül, azt ajánlotta, hogy ha kocsival van — önérzetes bólintás —, ugorjon át Padenauba, innen csak tizenhat kilométer, ott a főtéren található egy Musikhaus, el sem lehet téveszteni, ott biztosan...

Így is történt, még egy kemény műanyag táskafélét is vett, hogy el ne törjenek a nagylemezek, kár ne essék bennük.

Kilavírozva a centrumból, hazafelé vette az irányt, most már Padenau kertváros részében járt, amikor megpillantja az egyik mellékutcában bufás üdülőtársai négy gépkocsiját.

Mit keresnek ezek itt?

Lefékez, megáll, becurukkol a mellékutcába.

Lélek sehol, teljesen új az utca, frissek, újak itt a házak is, nem régen készülhettek el, még nem is költöztek be lakóik, gazdáik.

Kétszintes, nagyablakos ikerépületek, tekintélyes előkerttel.

Magyar szót hall a sarok felől, s odalopakodik a ház kerítéséhez, felhúzódzkodik, beles egy földszinti ablakon.

Szent lekvároskenyér, mi ez?!

Maszatos tréningruhában vagy félmeztelen ott szorgoskodik, kiabál, veszekszik egy csomó ismerős.

Hokkedlin ágaskodik a vezér neje, vödörből, hosszúnyelű kefével az ajtófélfát mossa és pöröl valaki nem látható személlyel, melegvízért. Peák Emil és Falvay Tivadar közös erővel, hangos hórukkokkal próbál jobb belátásra bírni egy makrancos könyvszekrényt, amely sehogyan sem akar pászentosan beállni a falhoz. Cirbus Mihályné és Cirbus Mihály faragottlábú, ovális asztalt vonszolnak be valahonnan, csurog arcukról a veríték...

Sajog már a karja, válla, visszaereszkedik Kutruc a járdára, kicsinyég tűnődik, micsoda rejtély, mit buzgólkodhatnak ezek e tájon, de hát mi köze neki hozzá, indulna a kocsijához, amikor elfojtott sírást hall a kertből.

Benyúl a rácson, odébb hajlítja egy bokor ágát, betekint.

A látványtól majdnem rosszul lesz.

Nem bír vért látni.

Nem bír síró nőt látni, hallani.

Hát még egy ismerős lányt, Peák Andreát, amint ott kuporog egy kis láda mellett és vérzik a tenyere!

— Mi... mi van veled! — kiált be ijedten. — Keressek orvost?

Riadtan fordul a lány a kerítés felé, amikor megpillantja a kérdezőt, abbahagyja a zokogást, gonosz kis fények pattannak ki a szeméből.

(Vége következik)

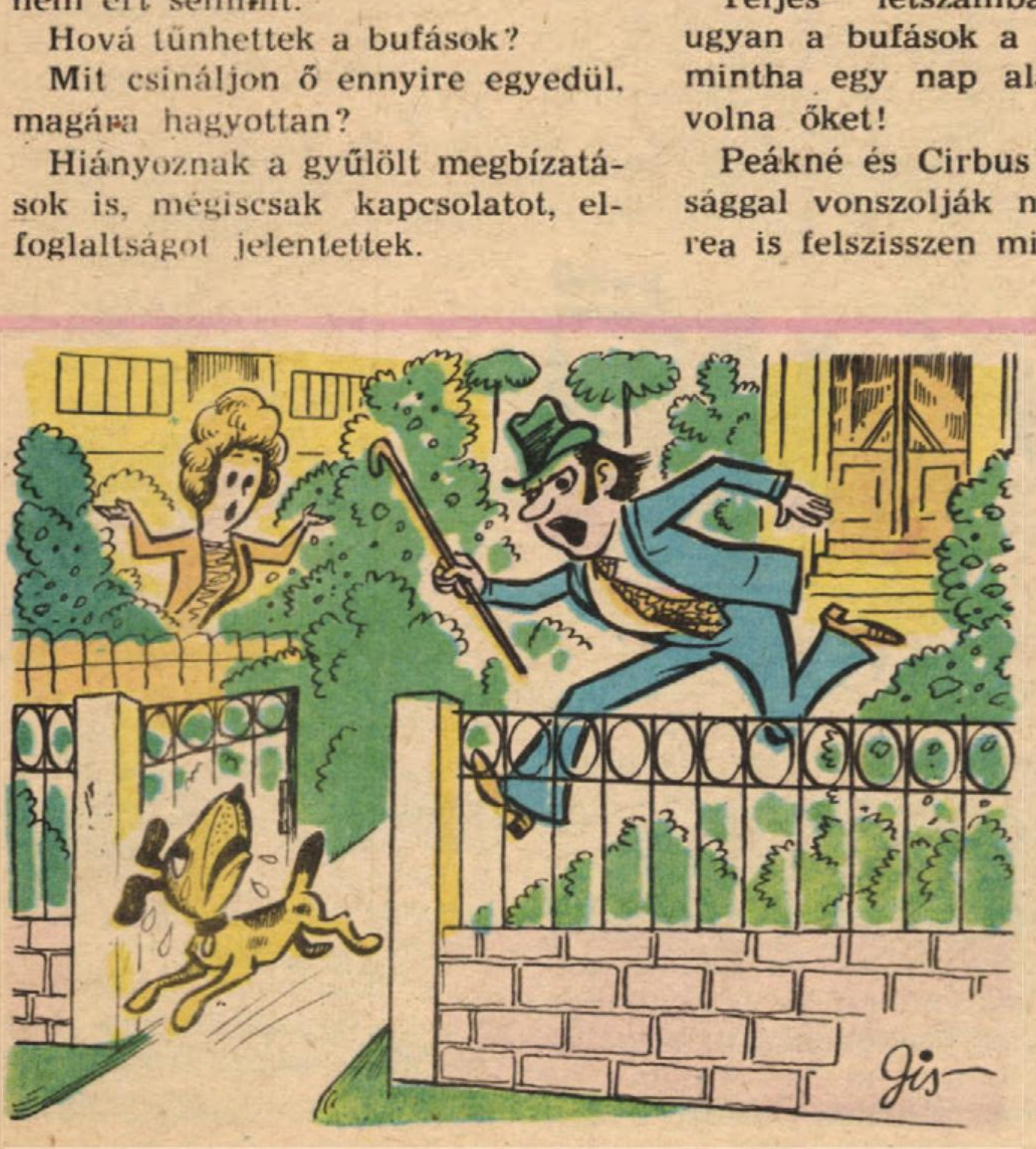

JÓSZÍVŰ KUTYA

– Miért kergeti el a kutyáját, szomszéd?

– Ez még a betörőknek is pacsit ad!

VIGASZ

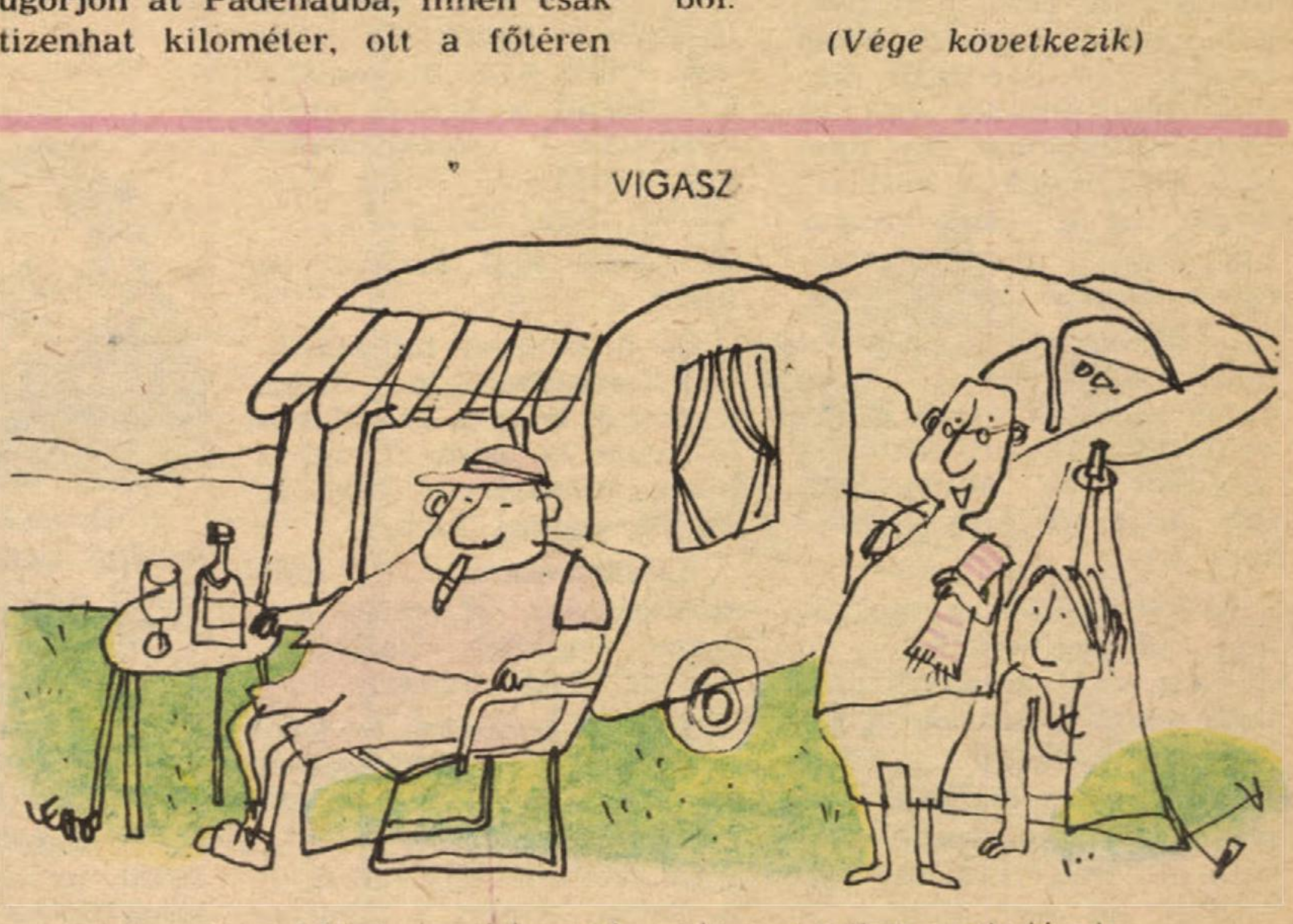

– Látod, anyukám, még neki sem tellett szállodára!

SZORGALOM

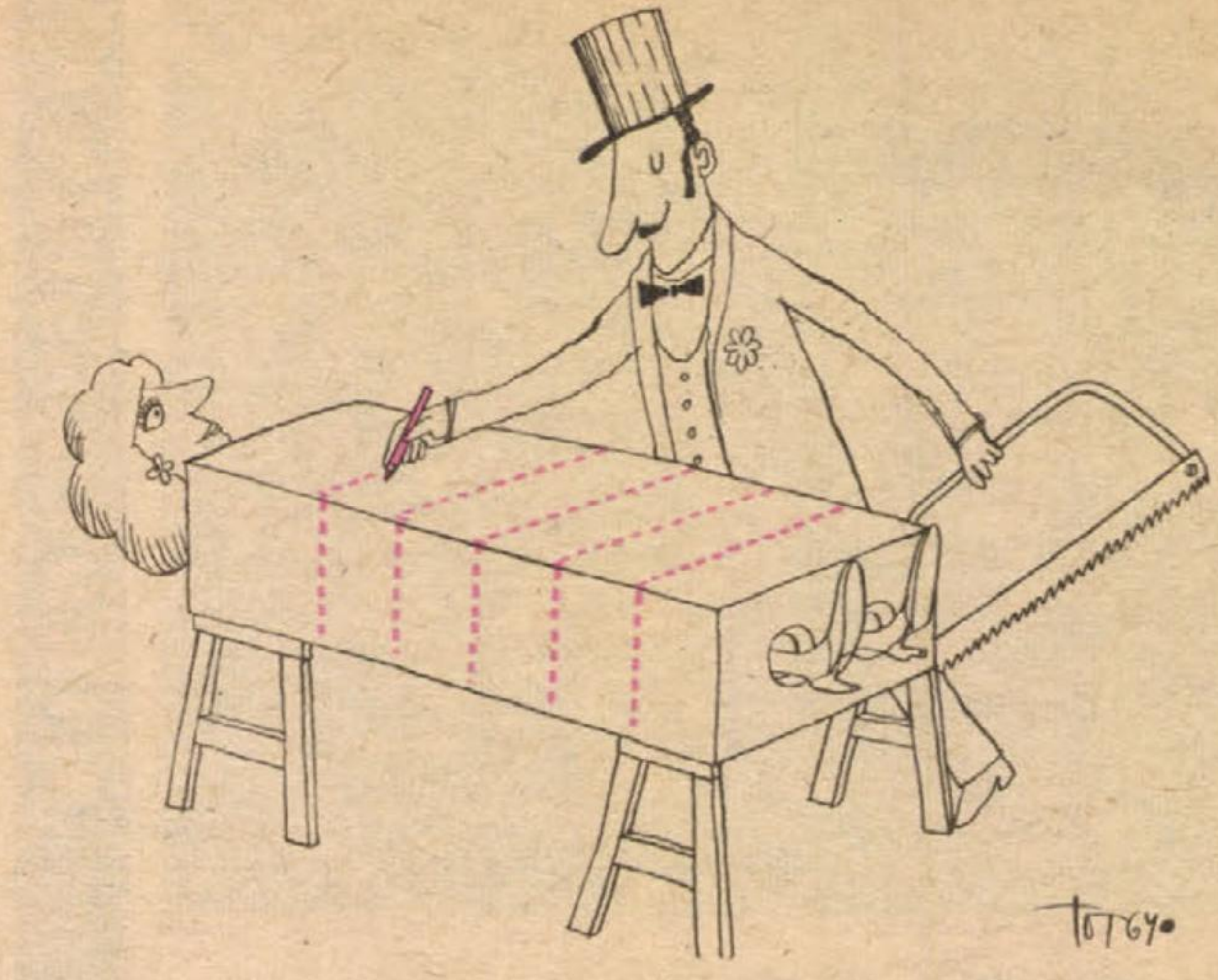

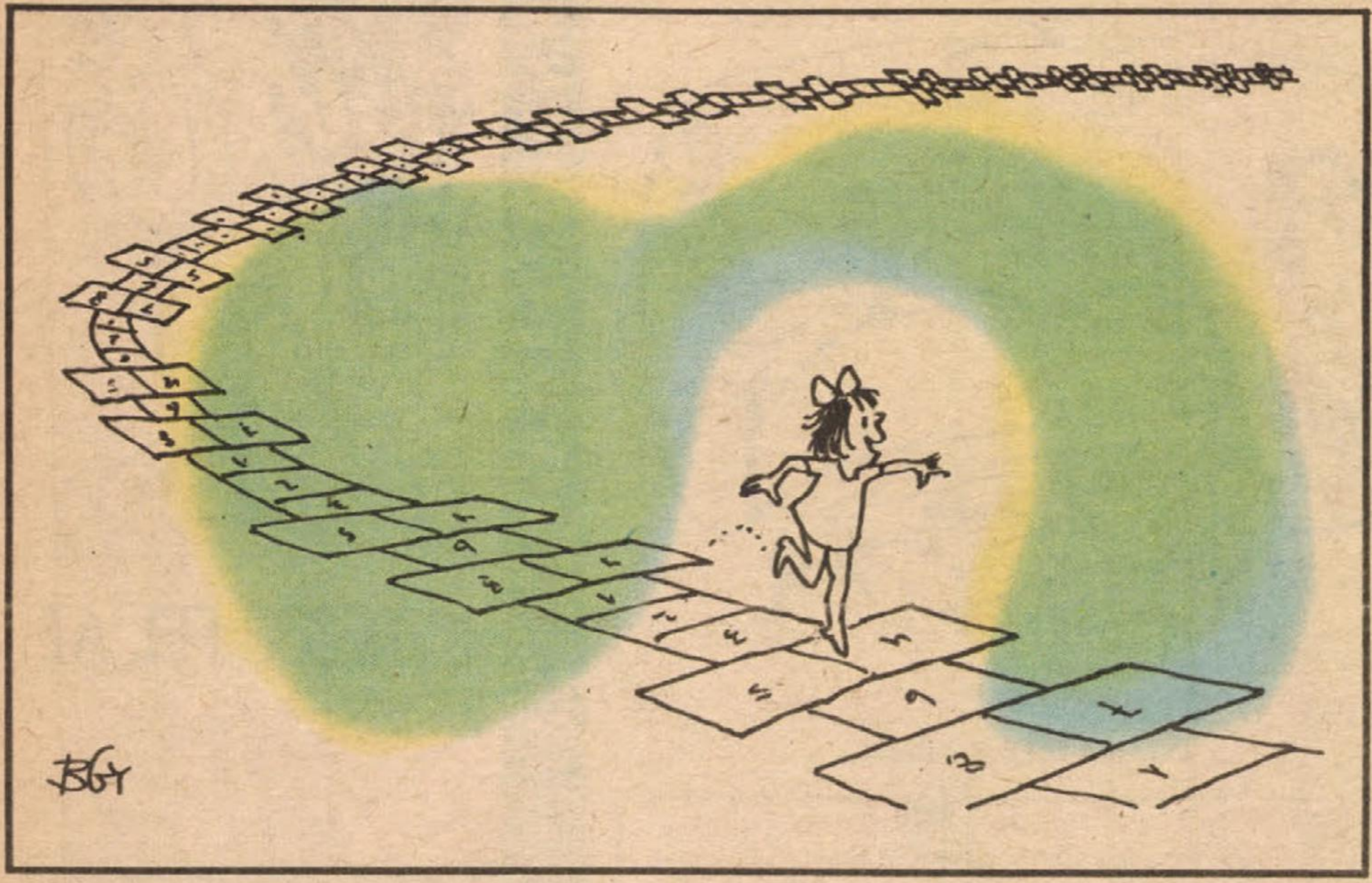

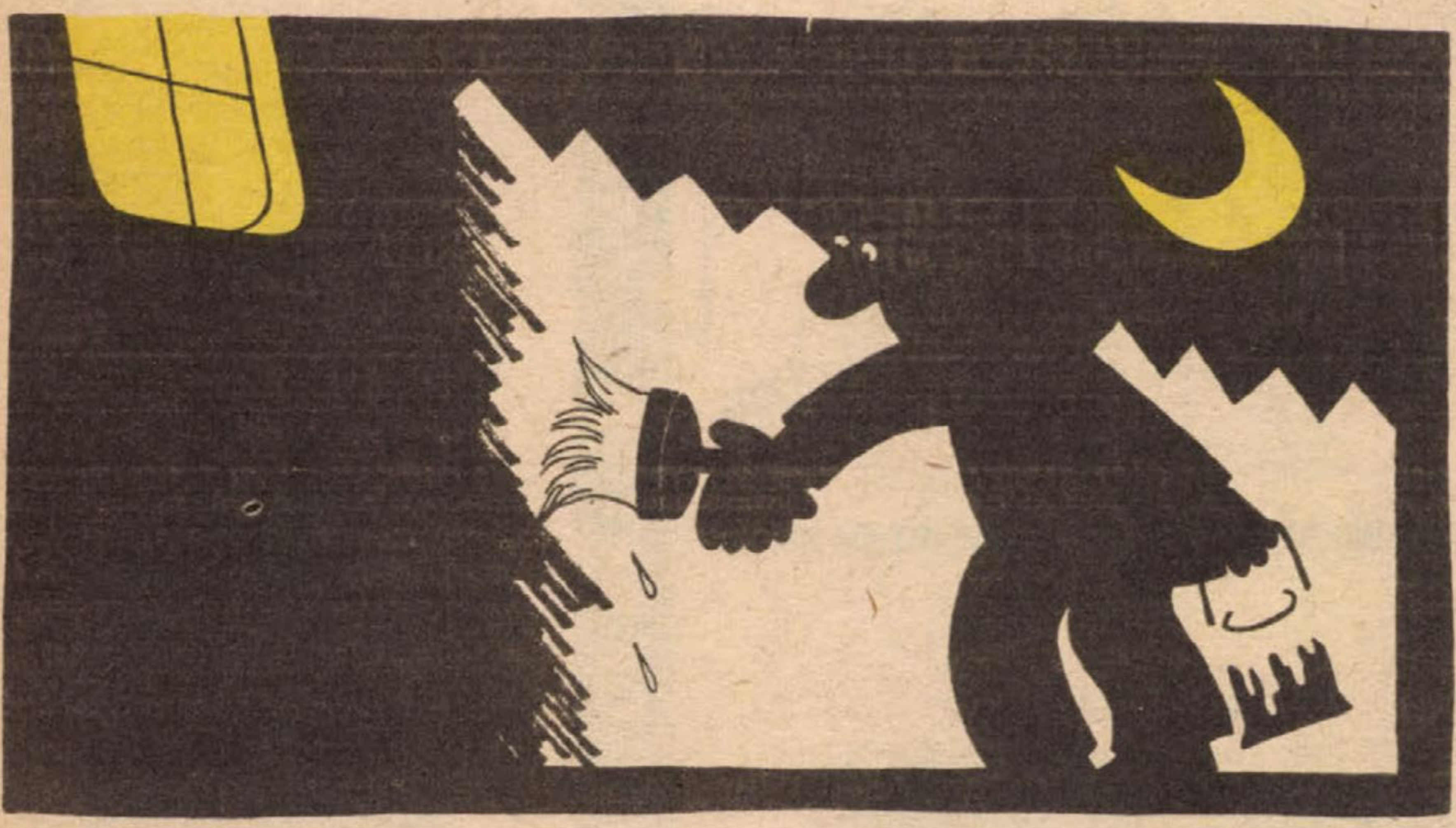

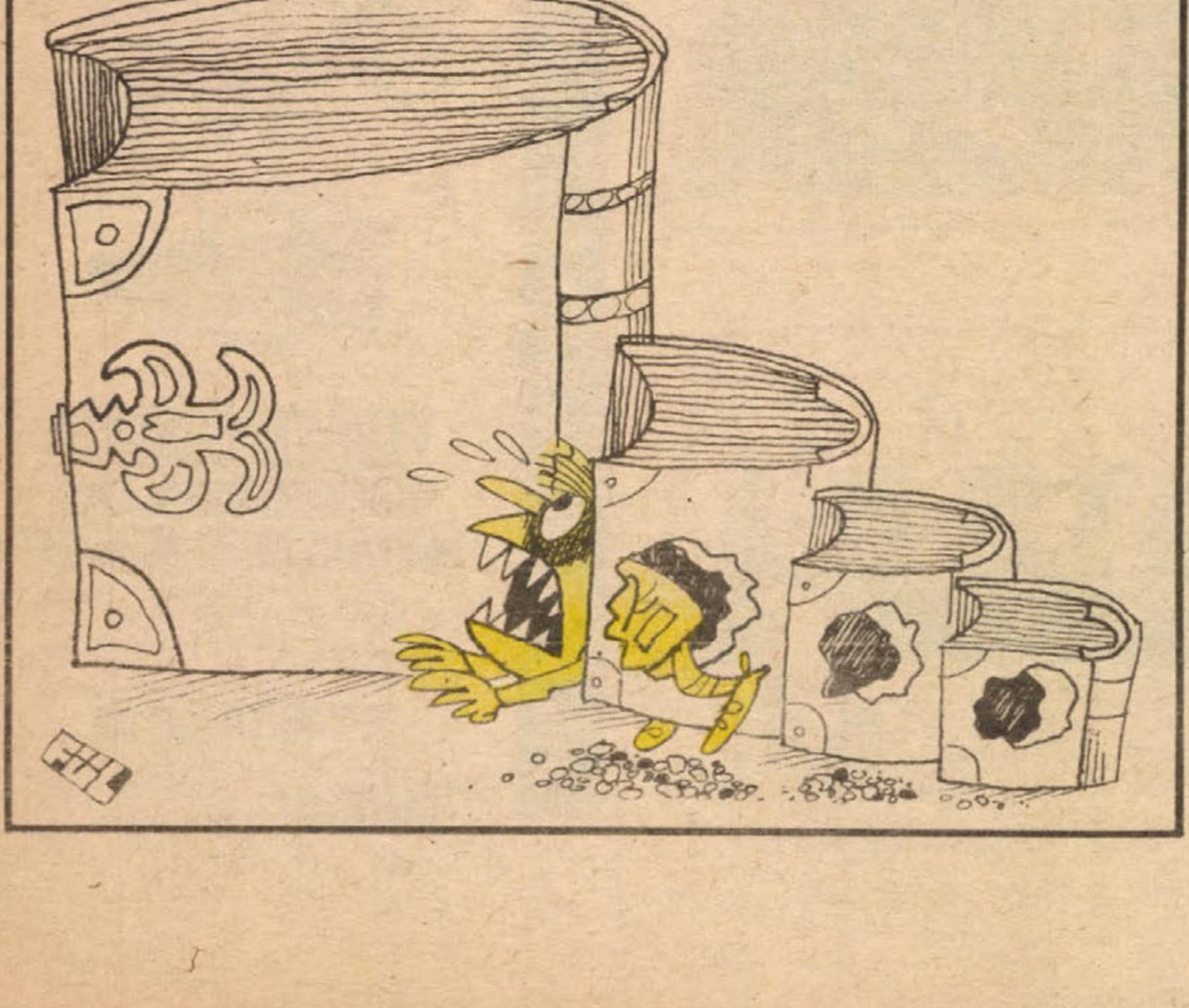

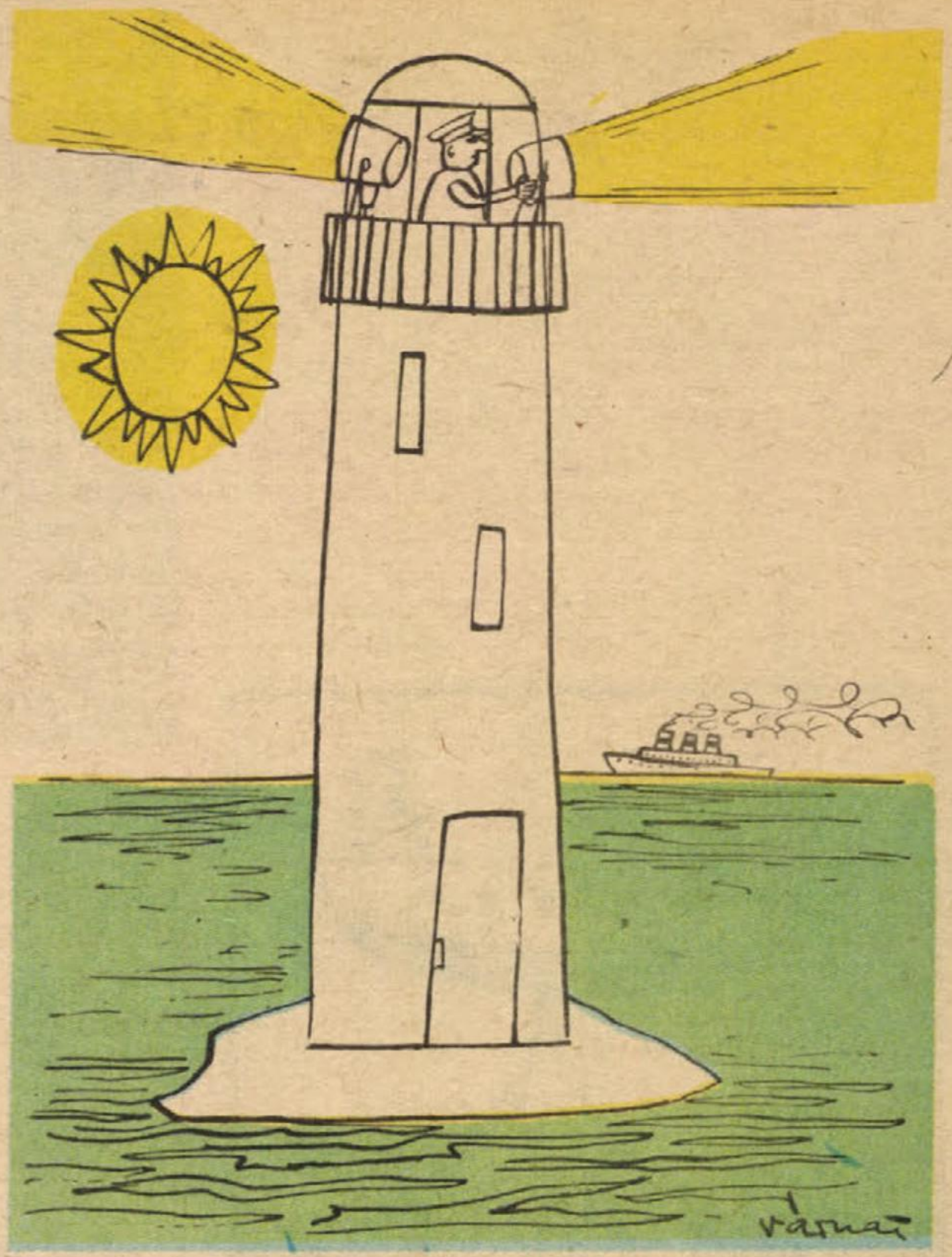

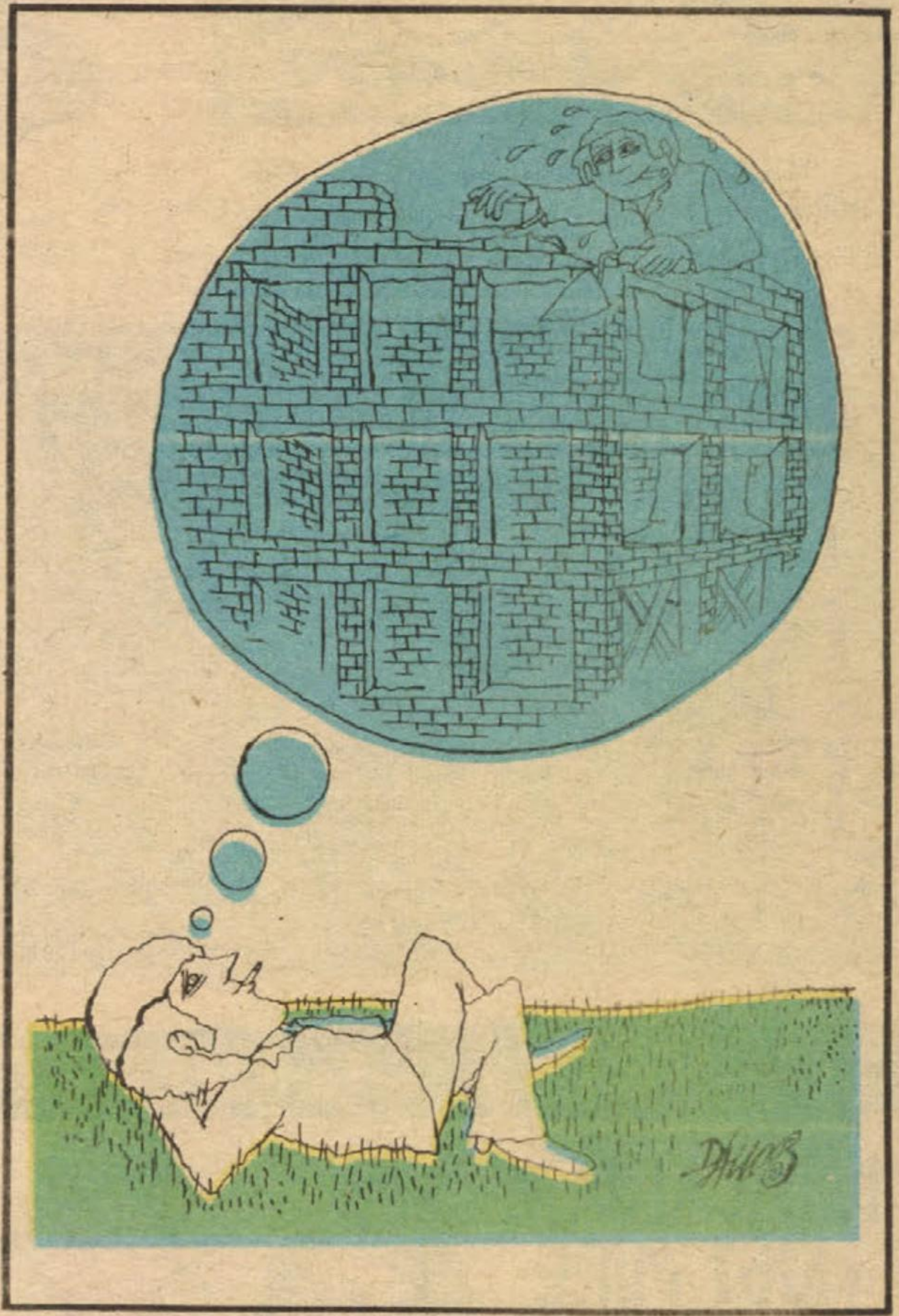

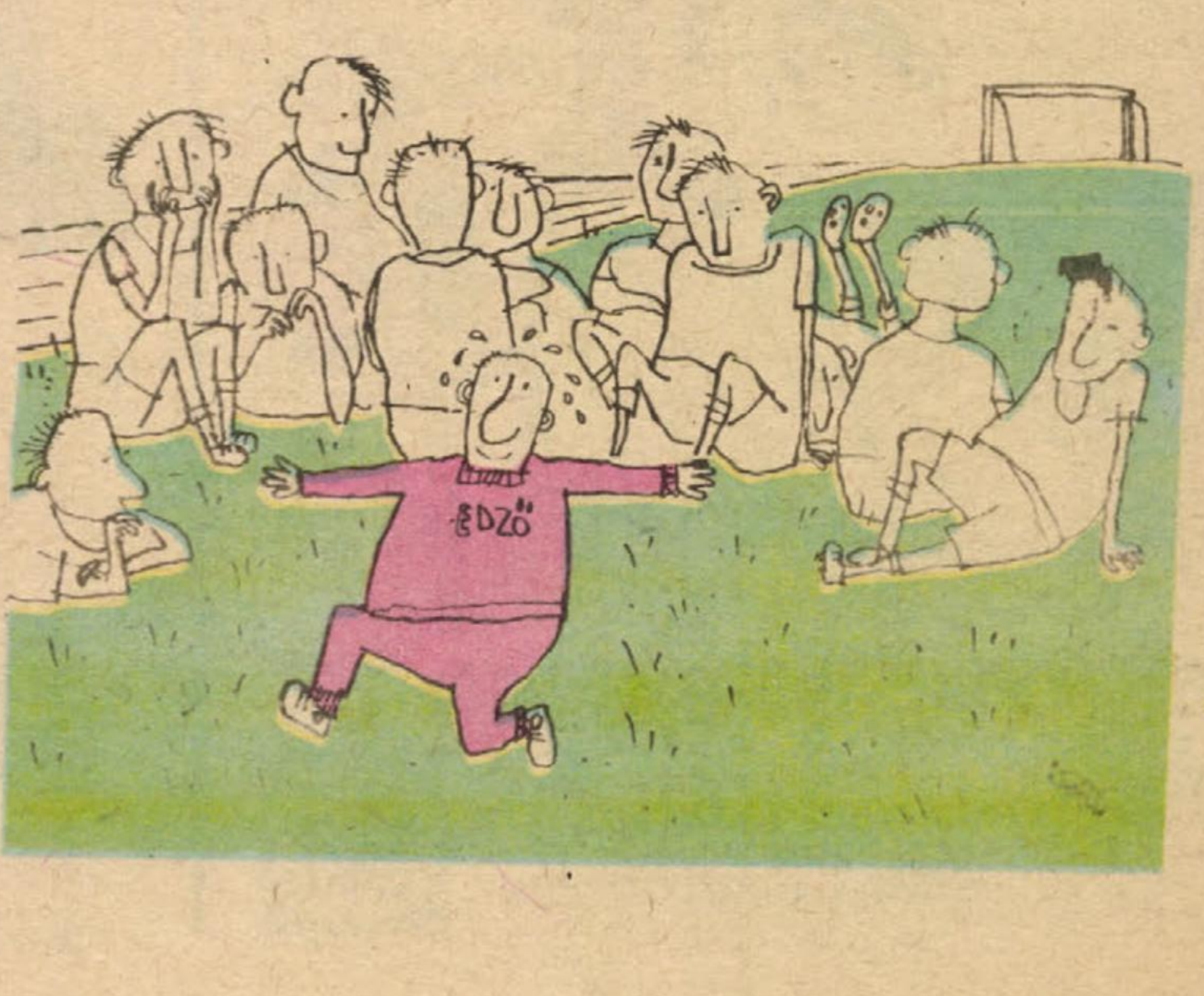

TÓT,
BRENNER,
VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI,
DALLOS
FÜLÖP,
LEHOCZKI

IMPORT HUMOR

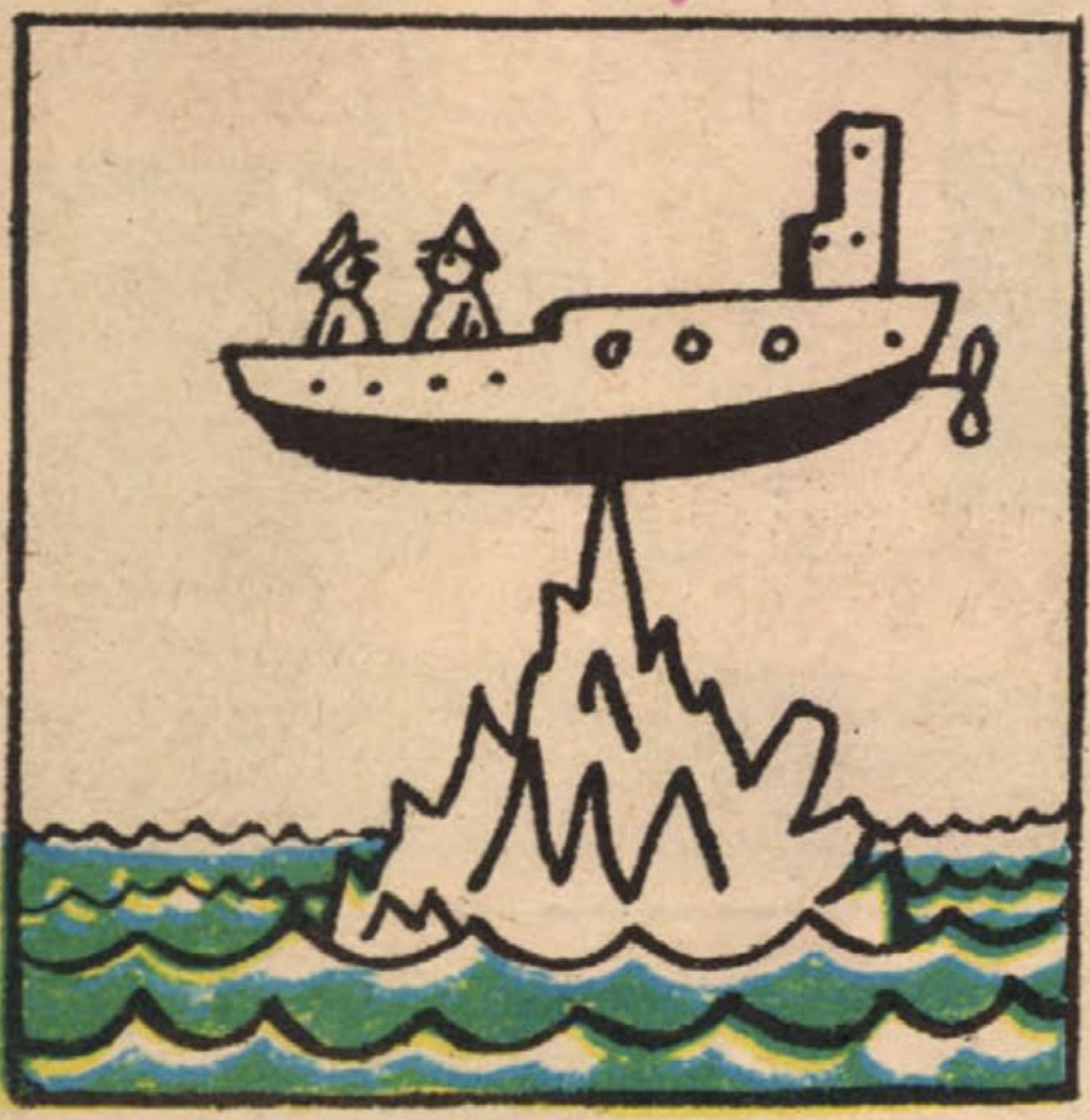

– Nyugalom, kapitány, nyugalom! Előbb-utóbb elolvad!

TANULÉKONY GYEREK

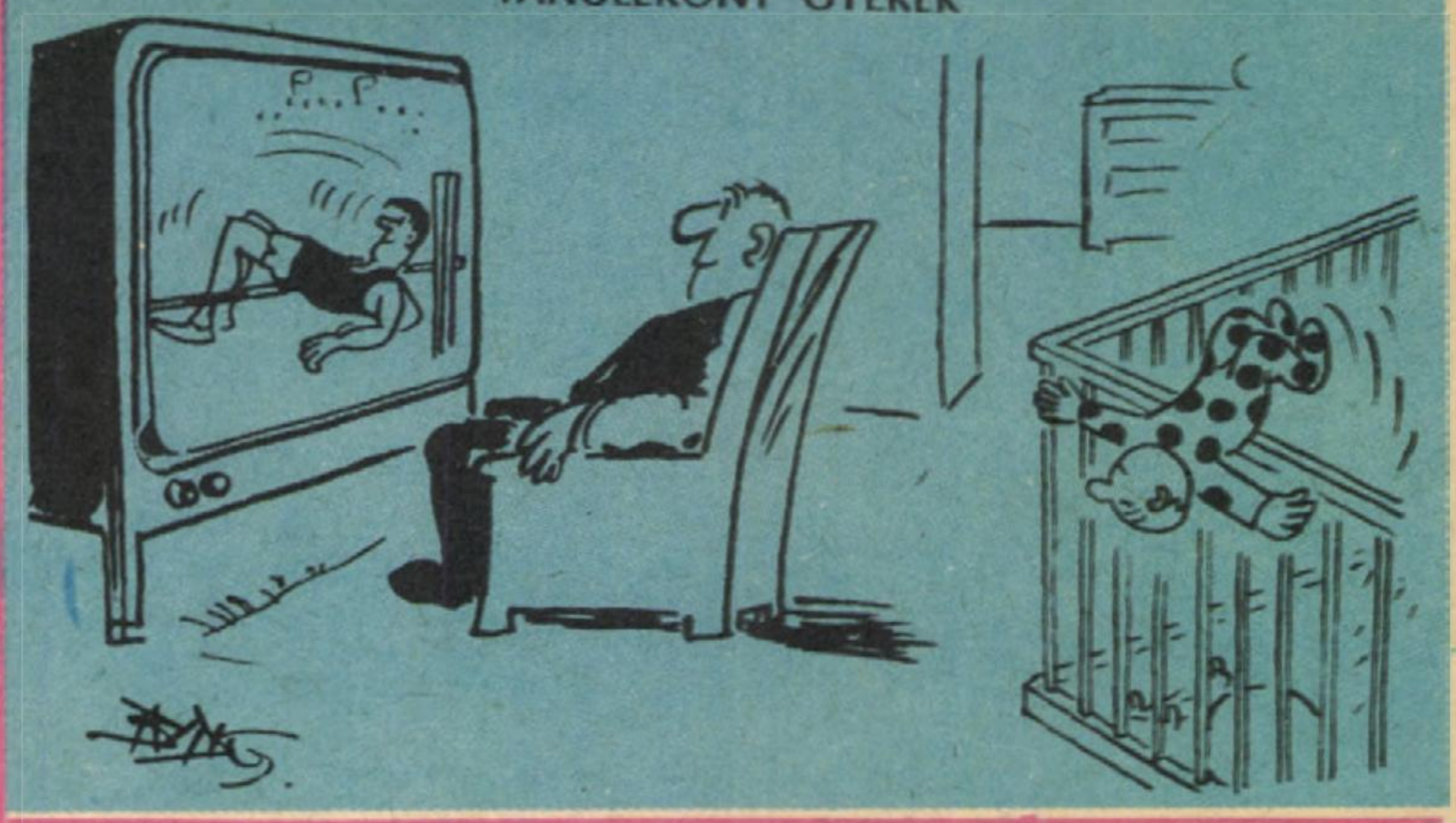

FELKÉSZÜLT AUTÓVEZETŐ

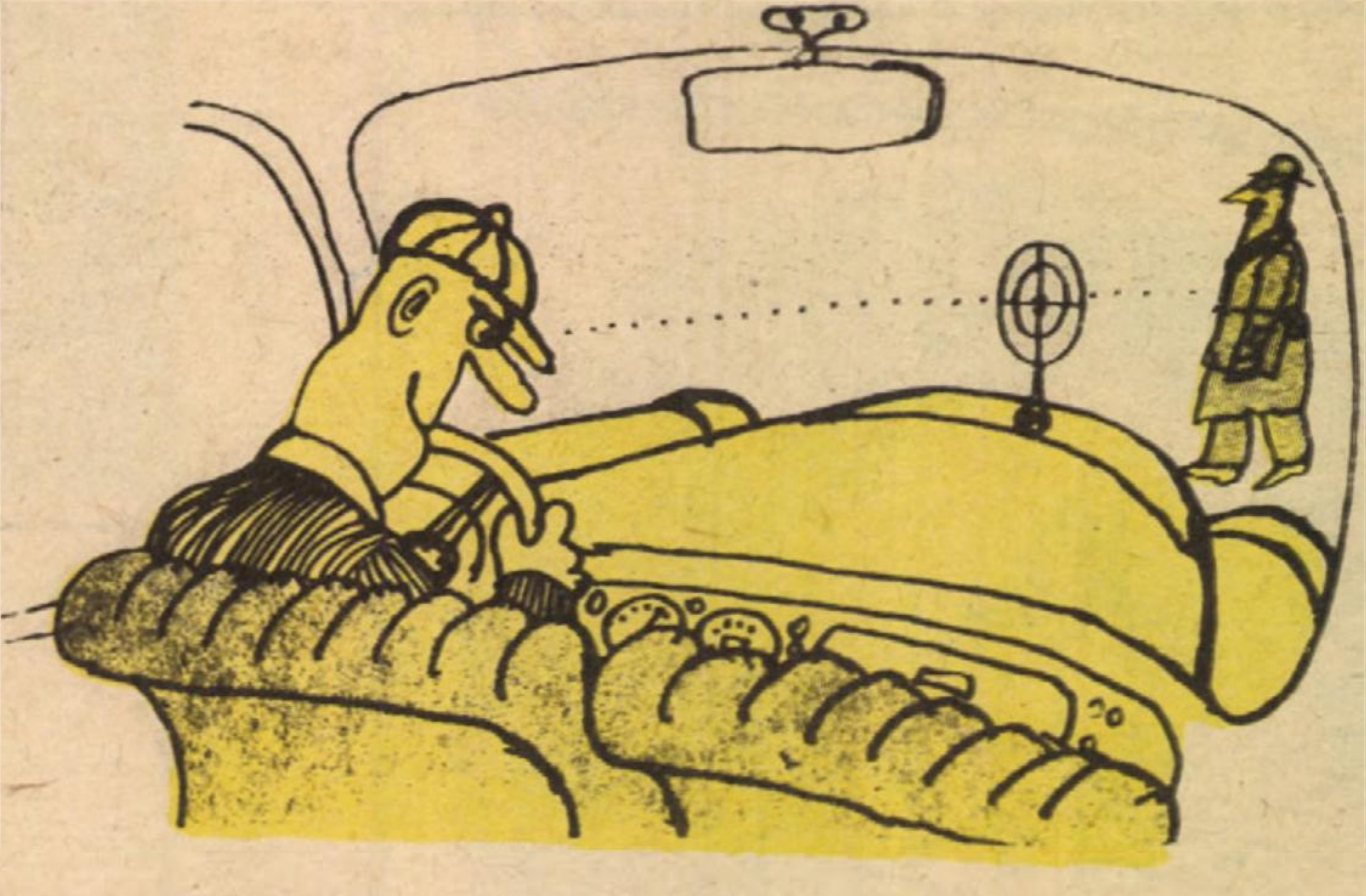

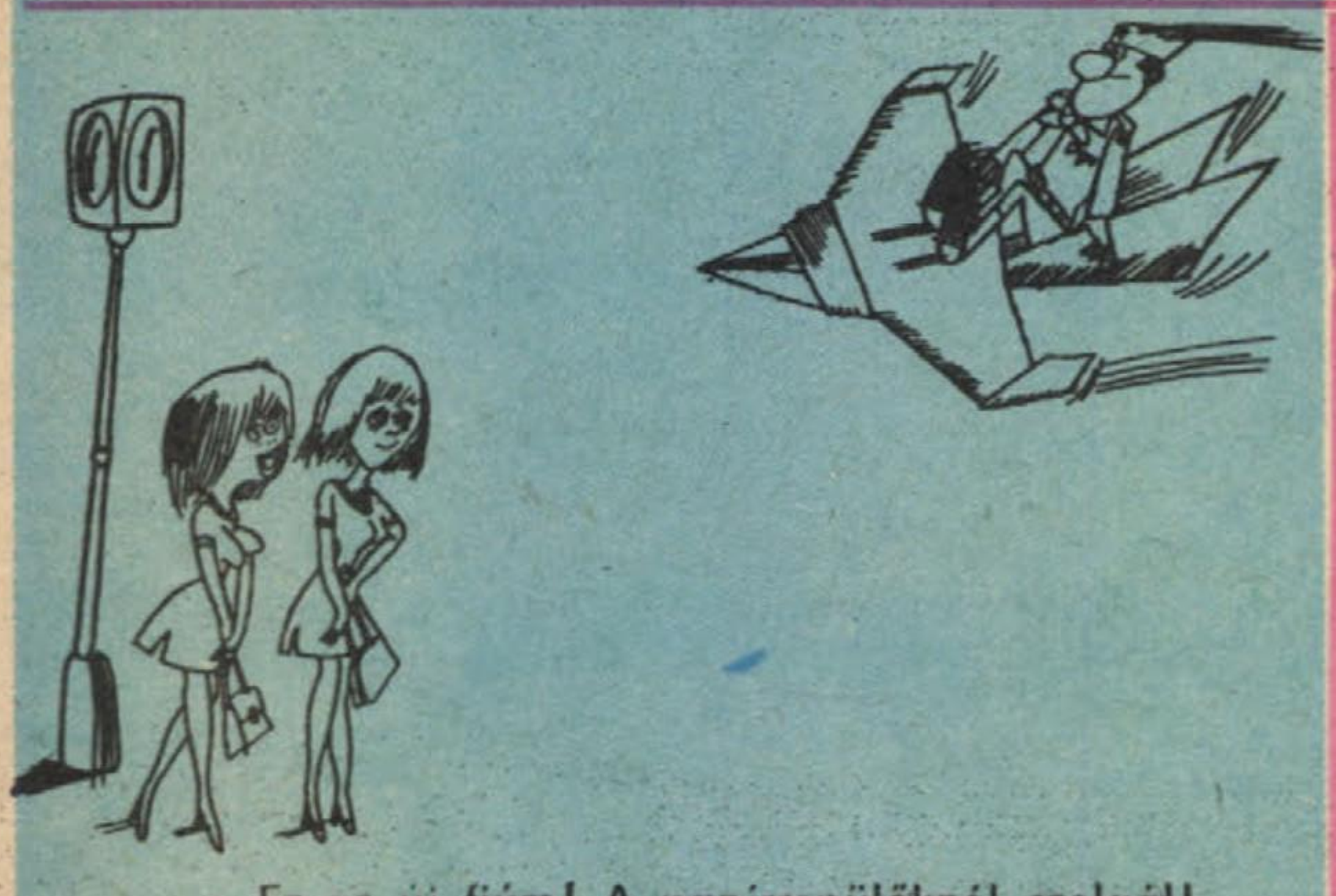

– Ez az új fiúm! A papírrepülőknél szolgál!

DRÁMA KÉT KÉPBEN

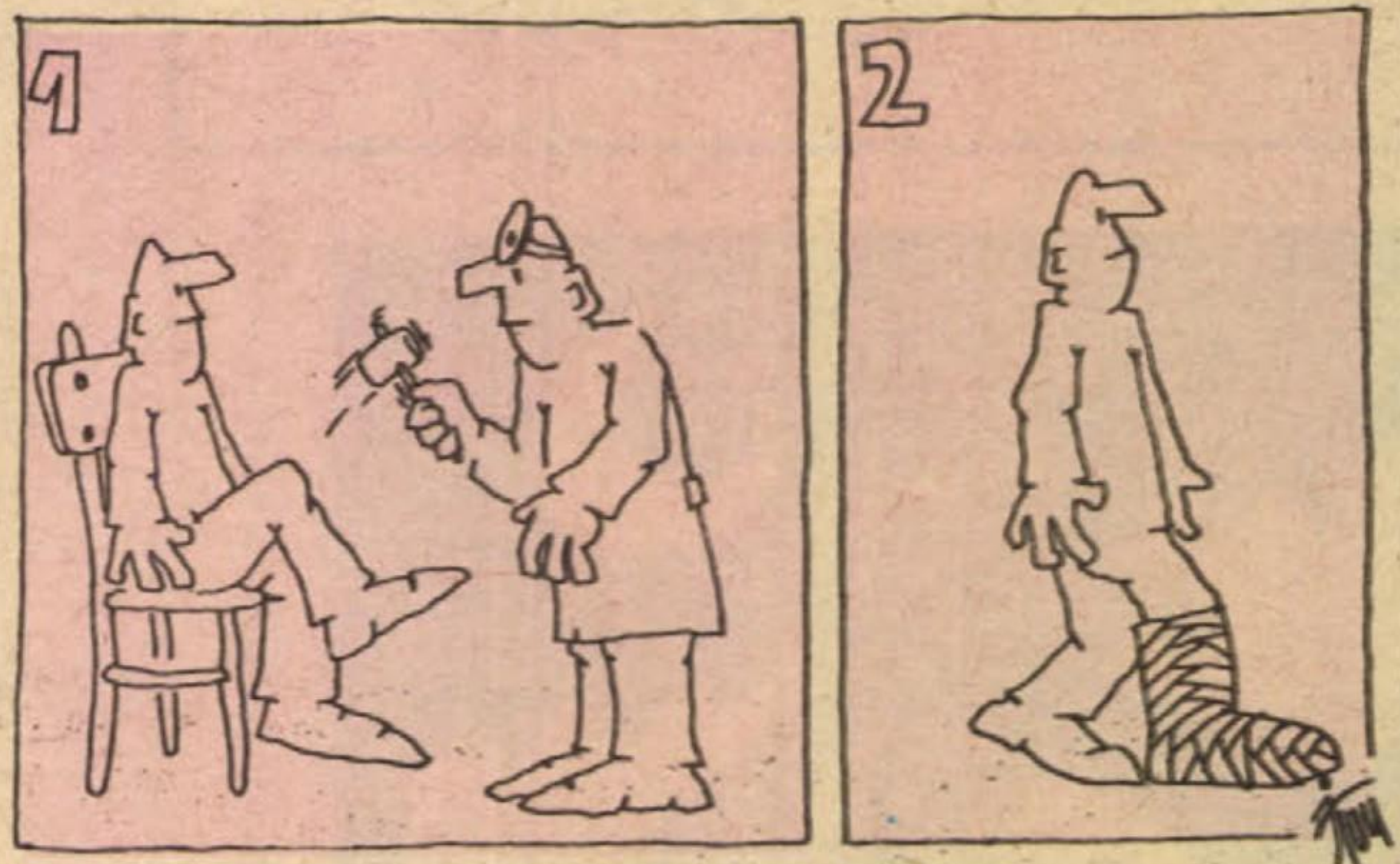

HIRDETÉS HIRDETÉS

KITALÁLJAM, HOGY MIRE VÁGYÓDIK?

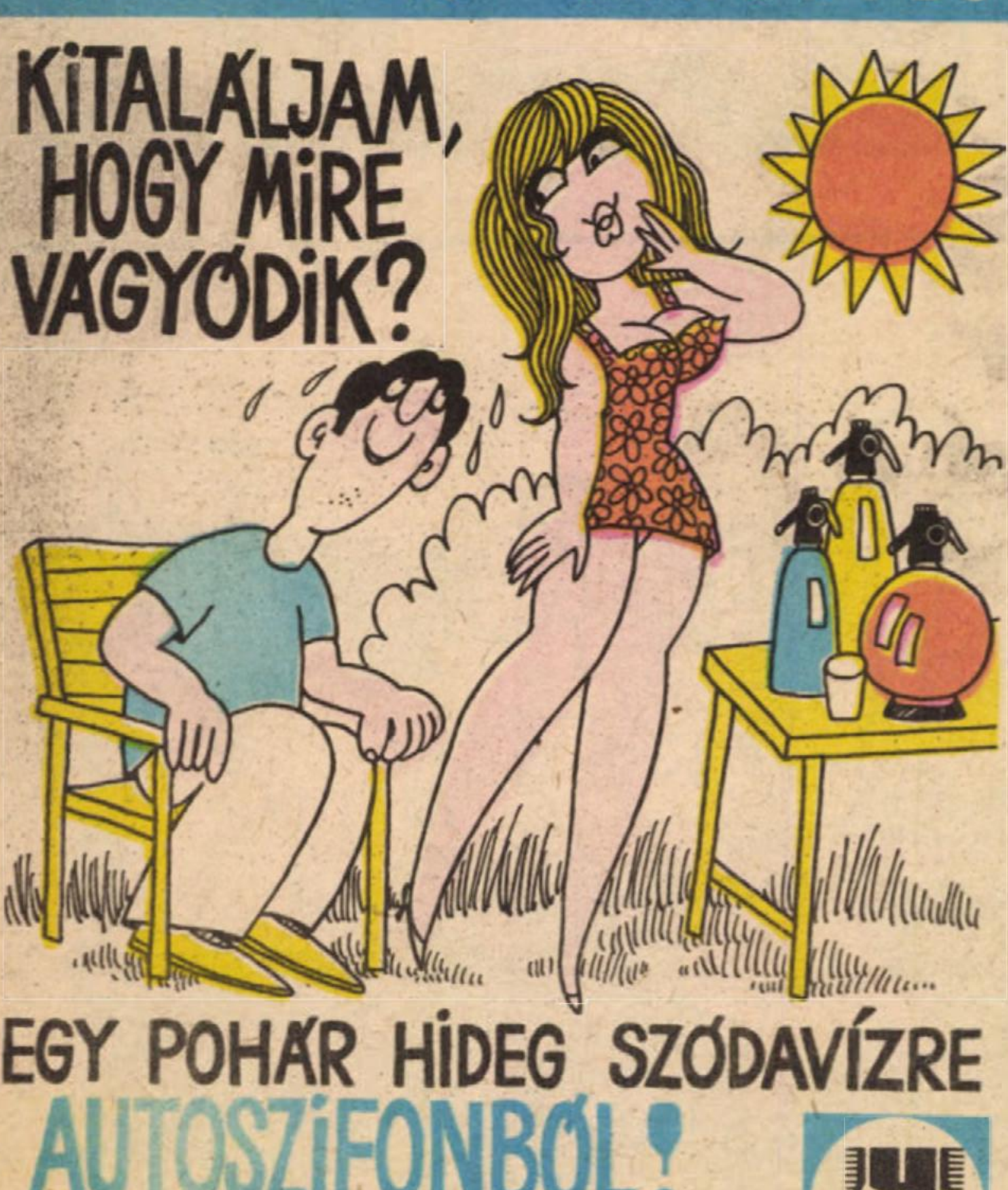

EGY POHÁR HIDEG SZÓDAVÍZRE
AUTOSZIFONBÓL!

GYÁRTJA A HŰTŐGÉPGYÁR

VÁRATLAN FORDULAT

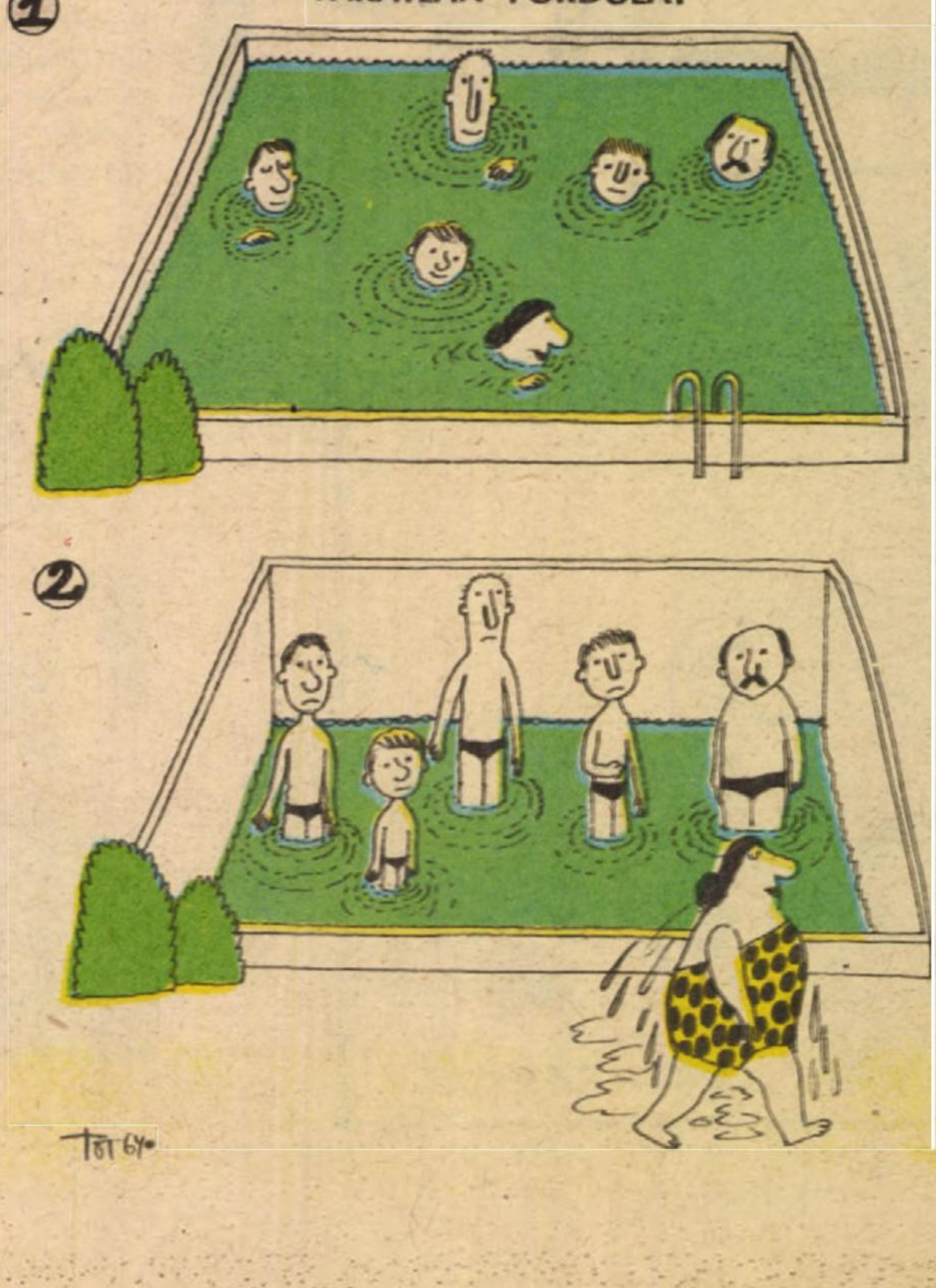

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

ÖNNEK MÉG NINCS FÜRDŐRUHÁJA?

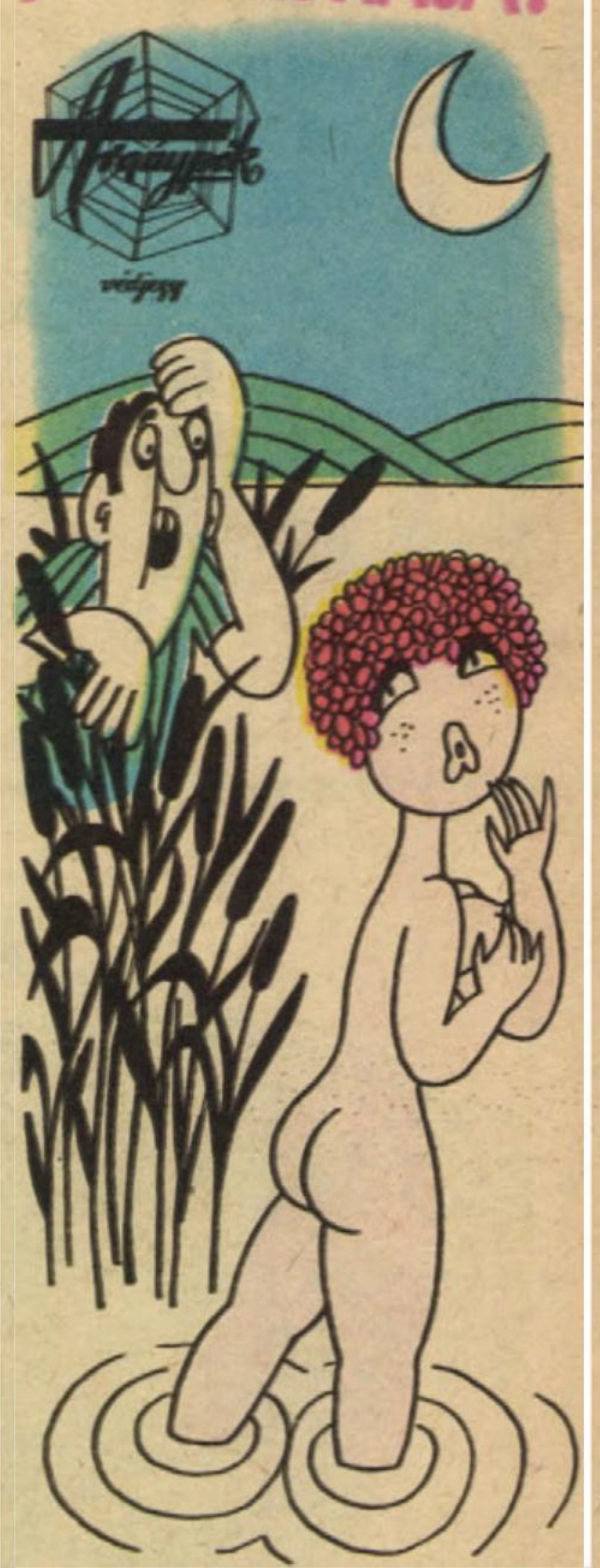

KERESSE FEL AZ
ARANYPÓK SZAKÜZLETEKET!

TAKARÉKOSKODJÉK AZ IDEJÉVEL!

A Szivárvány Áruház
VEVŐSZOLGÁLATA
TÁJÉKOZTATJA ÖNT,
HOGY A KERESETT ÁRUCIKKET
HOL, MENNYIÉRT,
MILYEN FELTÉTELEKKEL
VÁSÁROLHATJA

TELEFON: 45-45-45

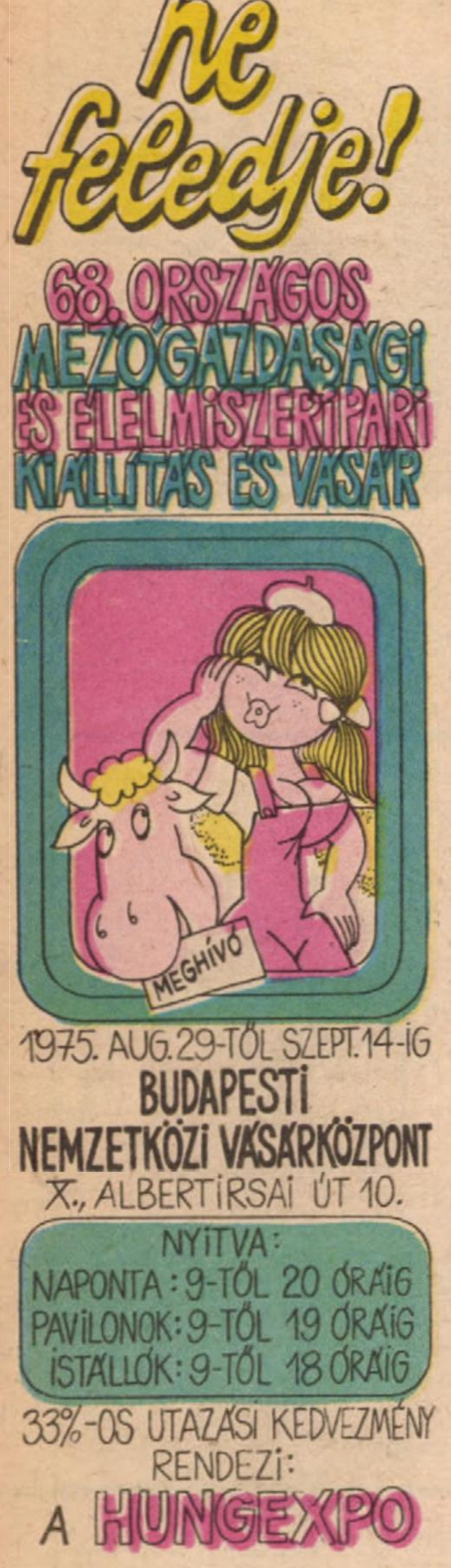

ne feledje!

68. ORSZÁGOS MEZŐGAZDASÁGI ÉS ÉLELMISZERIPARI KIÁLLÍTÁS ÉS VÁSÁR

1975. AUG. 29-TŐL SZEPT. 14-IG
BUDAPESTI
NEMZETKÖZI VÁSÁRKÖZPONT
X., ALBERTIRSAI ÚT 10.

NYITVA:
NAPONTA: 9-TŐL 20 ÓRÁIG
PAVILONOK: 9-TŐL 19 ÓRÁIG
ISTÁLLÓK: 9-TŐL 18 ÓRÁIG

33%-OS UTAZÁSI KEDVEZMÉNY
RENDEZI:
A HUNGEXPO

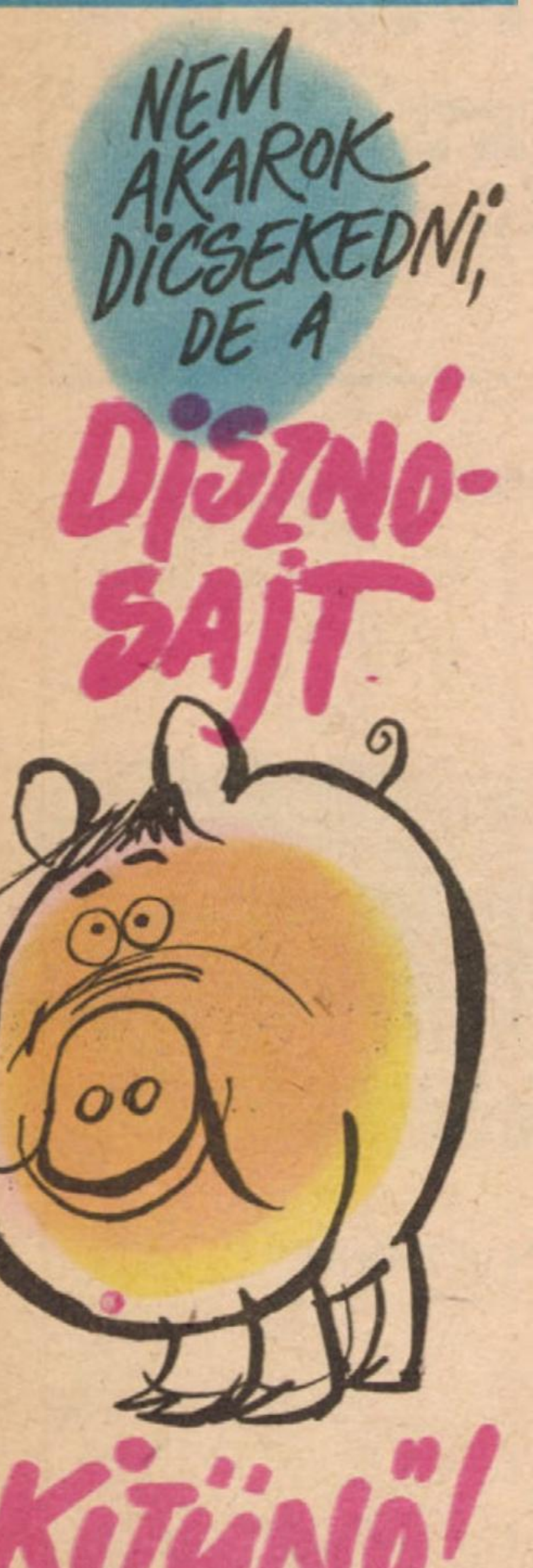

NEM AKAROK DICSEKEDNI, DE A DISZNÓSAJT KITŰNŐ!

JÓ ÉTVÁGYAT

ÁHT
BUDAPEST

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK ÉS BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

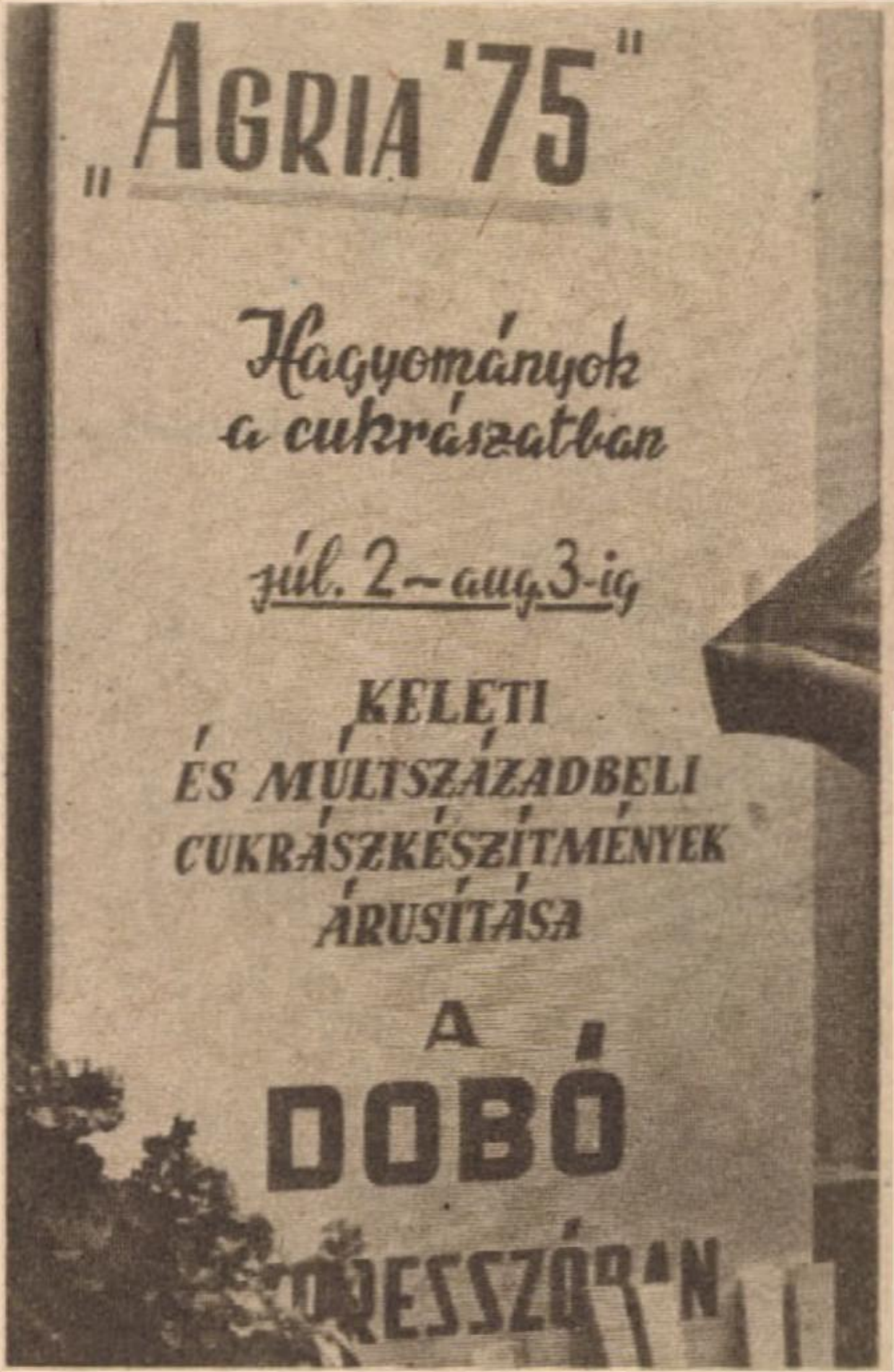

Azok már jól megszikkadhattak!

(Egerben fotózta Bácskai Imre, budapesti olvasónk)

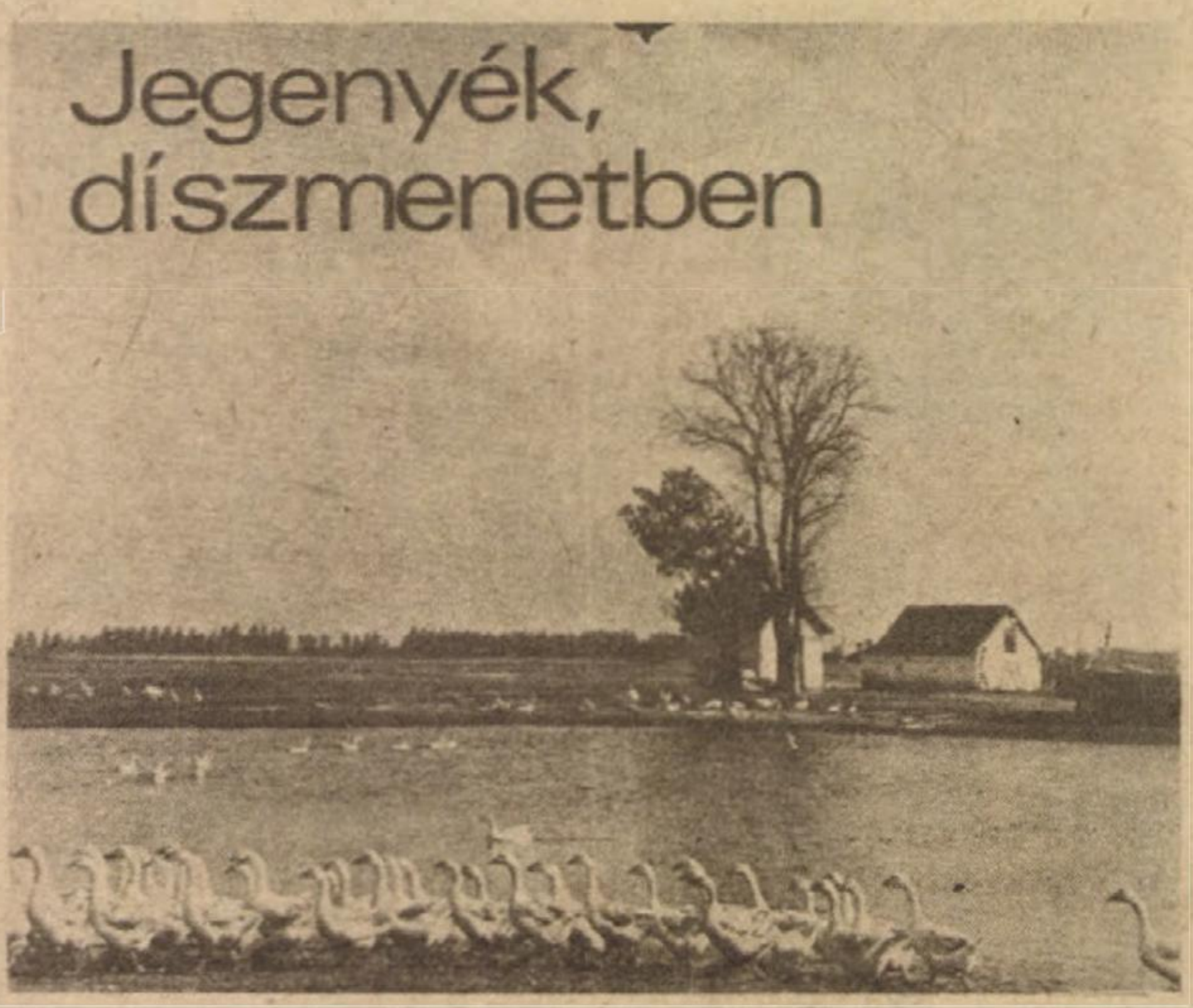

Az alkotó botanika legújabb csodája: gágogó jegenyék!

(A Magyar Ifjúságban fedezte fel Urbán Pálné komlói olvasónk)

Brávó, újra ledőlt egy bűvös határ. Az ízléstelenségé!

(Beküldte Vetró János, hódmezővásárhelyi olvasónk)

Meghívó

A HÓDIKÖT Ifjúsági Klubja

1975. július hó 25-én, pénteken 18 órai kezdettel
a Művelődési Ház nagytermében

Férfi lábszépségversenyválasztást

rendez, melyre szeretettel meghívja Önt

Női konferancie

Női zsüri

BEGYŰRŰZÉS

Amikor nyaralás közben Balaton-pocsolyádon a gépkocsim elromlott, a helyi ktsz-nél percek alatt segítettek rajtam. Azonnal új stucnit tettek a kocsimba, és 300 forint kifizetése után máris tovább roboghattam volna. De fizetés előtt még megkérdeztem a szerelőtől:

— Tavaly, ugyanitt, ugyanezért a stucnicseréért csak 150 forintot fizettem. Most miért került a duplájába?

— Azért, mert ez magyar stucni kérem — válaszolt a szerelő határozottan. — Ön is tudja, hogy nyugati stucnink nincs, a magyar stucni pedig ennyibe kerül.

— De tavaly is magyar stucnit kaptam és akkor csak a felét fizettem érte.

— Tudom, mert a magyar stucnit a mi szövetkezetünk gyártja. De vegye figyelembe, hogy tőkés konjunktúra is van a világon. A világpiaci árak állandóan emelkednek és ez kérem, begyűrűzik a stucniba is. Az idén például jelentősen növekedett a stucni egyik alapanyagának, a krómozott hiperdának az ára.

— Az igaz, de én úgy tudom, hogy a magyar stucni nem krómozott hiperdából, hanem döngölt kukoricacsuhéból készül — jegyeztem meg szerényen.

— Sajnos, a döngölt kukoricacsuhé világpiaci ára is emelkedett — szólt közbe most a művezető, aki eddig némán hallgatta a beszélgetésünket.

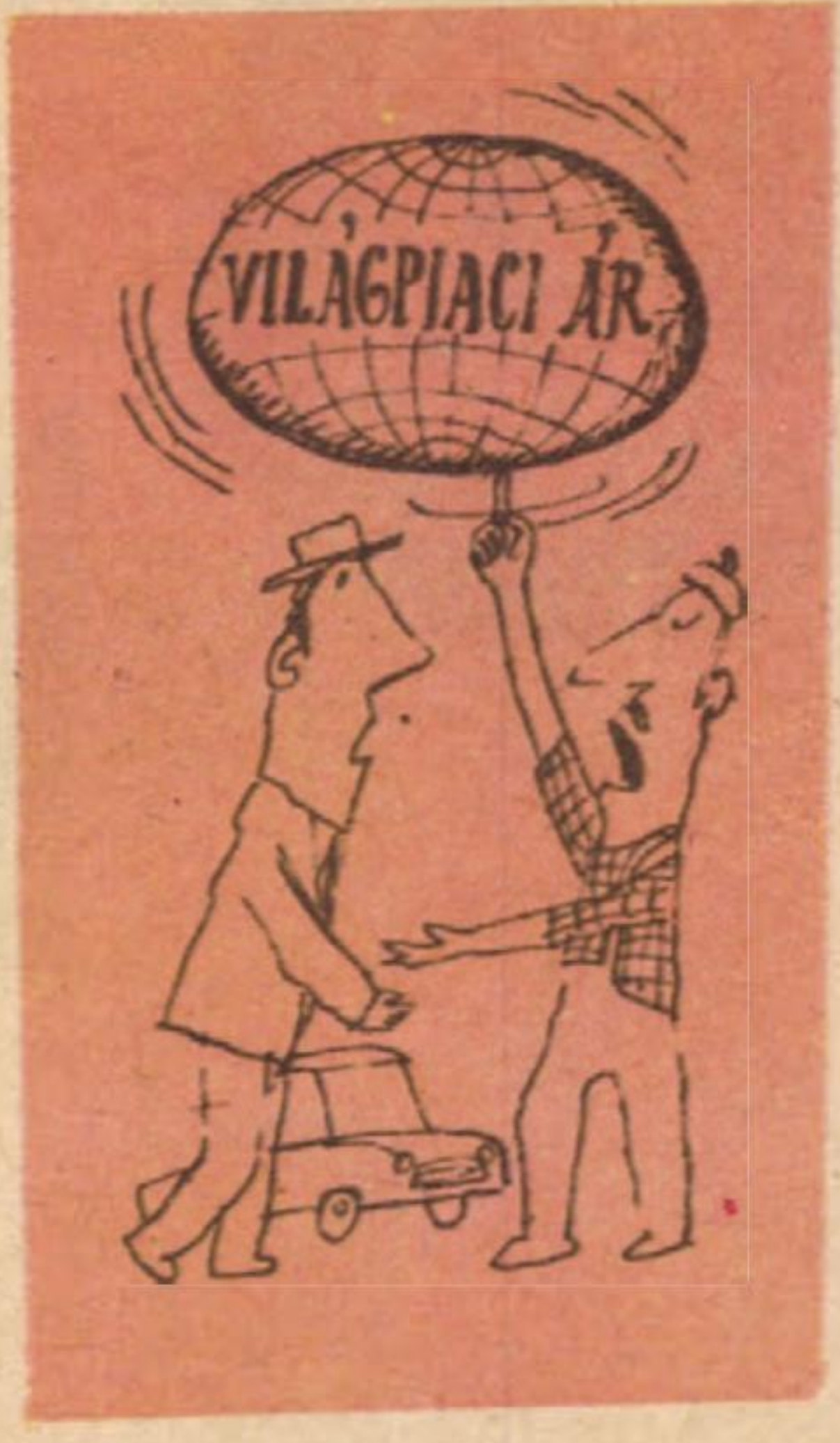

— De én úgy tudom, hogy önök csak magyar kukoricacsuhét használnak, annak pedig nemhogy nem emelkedett az ára, hanem csökkent — erősködtem tovább.

— Ez is igaz — így a művezető —, de mi nem csökkenthetjük ezért az árat, nehogy külföldön dömpingváddal illethessenek bennünket.

— Jó, akkor ne csökkentsenek, de legalább ne emeljenek — így én.

— Igenám, de a stucni másik alapanyagának, a fényes slamasztiknak is emelkedett az ára — kapcsolódott bele a beszélgetésbe most már a főmérnök is.

— De a magyar stucni másik alapanyaga nem fényes slamasztik, hanem rozsdás patkószeg — mondtam én.

— Aminek az árába ugyancsak begyűrűzik a nemesprém világpiaci árának növekedése. És ekkor még nem beszéltünk az olajválságról, a filmválságról és az operett válságáról.

— Mi emelkedik még? — kérdeztem és kifizettem a 300 forintot.

— A lóhere, a libamáj, az információ és a vérnyomásom — szólt közbe a szövetkezet elnöke, miközben bemutatkozott. — Mégpedig globálisan 67 százalékkal. Ennek ellenére mi csak a stucni belföldi árát emeltük fel.

— És az exportárat miért nem? — érdeklődtem.

— Azért, mert stucniban a világpiacon még nem vagyunk versenyképesek — mondta az elnök és boldogan integetni kezdett utánam, amikor végre elindultam.

Miklósi Ottó

HIRDETÉS

TESSÉK BELÉPNI!

INTERTOURIST

NÉMETÜL, ANGOLUL BESZÉLŐ FIATAL NŐKET KEZDŐ ELADÓNAK FELVESZÜNK

Szakképesítést szerezhet.

Jelentkezés munkanapokon 10 órakor:

INTERTOURIST

Budapest V., Szép u. 6.

CSAK fiatalokról

IFJÚSÁGI TÁBOR

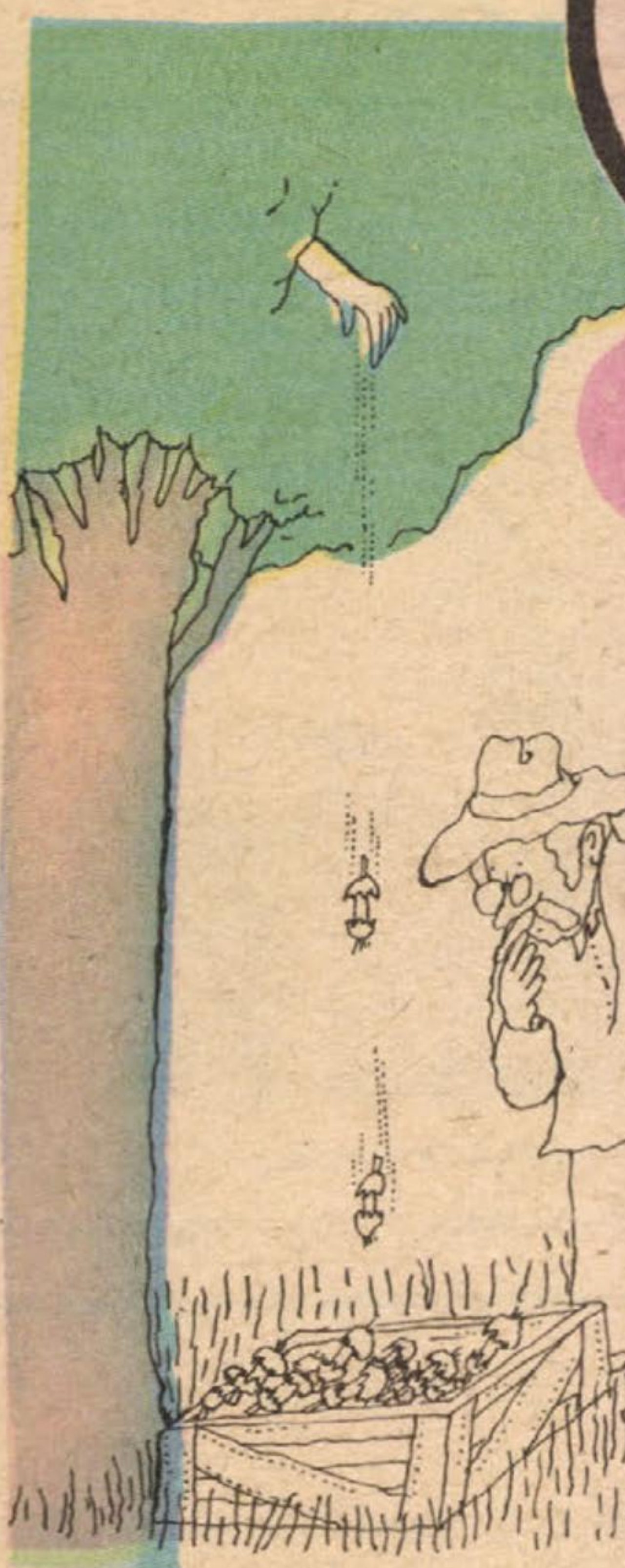

PRAKTIKUS TALÁLMÁNY

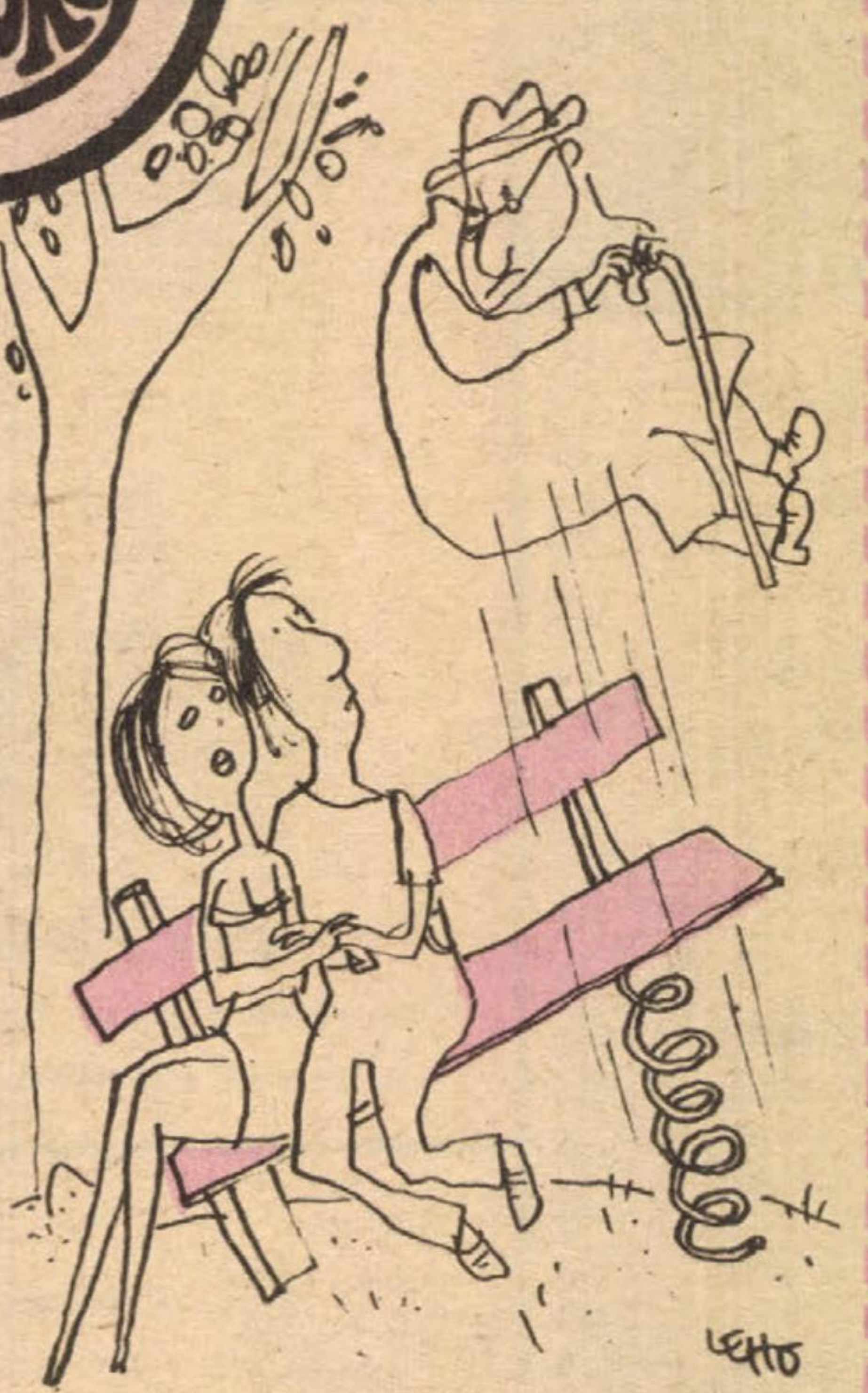

ELŐRELÁTÓ SZERELMESPÁR

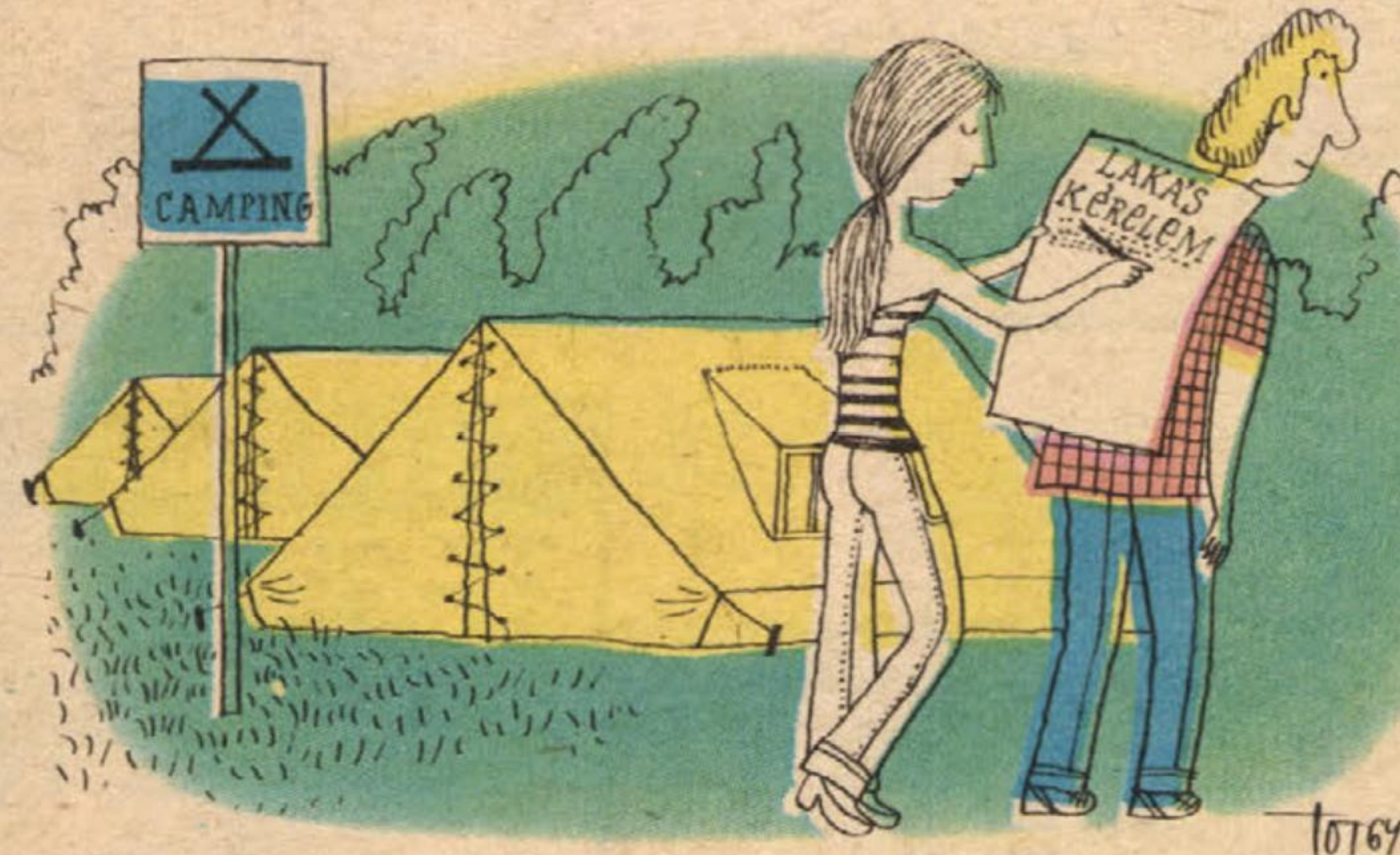
CAMPING
LAKÁS KÉRELEM

Dallos
Lehoczki
Tót

MEGLEPŐ TÁBLA

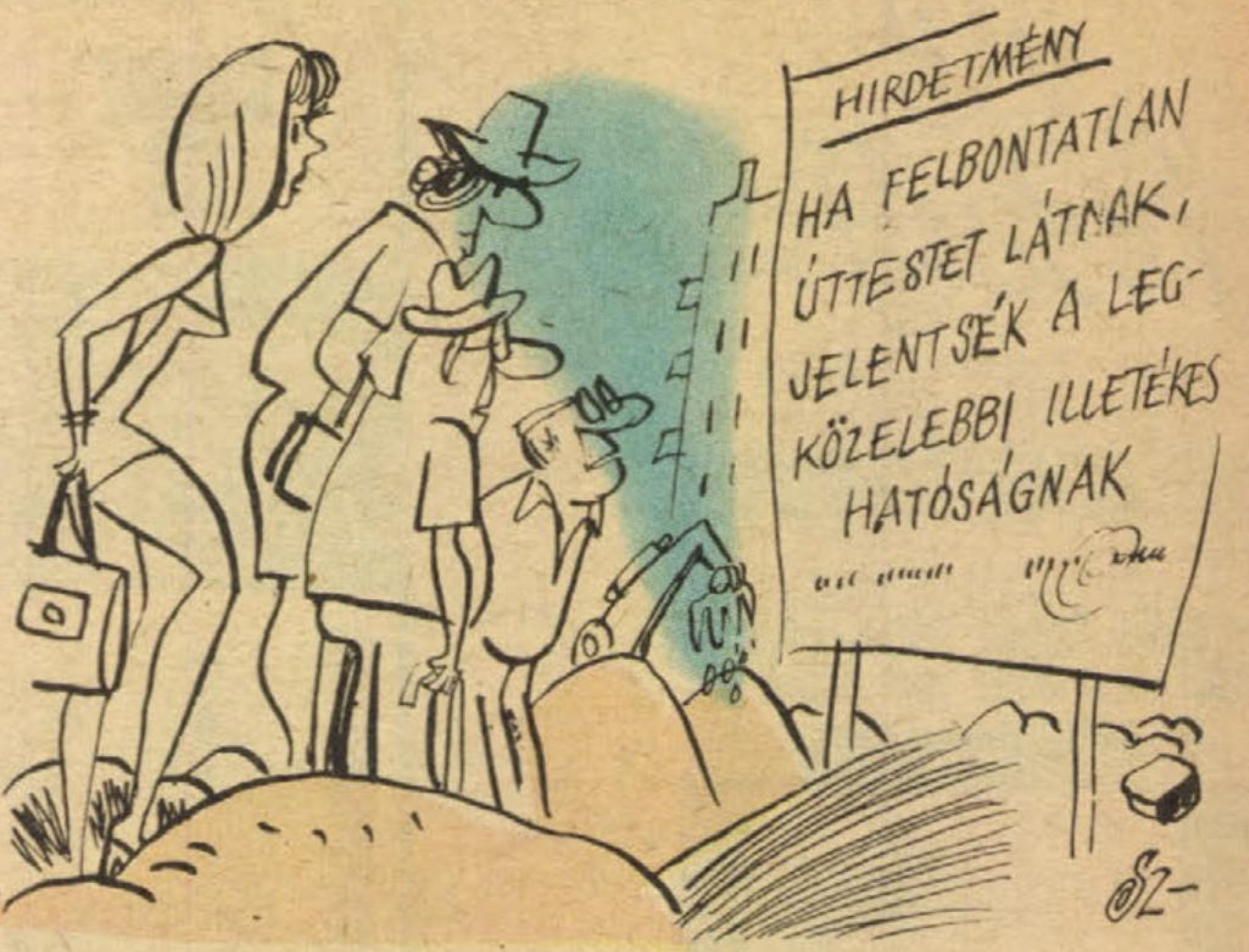
HIRDETMÉNY
HA FELBONTATLAN ÚTTESTET LÁTNAK, JELENTSÉK A LEGKÖZELEBBI ILLETÉKES HATÓSÁGNAK

DELÍRIUM

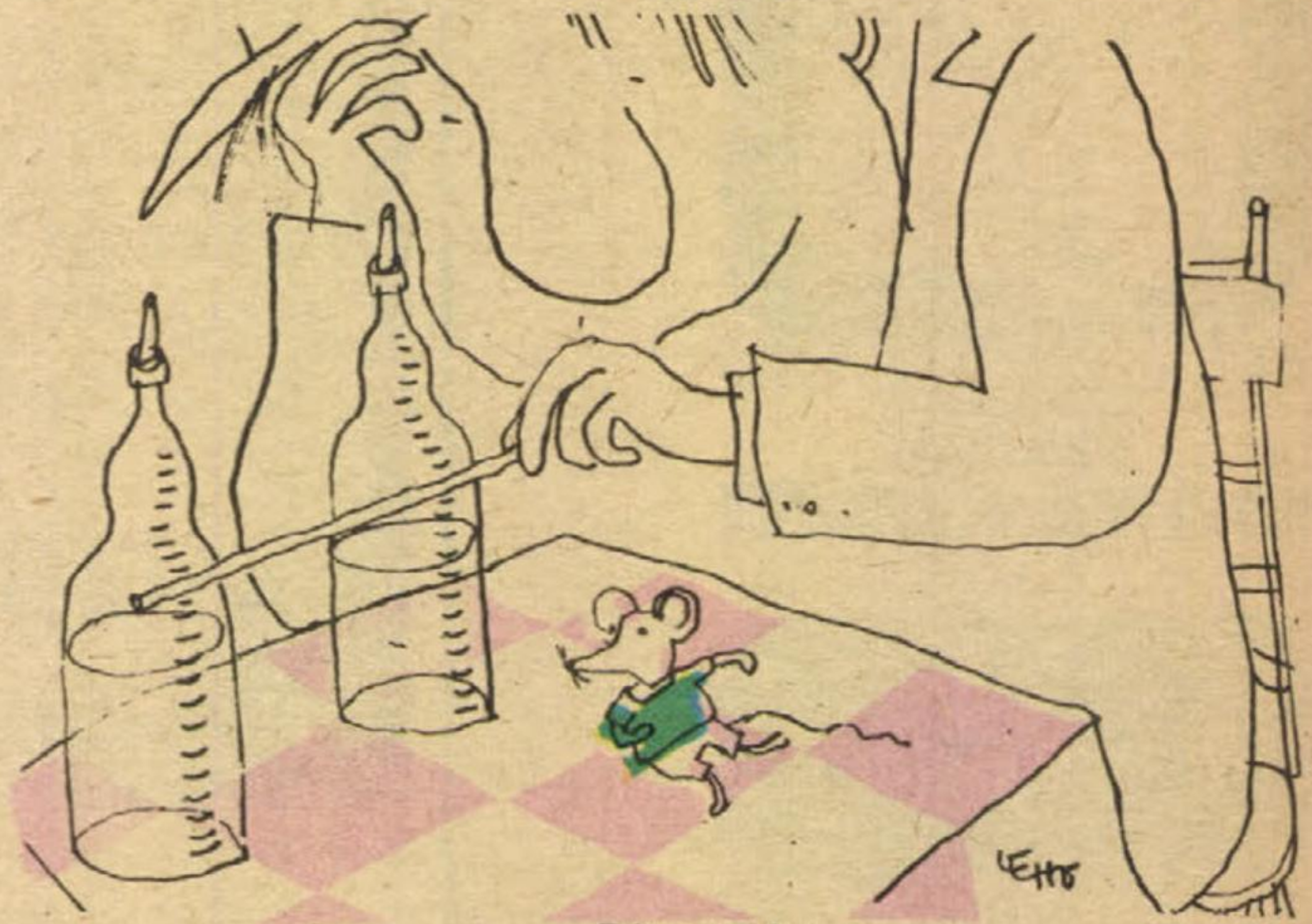

Díjugratás

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A szállodaportás megmutatja a szobát az ifjú párnak, aztán megkérdi:

— Van még valami kívánságuk?

— Nem, köszönjük — mondja a férfi.

— És a kedves feleségének?

— Jó, hogy eszembe juttatta. Hozzon nekem egy levelezőlapot bélyeggel.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Látni se akarom többé a feleségemet. Három hónapon keresztül, mindennap, reggel, délben, este ugyanazt hajtogatta.

— Mit akart tőled?

— Azt akarta, hogy vigyem ki a lakásból a karácsonyfát.

KRITIKA

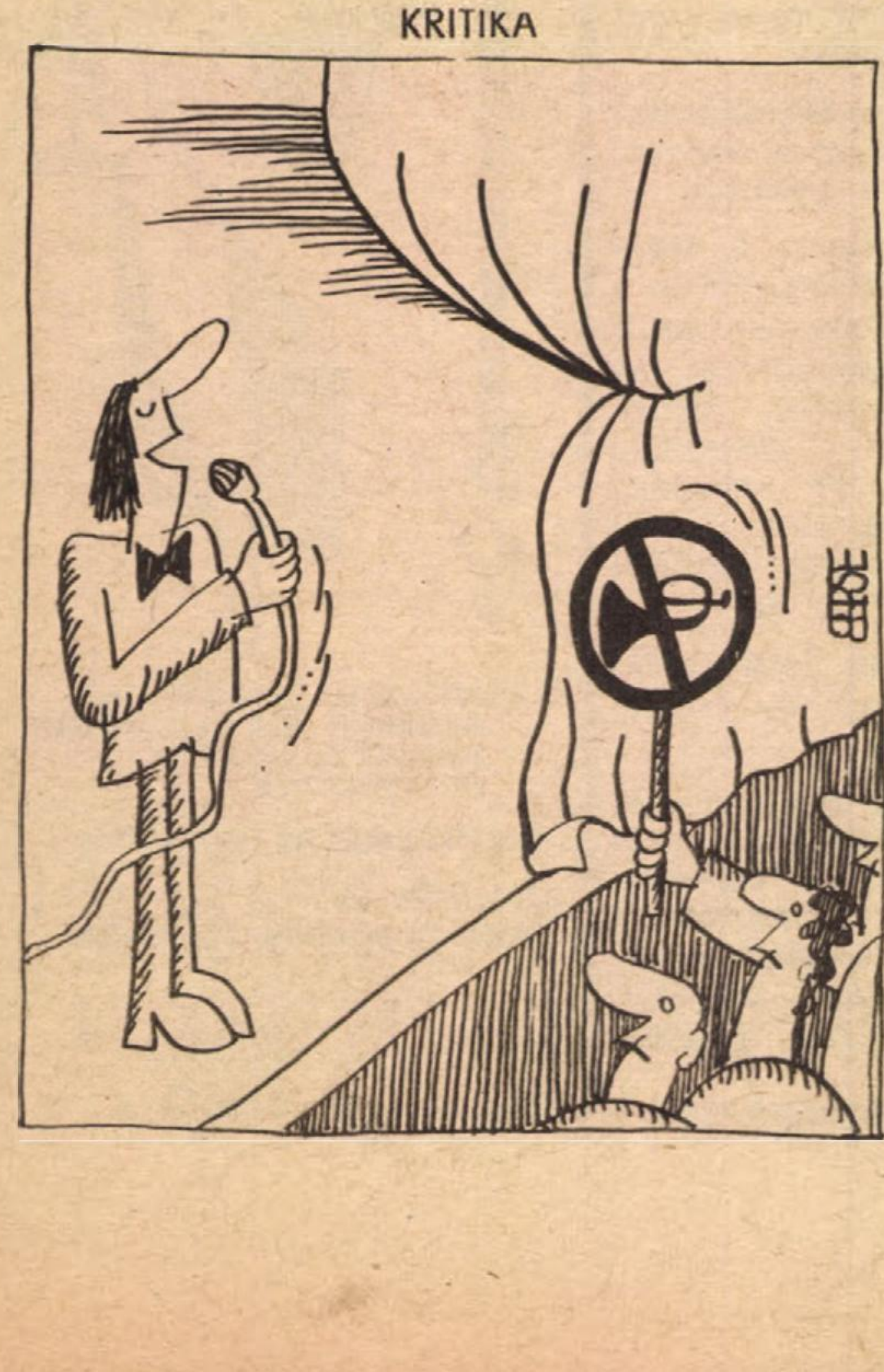

NAGY A MELEG

NEM BIRJA A NAPOT . . .

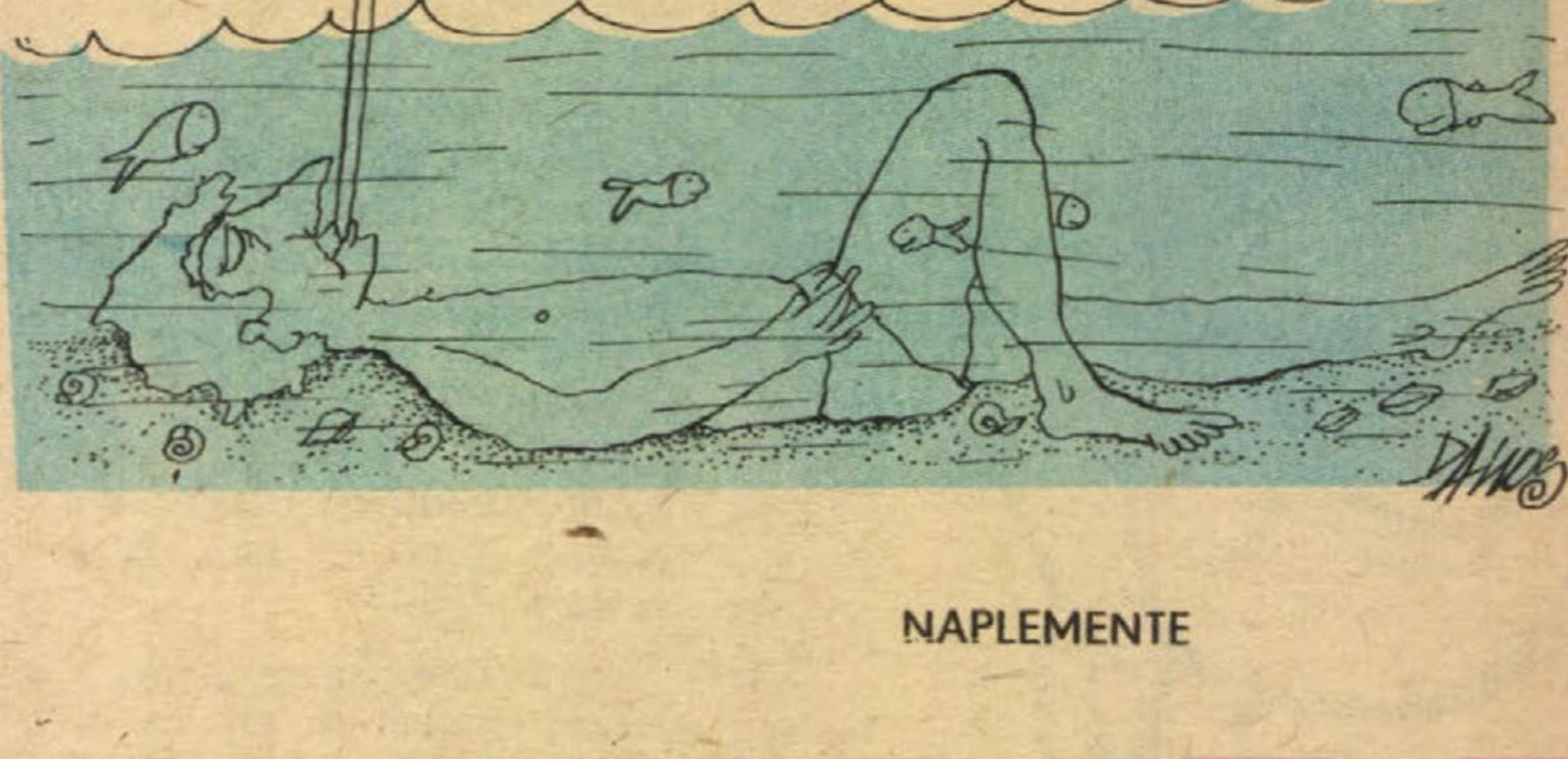

MIMIKRI

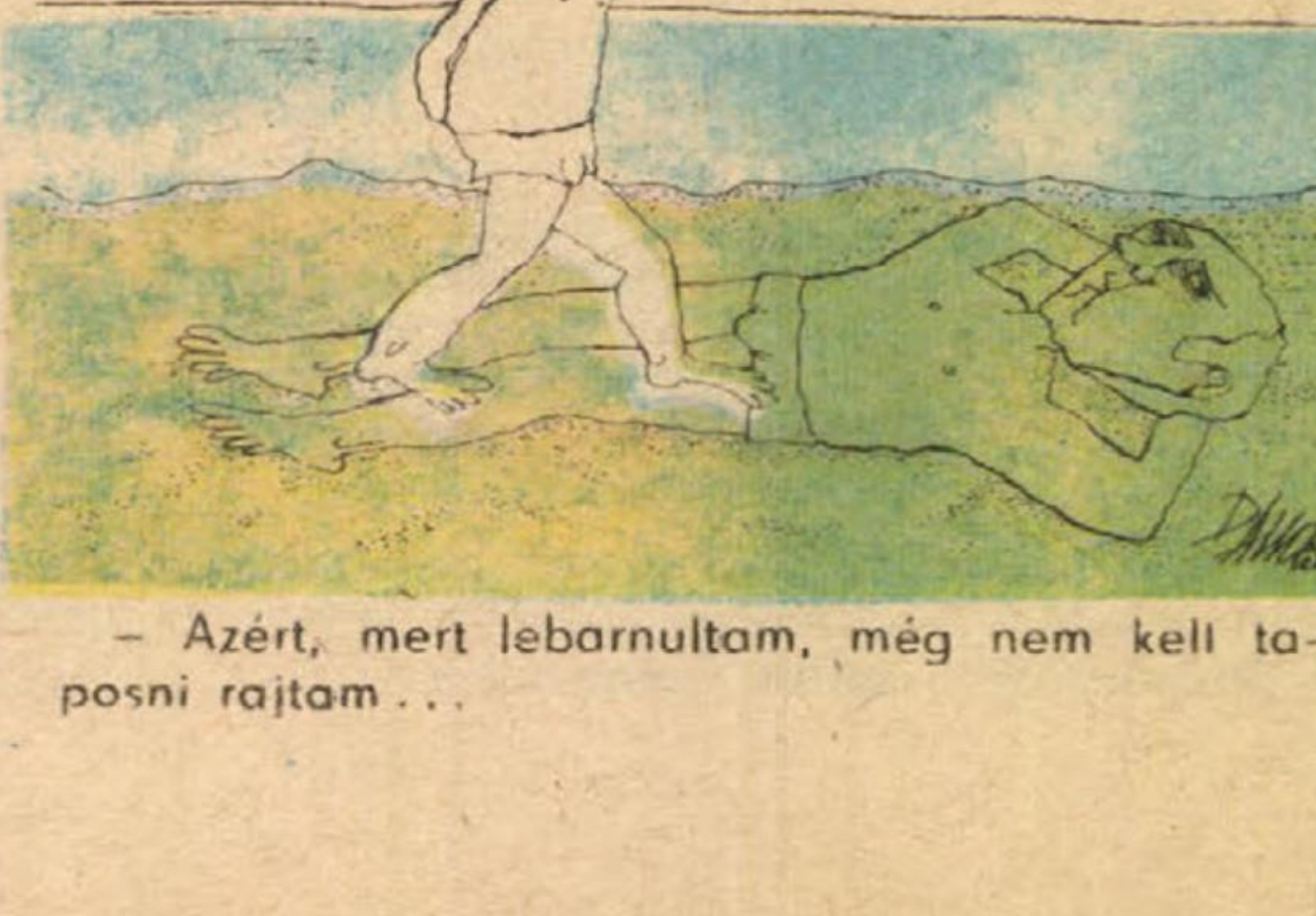

– Azért, mert lebarnultam, még nem kell taposni rajtam . . .

NAPLEMENTE

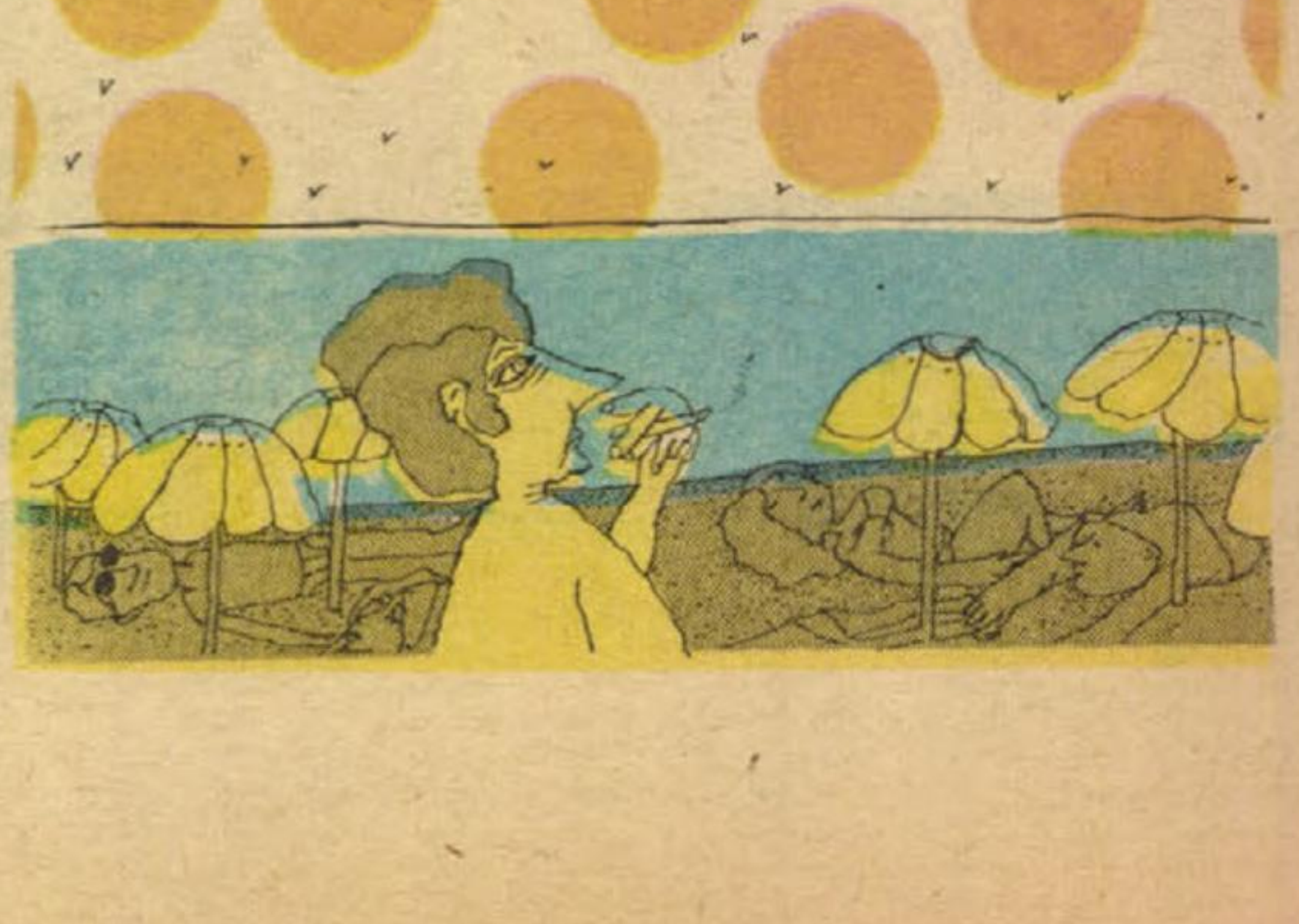

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

KÁLVÁRIA

Hamburgban a város szélén levő egyik nagy autóbuszpályaudvaron a rendőrség egy meglehetősen erőszakos kéregetőre lett figyelmes. Felszólították, hogy nyissa ki a nála levő aktatáskát. A táskában százezer márkát találtak, bankjegyekben. Mint a Die Welt riportere előadta, a dúsgazdag kéregetőt, név szerint Robert Friedmannt az egyik hamburgi kerületi bíróság elmegyógyintézetbe utalta. Az indokolás a következő volt: „Akinek százezer márka van a táskájában és kéreget, annak nyilvánvalóan elmezavara van és könnyen csalók áldozatául eshet. Személyes védelme szempontjából szükséges ideggyógyintézeti ápolása."

Ennek három hónapja. Most — mint ugyancsak a Die Welt jelenti — Friedmann ügyvédje, Robert Becher védence nevében százezer márkás kártérítési pert indított a bíróság, valamint az ideggyógyintézet ellen, ahol Friedmann három hónapja tartózkodik. Az első tárgyaláson az ügyvéd a következőket adta elő: „Védencem írnok, valamint gyors- és gépíró. Egész életében takarékosan élt, így gyűjtötte össze a százezer márkát. Miután a bírósági ítélet ideggyógyintézetbe kényszerítette, kénytelen immár hónapok óta fizetni a magas orvosi és gyógyszerköltségeket. Ennek következtében jelenleg már csak 30 ezer márka készpénze van. A rendőrbíróság helyesebben tette volna, ha nem a csalóktól, hanem az ideggyógyászoktól kívánja megvédeni."

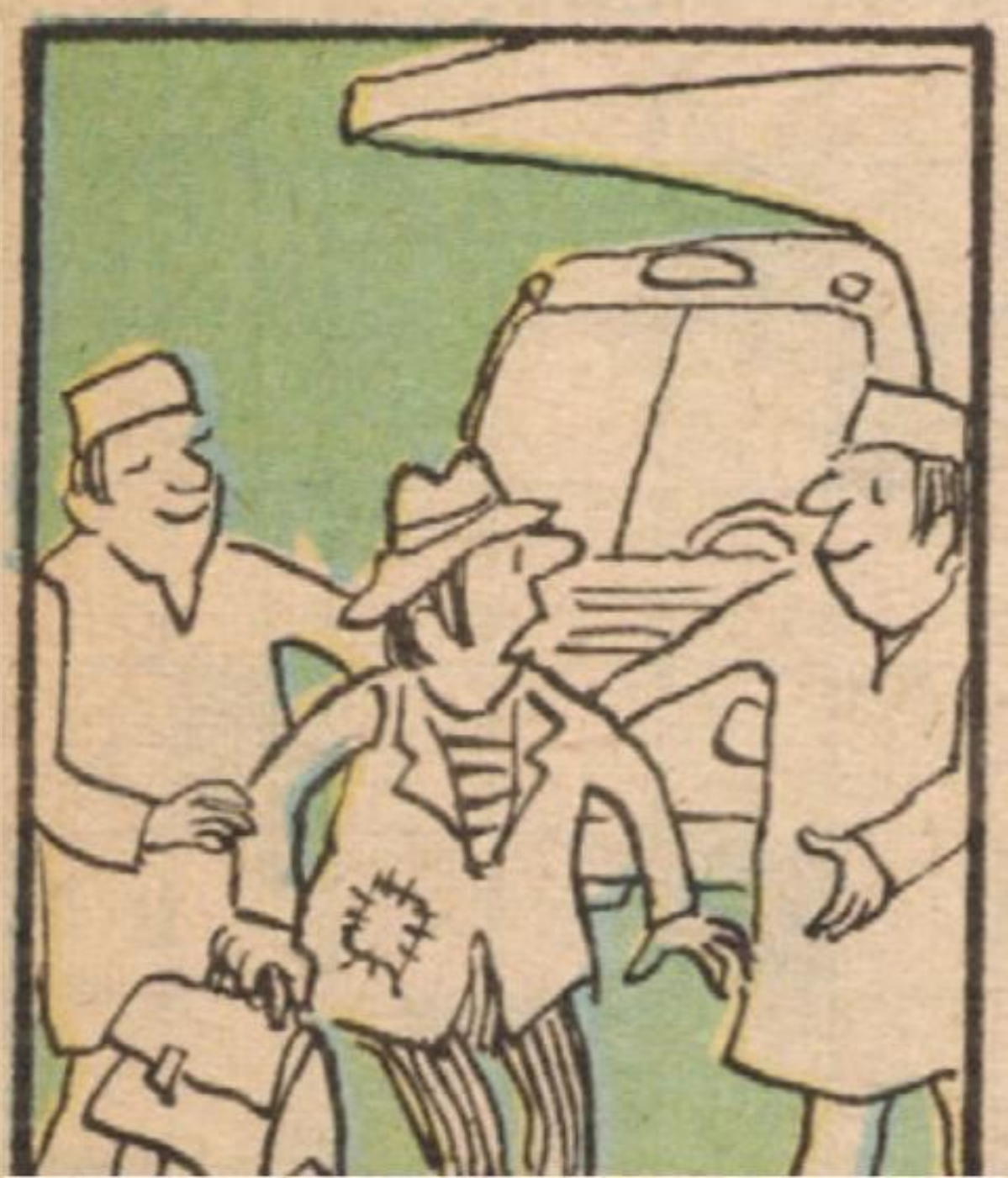

AMI FONTOS, AZ FONTOS

Az elmúlt pénteken az amerikai sajtó szenzációja New York városának pénzügyi csődje volt. „Megoldásképpen" a tömegközlekedés árát majdnem kétszeresére emelték és a városi beruházásból épülő lakások számát a harmadára csökkentették.

Ugyanezen a napon nyílt meg a városháza épületének közelében egy 12 emeletes palota. Az egész ház minden helyiségében légkondicionálás van. Minden szobában televízió. Minden 30 szobára egy külön pihenő- és játékszoba jut, ahol különböző automaták állnak a lakók rendelkezésére. A szobák és a folyosók padlóját faltól falig szőnyeg borítja. Az ablakokat különleges plasztik anyagból készült mesterséges üveg takarja, amely a nap ibolyántúli sugarait beengedi, de a zavaró hősugarakat kiszűri.

Az új épület neve: „Metropolitan Correction Center."

Vagyis ez az új New York-i városi börtön.

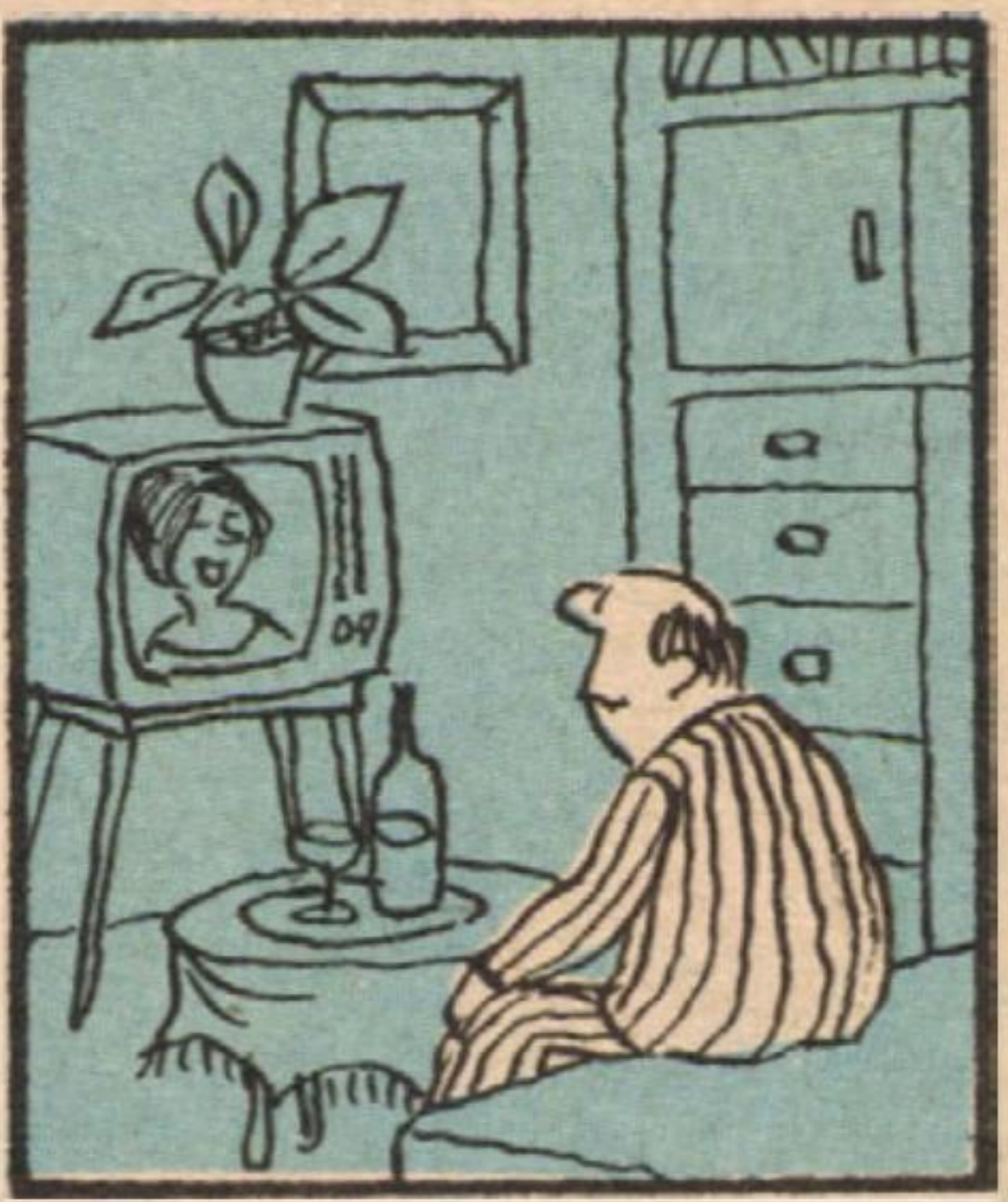

GYÁSZ

Skóciában Edinburgh város főügyésze rendkívüli fontosságú elvi döntést hozott Mrs. Robert McDougall, gazdag özvegyasszony perében. Az asszonyság — férje elhalálozván — úgy döntött, hogy vidéki házát a benne található régi bútorokkal és családi ereklyékkel együtt elárvereztet. Az árverési lista készítése során kiderült, hogy Mrs. McDougall áruba akarja bocsátani férje hamvait is, amelyek egy féldrágakövekkel kirakott ezüst dobozkában foglaltak helyet a könyvtárszoba kandallójának peremén. Az árverést lebonyolító cég tanácsért a városi tanácshoz fordult, s így került az ügy végül a főügyész elé. Az elvi döntés a következőképpen szólt: „Egy elhalálozott személy teste, illetve földi maradványai nem képezhetik az örökség részét, miután az angol törvények szerint az örökösök tulajdona az örökhagyó holttestére vagy poraira nem terjed ki."

Mrs. McDougall nem csüggedt. Mint az Evening News jelentése közli, férje hamvait egy szerényebb tartályba töltötte és az immár üres ereklyetartót zavartalanul elárverezték.

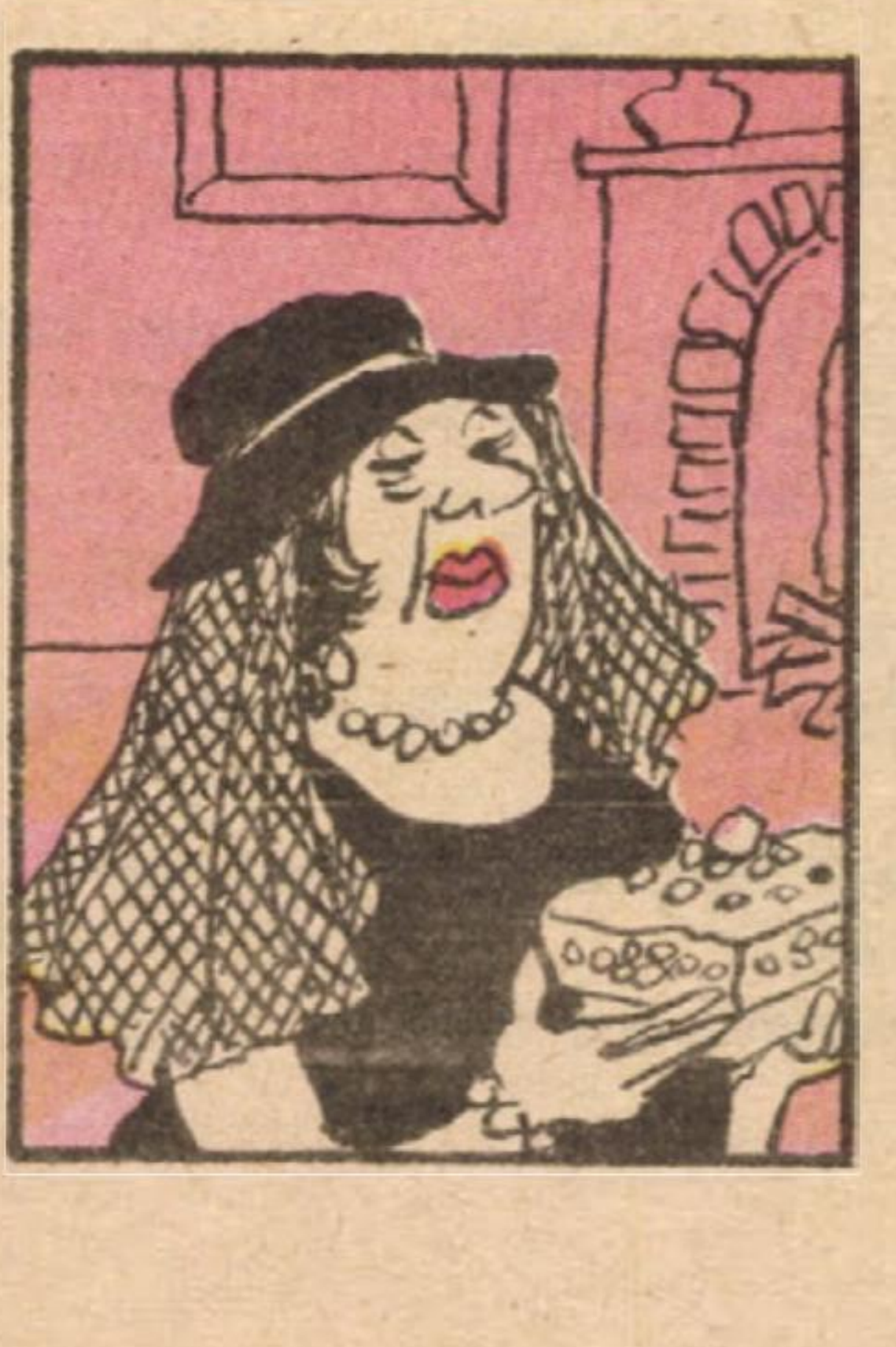

NAGYÜZEMI GRILL

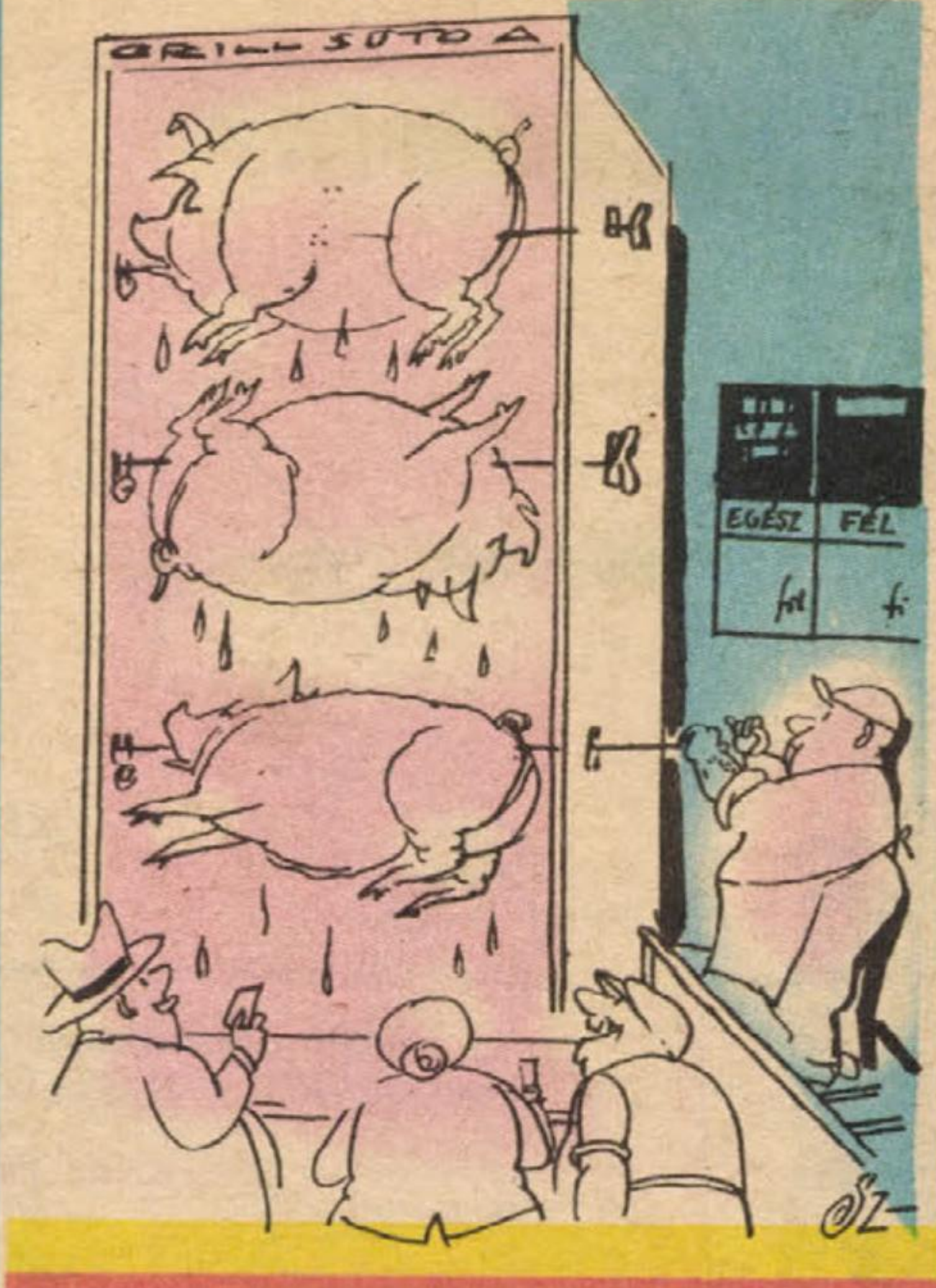

MUNKAHELYI LÉGKÖR

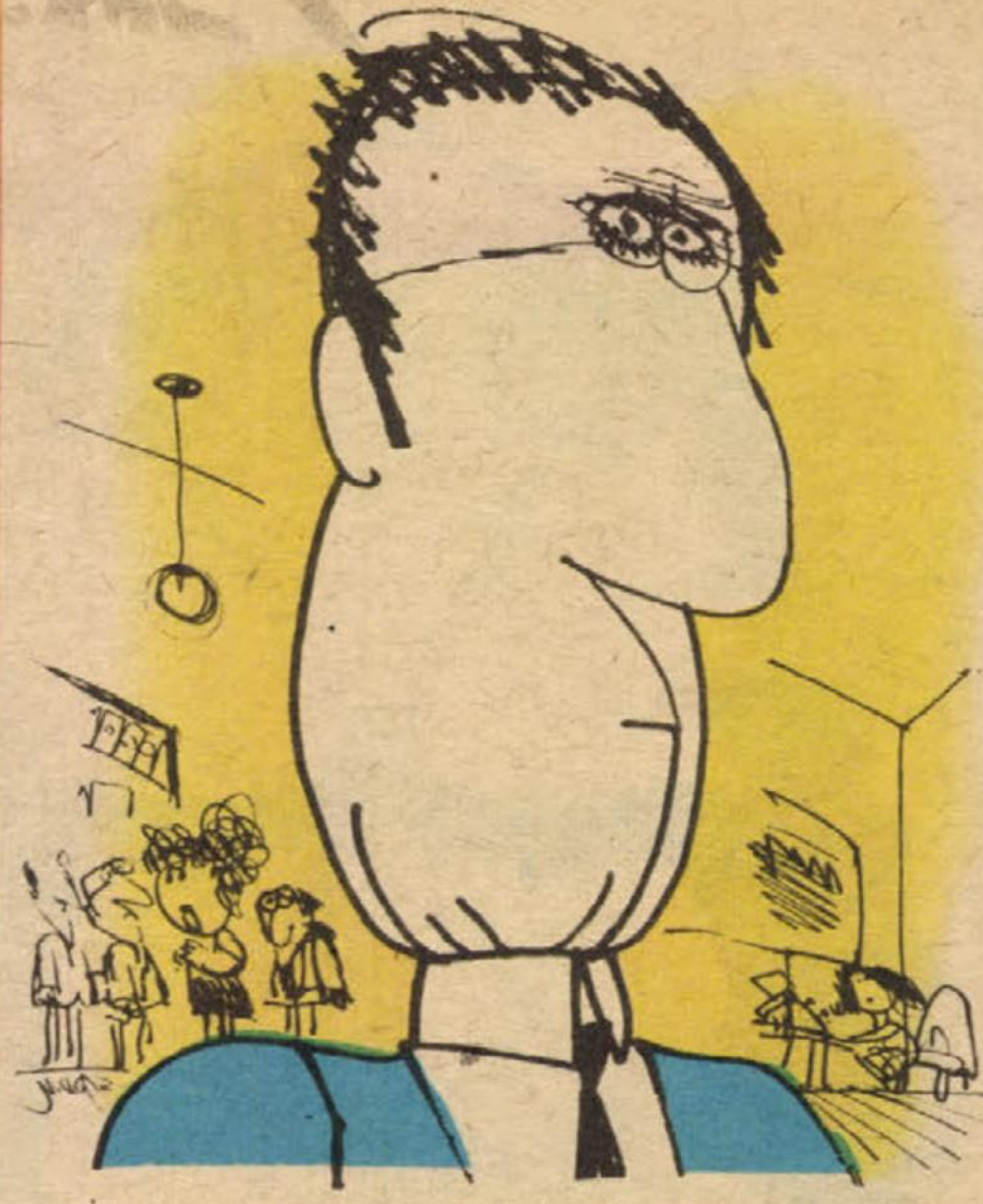

– A főnök felesége telefonált, hogy vigyázzunk, mert a férje véletlenül három számmal kisebb inget vett fel!

VIZISZENNYEZŐDÉS

– Marha, nem tud vigyázni!

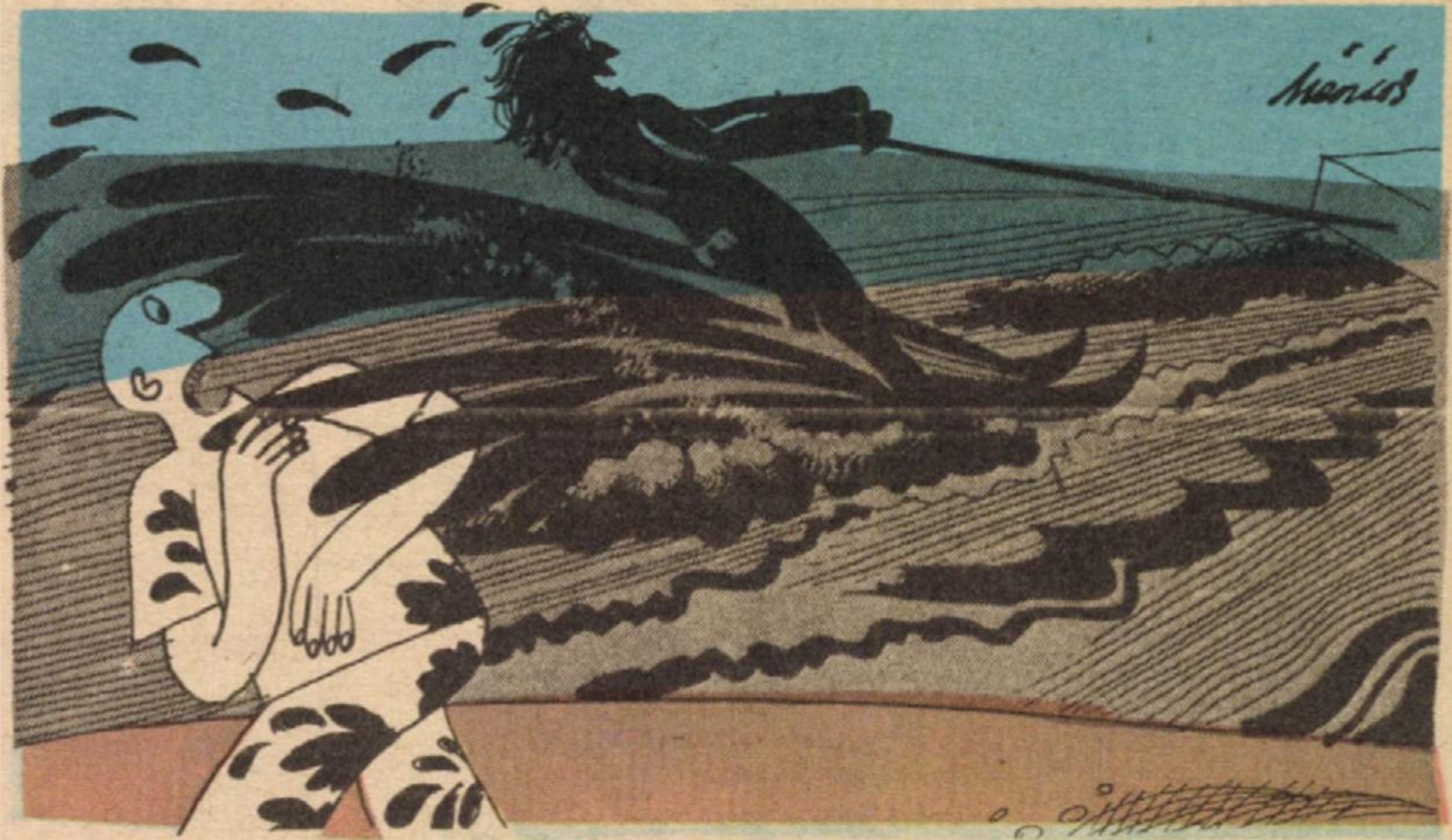

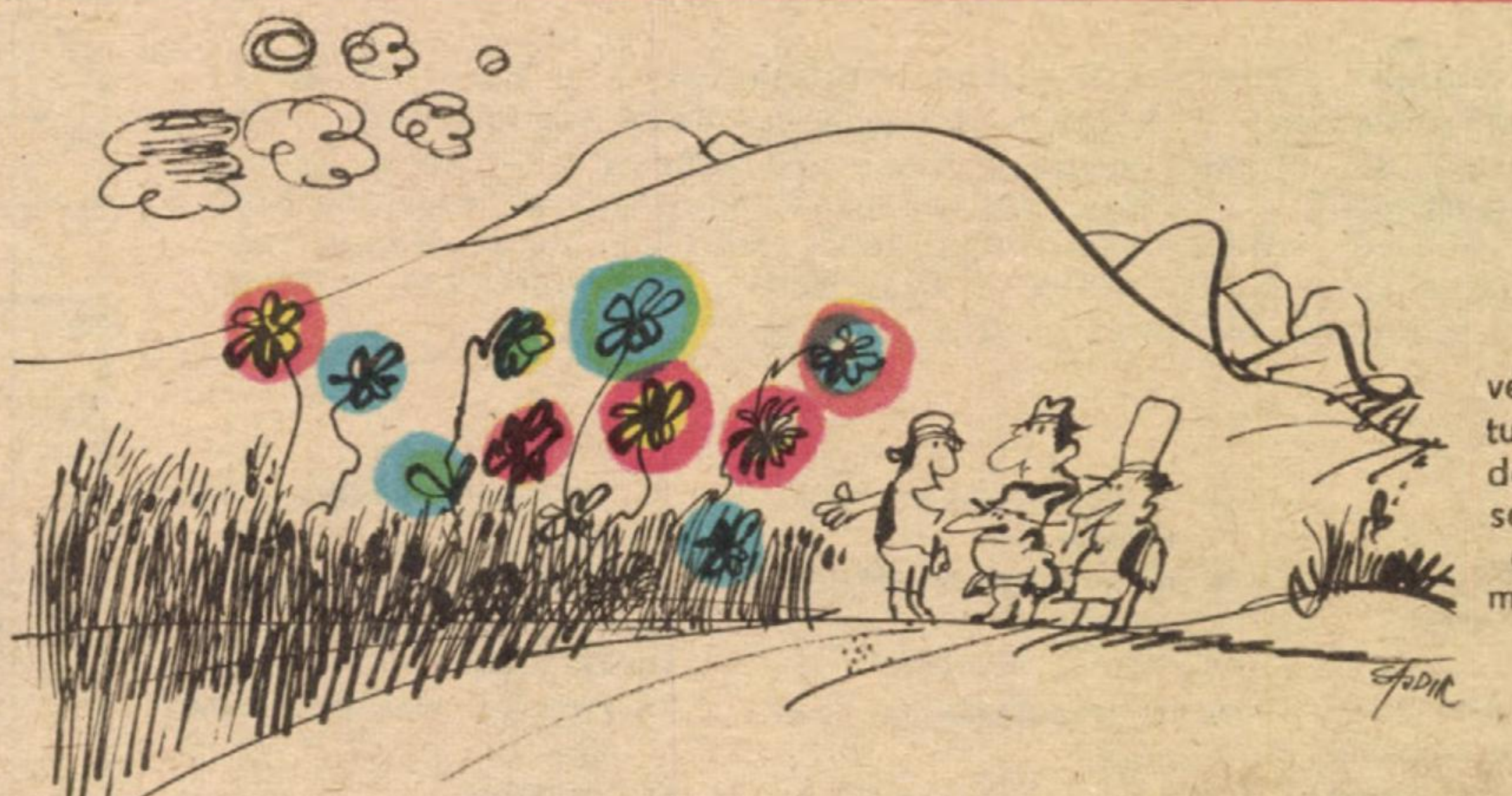

EREDMÉNY

– A gyomnövényt még nem tudjuk kiirtani, de keresztezéssel már sikerült disznövény-formát adni neki.

ELAKADAS

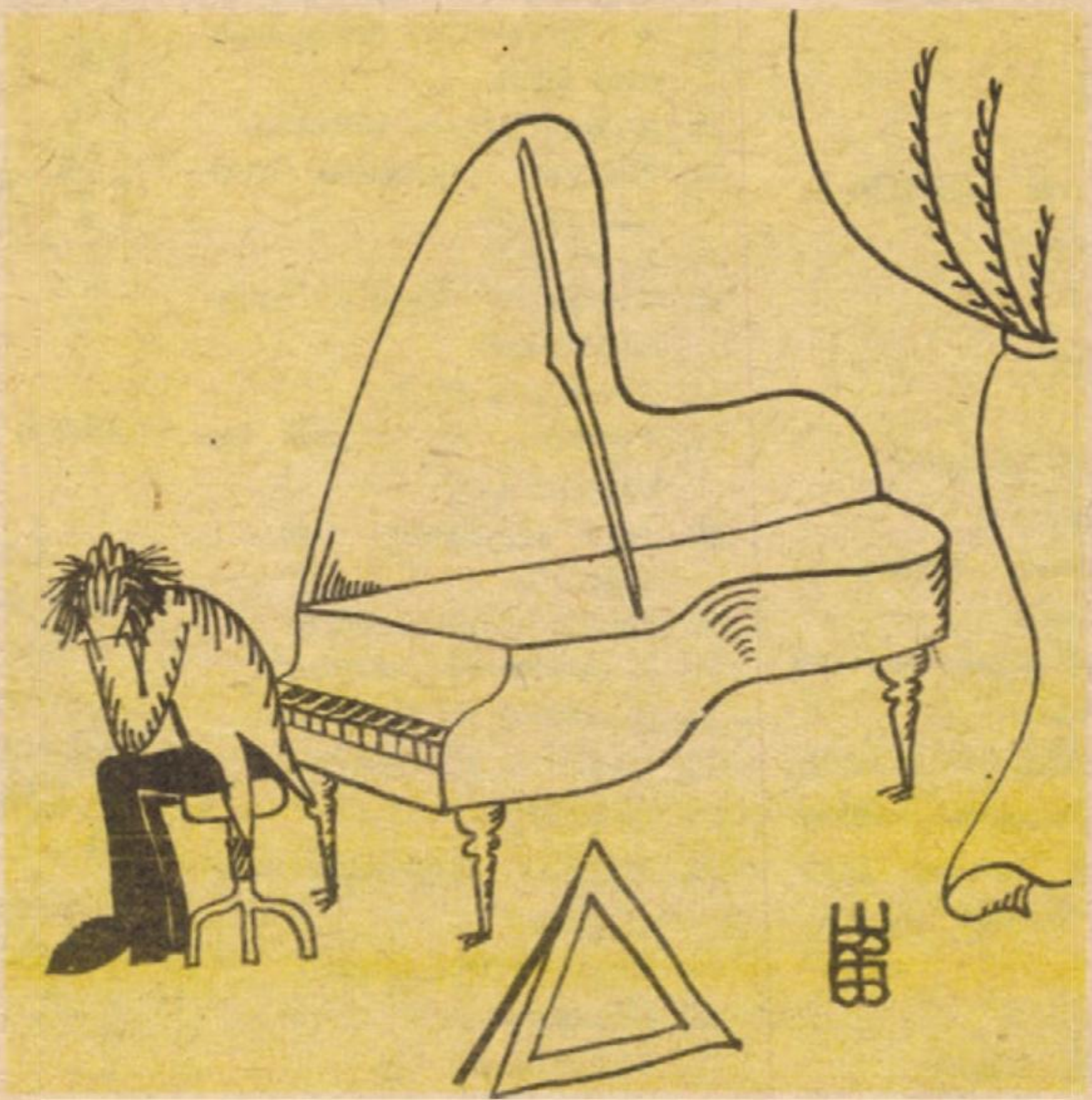

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában
rotációs ofszetnyomással
75.2308/2-34 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató
INDEX: 25 504

VÁRJÁTÉKOK

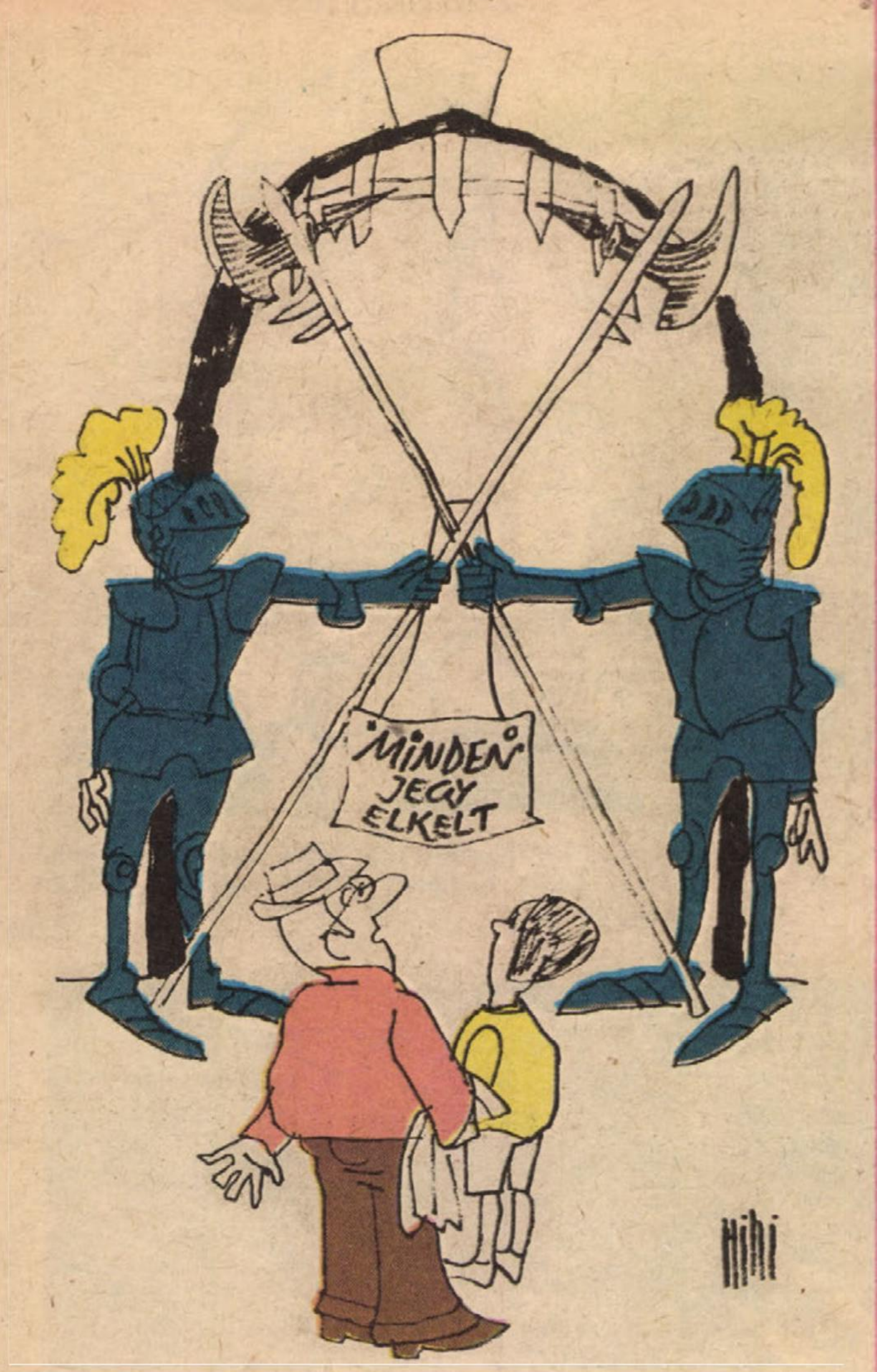

TURISTAÚT

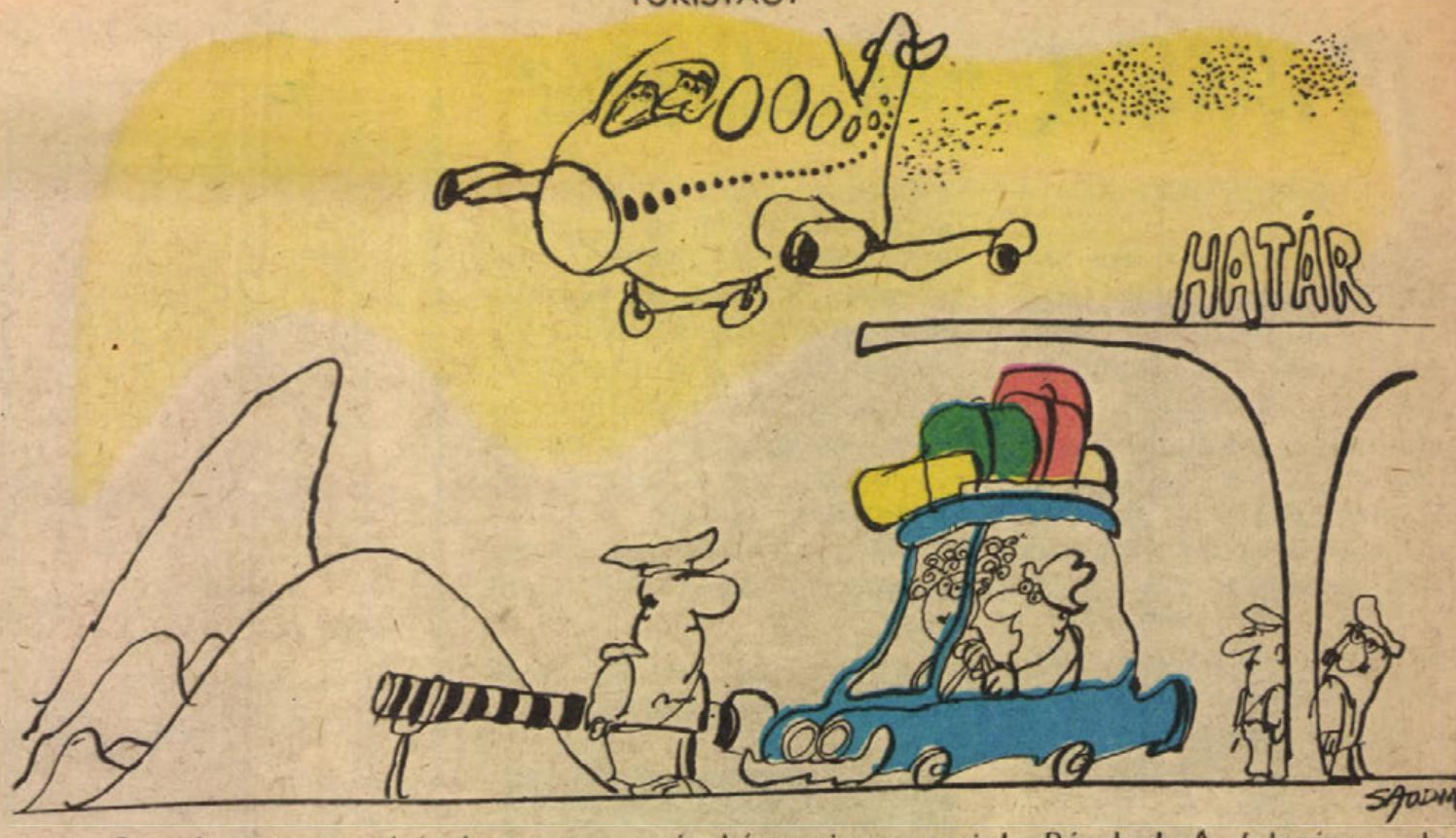

– Tessék megengedni, hogy egy orácskára visszaugorjak Bécsbe! A feleségem ki akarja cserélni a cipőjét egy nagyobbra!

KÖZELEDIK AZ ISKOLAKEZDÉS

– Előbb bekötöd a gyerekek füzeteit, aztán majd beszélünk a kártyapartidról . . .

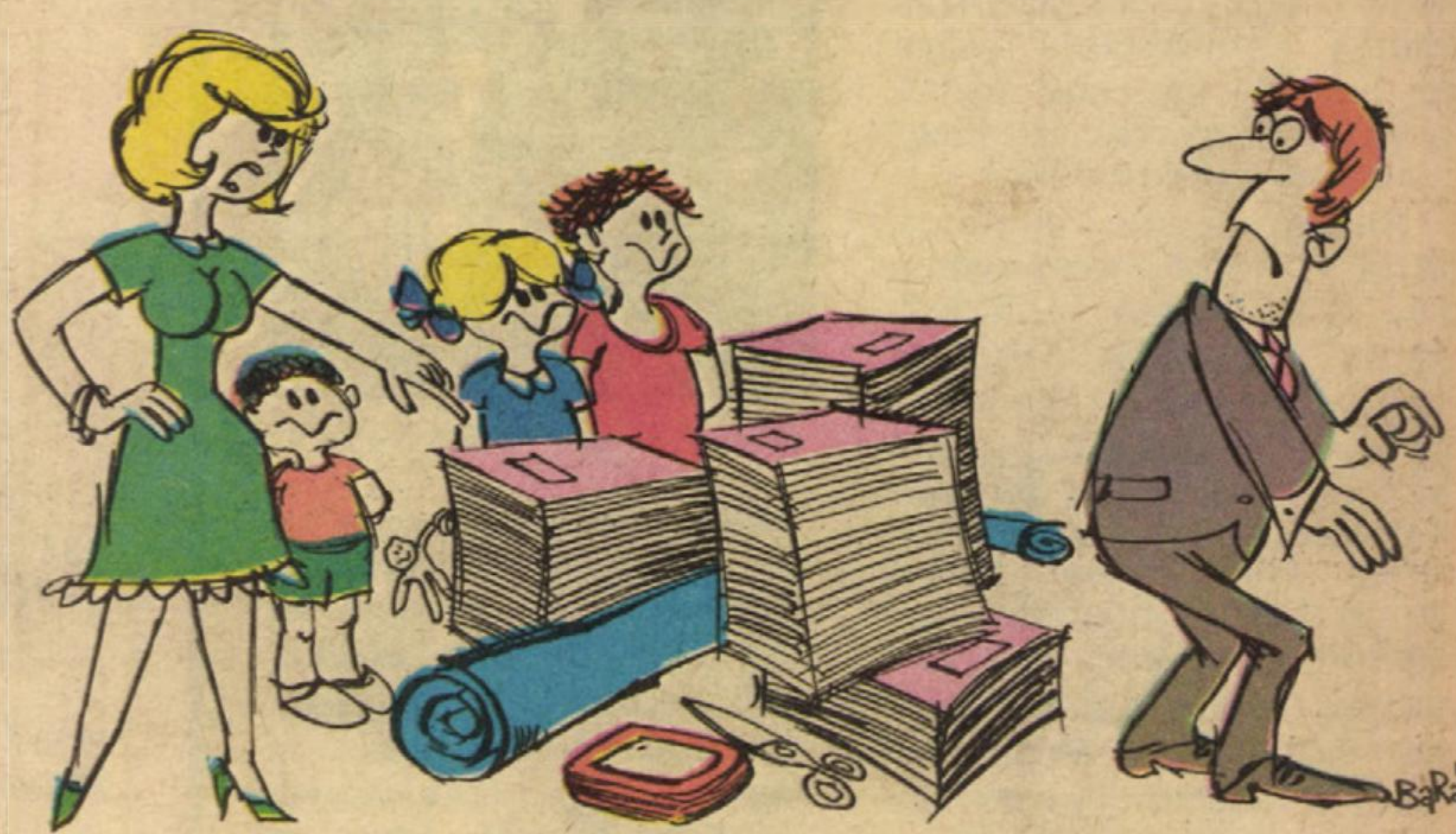

PRAKTIKUS!

— Miért vannak olyan sokan ebben a műhelyben? — kérdi az újságíró riportkészítés közben. — Azért — hangzik a felelet —, mert mi, minden munkahelyre két embert veszünk fel. — Vízszintes 4 — kérdi az újságíró. — Függőleges 1 — feleli a művezető. Megfejtésül az újságíró kérdését és a művezető válaszát kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 25-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Remekül úszik
13. Meglehetősen ritka férfinév
15. Felkelés, lázadás
16. A magyar történelemből emlékezetes francia kastély neve
18. Fizetett tapsolók csoportja
19. Takarításnál használatos
20. Leszármazottjai vannak
21. P. D.
22. Négylábú háziállatok
23. Ellentétes kötőszó
24. Aki csak önmagával törődik
26. Helyrag
27. Mint a 26. vízsz.
28. Csinos, ízléses — ismert idegen szóval
31. Olykor álmatlan éjszakákat okoznak
33. Az ókori Rómában férjes asszonyok viselete
35. Kocsi tartozéka
35/a. Vajon köt?
36. Háborgatás
38. A tűz martalékává tesz
39. Habarccsal vonja be a falat
41. Dalmát kikötőváros
42. Kiporcióz
45. Ilyen levelet a hálás ember ír
47. A görög ábécé egyik betűje
48. A gondolatok közlésére szolgál
49. Svung, lendület
50. A levélkézbesítés feltétele
52. A francia uralkodók megszólítása volt
54. Zenei hang
55. Kisipari szövetkezet
56. Kockázatos mesterséget űz
58. Kicsodák?
59. Y. E.
60. Hogy el ne kiabáljuk, fán kell . . .

FÜGGŐLEGES

2. A cirkuszban végzi mutatványát
3. Franciaország leghosszabb folyója
5. Eszköz az ittas vezetés bizonyítására
6. A Közel-Keletre került félvilági magyar nőket hívták így hajdan (egy Pásztor Árpád regény címe is)
7. . . tarktisz
8. Szocialista állam
9. Nyilván felöntött a garatra
10. Dél-Európában élnek
11. Jégen vágják
12. G. S. K.
14. Serkent, ösztökél valakit
17. Buzdítás
21. A fehérjék egyike
25. A műveltség megszerzésének egyik módja
29. Nurmi keresztneve volt
30. Testvér — diáknyelven
32. A pusztulás küszöbén álló állat
34. A pedagógus hivatása
37. Nagyon egyszerű szállítóeszköz
40. L. K. E.
41. Kettőzött kettős mássalhangzó
43. Nem északiak
44. Folyosó, az utolsó betűje nélkül
46. Ami legalábbis többszázéves
48. Belügyminisztérium
51. A birkózót jellemzi
53. A ladik a vízen
55. Vajat a kenyérre
56. Hím állat
57. Magyar Népköztársasági Kupa
60. Fegyvert használ
61. Köszönés
62. Mutatószó

1	2	3	■	4 É	5	6	7	8	9	10	11	12	A	M
13			14	■	15								■	i
16				17			■	18					■	N
19								■	20		■	■	21	
22				■	23		■	24			25	■	26	
27		■	28	29			30	■	31			32		
33		34			■	35					35a			
36					37			■		■	38			
E	■		■	39				40	■	41				
42	43		44			■	■	45	46					
47				■		■	48						■	N
49				■	50	51		■		■	52		53	
54			■	55			■	56		57	■	58		
59		■	60				61				62	■		■
I		J										E		Y

MESE

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Csak az zavar, hogy a férjem folyton legyeket fogdos a nyelvével."

100—100 forintot nyert:

Soltész Bernátné, 3533 Miskolc III., Árvíz u. 2/D.

Juhos Imre, 5600 Békéscsaba, Őr u. D—7.

Opovszky Sándor, 1141 Budapest, Egressy út 157.

A nyereményeket postán küldjük el.

csakazzavarhogy
ézsau szépia oa
a odin r a elf
lublin flinta é
en ittrium e kr
garnirung altáj
y e vigasz eile
este kalozok vm
kit yale zsiráf
emese mti spiro
tanittat oiá il
f eoipso halmay
ost don e t
gieseking klio
dosanyelvével n